

प्रेषितांची कृत्ये

1 हे थियफिला, जे काही येशूंनी आरंभी केले, करीत राहिले आणि शिकविले, त्या सर्व गोष्टीविषयी मी तुम्हांला पहिल्या पुस्तकांत लिहिले होते. 2 पवित्र आत्म्याद्वारे, जोपर्यंत ते आपल्या निवडलेल्या प्रेषितांना आदेश दिल्यानंतर, वर घेतले गेले नाहीत, 3 दुःख सहन केल्यानंतर, अनेक सबळ प्रमाणांच्या साहाय्याने त्यांनी आपल्या स्वतःला जिवंत प्रगट केले आणि चाळीस दिवसांपर्यंत ते त्यांना दर्शन देत राहिले आणि परमेश्वरीय शासनाविषयी सांगत राहिले. 4 त्या शिष्यांना भेटून, येशूंनी त्यांना आज्ञा केली की, त्यांनी यरूशलेमातून बाहेर जाता कामा नये आणि हे देखील की स्वर्गीक बापाने (पित्याने) केलेली प्रतिज्ञा पूर्ण होईपर्यंत त्यांनी वाट पाहावी, ज्याविषयी त्यांनी येशूंकडून ऐकले होते; 5 ती ही की योहानाने तुम्हांला पाण्याने बाप्तिस्मा केला होता, परंतु लवकरच तुम्ही पवित्र आत्म्याच्या बाप्तिस्मा प्राप्त कराल. 6 जेव्हां ते एकत्र जमले तेव्हां त्यांनी हा प्रश्न विचारला, "प्रभुजी, स्वामी, आपण याच समयी, इस्राएलाला राज्य परत करणार काय?" 7 येशूंनी त्यांना उत्तर दिले, "ज्या तारखा आणि जो समय स्वर्गीय पित्याने आपल्या स्वतःच्या नियंत्रणात ठेवला आहे, तो तुम्हांला जाणण्याची आवश्यकता नाही. 8 परंतु ज्यावेळी पवित्र आत्मा तुमच्यावर येईल, तेव्हा तुम्हांला सामर्थ्य प्राप्त होईल आणि यरूशलेम, संपूर्ण यहूदीया, शोमरोन आणि पृथ्वीच्या शेवटच्या प्रत्येक काना-कोपऱ्यांत तुम्ही माझी साक्ष दयाल." 9 या सर्व गोष्टी सांगितल्यावर, जेव्हां ते पाहातच होते, तेव्हां त्यांच्या डोळ्यांदेखतच येशूंना वर घेतले गेले आणि एका मेघाने त्यांना झाकून टाकिले (अर्थात ते त्यांना दिसले नाही). 10 येशू वर घेतले जात असतांना ते (शिष्य) वर पाहातच राहिले, तेव्हां पांढरे कपडे घातलेले दोन व्यक्ती त्यांच्याजवळ अचानक उभे राहिले. 11 ते त्यांना म्हणाले, "अहो गालीलांत राहणाऱ्यांनो, अशाप्रकारे तुम्ही वर एकटक पाहात का उभे आहांत? हेच येशू, ज्यांना तुमच्यामधून स्वर्गात घेतले गेले, अशाचप्रकारे स्वर्गातून खाली येतील." 12 यानंतर ते जैतून डोंगरावरून उतरून यरूशलेमेस परतले, तेथे

पोहचण्याकरिता एक दिवस लागत असे. ¹³जेव्हां ते तेथे पोचले, तेव्हां वरच्या खोलीत गेले जेथे पेत्र, योहान, याकोब, अंद्रिया, फिलिप्प, थोमा, बर्थलमय, मत्तय, अल्फीचा मुलगा याकोब, शिमोन जिलोत आणि याकोबाचा मुलगा यहूदा राहत होते. ¹⁴हे सर्व, काही स्त्रिया, येशूची आई मरीया आणि त्यांचे भाऊ यांच्यासमवेत तेथे एक मन, एकचित्त होऊन प्रार्थना करीत होते. ¹⁵एके दिवशी पेत्र तेथे एकत्र जमलेल्या (बसलेल्या) ²⁰लोकांच्या मध्ये उभा राहून म्हणाला, ¹⁶"हे भावांनो, जुन्या काळी दावीदाच्या मुखाद्वारे पवित्र आत्म्याने यहूदाविषयी जी कांही भविष्यवाणी केली होती, जो येशूंना धरून देणाऱ्यांचा पुढारी झाला, ते वचन पूर्ण व्हावयाचेच होते. ¹⁷कारण तो आपल्यापैकीच होता आणि त्याला सेवा करण्याच्या कार्यात त्याचा वाटा मिळालेला होता. ¹⁸या माणसाने अप्रमाणिकपणाच्या कमाईने एक शेत विकत घेतले होते. तेथेच तो पालथा पडला, त्याचे शरीर मधून फाटले आणि सर्व आतडी बाहेर पडली. ¹⁹जे लोक यरूशल्लेमेंत राहत होते, त्यांना ही गोष्ट कळली, म्हणून त्यांच्याच भाषेत, ते शेत हकलदमा (रक्ताचे शेत) असे म्हटले गेले. ²⁰कारण संयोजनेत असे लिहिले आहे, "त्याचे घर ओसाड (निर्मनुष्य) व्हावे, पुढे त्यांत कोणी न राहावे आणि दुसऱ्या व्यक्तीने त्याचे पद (जागा) घ्यावे." ²¹म्हणून (यास्तव) जितके दिवस प्रभु येशू आपल्याबरोबर जात येत राहिले, अर्थात योहानाच्या बाप्तिस्म्यापासून तर आपल्यापासून वर घेण्यात आले तोपर्यंत - जे लोक आपल्याबरोबर राहिले, ²²हे योग्य आहे की, त्यांच्यापैकी एकाने आमच्याबरोबर, त्यांच्या जिवंत उठण्याचा साक्षी व्हावे." ²³तेव्हां त्यांनी दोन जणांना उभे केले - एक होता योसेफ, ज्याला बर्सबा देखील म्हटले जात होते आणि त्याचे उपनांव युस्त होते आणि मत्थियाला. ²⁴मग त्यांनी अशी प्रार्थना केली : ते म्हणाले, "येशू, आपण जे सर्वांची हृदये जाणता, हे प्रभु, दाखवा की आपण या दोघांपैकी, कोणाची निवड केलेली आहे, ²⁵यासाठी की, त्याने हे सेवक पद आणि प्रेषित पद घ्यावे, जे यहूदा सोडून आपल्या जागी गेलेला आहे." ²⁶मग त्यांनी त्यांच्याकरिता चिठ्या टाकिल्या आणि ती मत्थियाच्या नांवाची निघाली, म्हणून त्याला त्या अकरा प्रेषितांबरोबर गणले गेले.

2¹ पेन्टेकॉस्टचा दिवस आल्यावर ते सर्व एका जागी एकत्र जमले होते, 2² अचानक आकाशांतून अति वेगाने येणाऱ्या एका मोठ्या वाऱ्याच्या सुसाट्याचा शब्द झाला आणि त्यामुळे पूर्ण घर जेथे ते बसले होते, त्या नादाने (आवाजाने) भरून गेले. 3 आणि त्यांना अग्नीच्या जिभा वेगवेगळ्या होतांना दिसल्या आणि त्यांच्यापैकी प्रत्येकावर एकएक अशा बसल्या (स्थिरावल्या). 4 ते सर्व पवित्र आत्म्याने भरून गेले आणि ज्याप्रकारे आत्म्याने त्यांना बोलण्याचे सामर्थ्य दिले, ते निरनिराळ्या भाषा बोलू लागले. 5 त्या समयी आकाशाखालील प्रत्येक जातीतून असलेले भक्तगण यरूशलेमेत राहत होते. 6 हा आवाज ऐकून लोकांची एक मोठी गर्दी एकत्र जमली आणि सर्वजण भांबावलेल्या आणि गोंधळलेल्या दशेंत भ्यालेले होते, कारण प्रत्येकाला हेच ऐकू येत होते की, हे लोक माझ्याच भाषेंत बोलत आहेत. 7 अचंबित (आश्चर्याने थक्क) होऊन ते एकमेकांना म्हणाले, "हे सर्व बोलणारे गालीलांचेच आहेत की नाही? 8 मग आपण त्यांच्या मुखांतून आपली मातृभाषा कां ऐकतो आहोंत? 9 पार्थी, मेदी, एलामी, मेसोपटेम्या, यहूदीया कप्पुदुकिया, पंत, आंसिया 10 फरूगिया, पंफूलिया, मिसर लिबुवाचे काही भाग आणि रोमन प्रवासी, यहूदी, यहूदी मत स्वीकारणारे, 11 क्रेतीय आणि अरब यांना देखील आपण परमेश्वराची अद्भुत कृत्ये आपल्या भाषेंत सांगतांना ऐकतो आहोत." 12 ते सर्व आश्चर्यचकित झाले आणि चक्रावून पेचांत पडले व मग एकमेकांना विचारू लागले, "हे सर्व काय आहे?" 13 कांही लोकांनी चेष्टा करित म्हटले, "हे लोक ताज्या द्राक्षारसानें मस्त होऊन धुंदीत आहेत." 14 परंतु पेत्र त्या अकरा प्रेषितांबरोबर उभा राहून बुलंद आवाजात म्हणाला, "यहूदीयांतील लोकांनो आणि ते सर्व जे यरूशलेमेत रहिवाशी आहेत, माझे बोलणे लक्षपूर्वक ऐका, 15 जसे तुम्हांला वाटते आणि जसा तुमचा विचार आहे की हे लोक धुंद होऊन बेहोशीत आहेत, तशी गोष्ट अजिबात नाहीच, कारण आता तर सकाळचे नऊ वाजले आहेत. 16 परंतु ही तीच बाब आहे जिच्याविषयी योएल संदेष्ट्याने सांगितले होते : 17 शेवटल्या दिवसात काय होईल याविषयी परमेश्वर म्हणतो - सर्व लोकांवर मी आपला आत्मा ओतीन. तुमचे पुत्र व कन्या भविष्यवाणी करतील, तुमचे तरूण दर्शन पाहातील; तुमचे म्हातारे लोक स्वप्न पाहतील. 18 त्या दिवसांत मी आपल्या आत्म्यातून, आपल्या दास व दासींवर देखील आपला आत्मा ओतीन आणि ते

संदेश देतील. ¹⁹ तसेच मी आकाशांत आश्चर्यचकित करणाऱ्या गोष्टी (अद्भुते) आणि या जमीनीवर चिन्हें, जसे रक्त, अग्नि आणि वाफेचा ढग दाखवीन;

²⁰ यापूर्वी की तो महान आणि प्रभूचा प्रसिद्ध दिवस येईल, सूर्य अंधारात रूपांतरित आणि चंद्र रक्तासारखा होईल; ²¹ जो कोणी प्रभूचे नांव घेईल तोच मुक्ति प्राप्त करेल. ²² "अहो इस्त्राएली लोकांनो ऐका : जसे की तुम्हांला ठाऊक आहे, परमेश्वराने येशूद्वारे तुम्हांला आश्चर्यकृत्यें, सामर्थ्याची कृत्यें आणि चिन्हें दाखवून ज्या गोष्टीची पुष्टि केली आणि प्रमाणित केले की नासरेथांत राहणारे, हेच येशू त्यांच्यापासूनच (परमेश्वर) होते. ²³ त्यांना, परमेश्वराचे पूर्ण ज्ञान आणि निश्चित व ठाम हेतूच्या आधारे स्वाधीन केले गेले. तुम्ही त्यांना धरिले आणि दुष्ट लोकांच्या हातांनी कूसावर खिळून मारून टाकले, ²⁴ परंतु असे होऊच शकत नव्हते की (अशक्य होते) येशूंनी मरणाच्या ताब्यांत असावे, परमेश्वराने त्यांना मृत्यूच्या बंधनातून मुक्त करून जिवंत केले. ²⁵ कारण दावीद त्यांच्याविषयी म्हणतो की, "मी आपल्यासमोर नेहमी प्रभूना पाहात राहिलो आहे, कारण तो माझ्या उजवीकडे आहे, जेणेकरून मी डळमळू नये, ²⁶ म्हणून मी आनंदित झालो, माझी जीभ प्रभूची स्तुति करू लागली आणि माझे शरीरहि आशेवर विसावेल. ²⁷ कारण आपण माझे प्राण मेलेल्या लोकांच्या स्थानी सोडणार नाही आणि त्याचप्रमाणे आपल्या पवित्रजणाला कुजू देणार नाही. ²⁸ आपण मला जीवनाचे मार्ग कळविले आहेत; तुझ्या उपस्थितीने (दर्शन) आपण मला आनंदाने भरून टाकशील." ²⁹ भावांनो, मी आपला पूर्वज दावीद याविषयी धाडसाने सांगू इच्छितो की, तो मेल्यानंतर त्याला पुरले गेले आणि त्याची कबर आजवर आपल्यामध्ये आहे. ³⁰ म्हणून एक संदेष्टा असण्याच्या नात्याने आणि त्याला ठाऊक असल्यामुळे की परमेश्वराने शपथ वाहिली आहे, ती ही की मी तुझ्या वंशातील एका व्यक्तिला तुझ्या सिंहासनावर बसवीन. ³¹ याविषयीचे ज्ञान पूर्वीपासून असल्यामुळे, दावीदाने ख्रिस्तांच्या मेलेल्यांतून उठण्याविषयी म्हटले होते. ³² याच येशूंना परमेश्वराने जिवंत केले, ज्याचे आम्ही साक्षी आहोत. ³³ यास्तव परमेश्वराच्या उजव्या हाताकडे सर्वोच्च पद प्राप्त करून (सर्वश्रेष्ठ शक्ति आणि अधिकारापर्यंत उचलले जाणे) आणि स्वर्गीय पित्याकडून प्रतिज्ञा केलेला पवित्र आत्मा घेऊन त्यांनी ओतून वर्षाव केला आहे, जे तुम्ही पाहात आहांत आणि ऐकत आहात. ³⁴ कारण दावीद

स्वर्गात चढला नाही, परंतु स्वतः त्याने म्हटले, प्रभूंनी माझ्या प्रभूंना म्हटले, "माझ्या उजवीकडे बैस ³⁵ जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायांसाठी आसन करीत नाही. ³⁶ म्हणून इस्त्राएलाच्या संपूर्ण घराण्याने हे जाणून घ्यावे की यहोवा परमेश्वराने याच येशूंना ज्यांना तुम्ही क्रूसावर खिळले, प्रभु (स्वामी) आणि मुक्ति देणारा असे ठरविले." ³⁷ जेव्हां लोकांनी हे सर्व ऐकले तेव्हां त्यांची अंतःकरणे कापली गेली आणि पेत्र व बाकी प्रेषितांना त्यांनी विचारले, "हे भावांनो, आम्ही करावे तरी काय?" ³⁸ पेत्र त्यांना म्हणाला, "आपले अंतःकरण भेदली, पश्चाताप करून आपले परिवर्तन करा आणि तुमच्यापैकी प्रत्येकाने येशू ख्रिस्तांच्या नामावात आपल्या पापांच्या क्षमेकरिता बाप्तिस्मा घ्यावा, असे केल्याने तुम्हांला पवित्र आत्म्याचे दान प्राप्त होईल. ³⁹ कारण ही प्रतिज्ञा तुम्हांला, तुमच्या वंशाला आणि जे दूर दूरचे लोक आहेत त्यांच्यासाठीची आहे, अर्थात ज्यांना आमचा प्रभु आणि परमेश्वर आपल्याकडे बोलाविले." ⁴⁰ दुसऱ्या आणखी पुष्कळ गोष्टी सांगून त्याने त्यांना आपली साक्ष दिली आणि म्हटले, "स्वतःला या विकृत, हटवादी (भ्रष्टपिढी) जातीपासून वाचवा, राखा." ⁴¹ मग ज्या लोकांनी आनंदाने त्याच्या संदेशाचा स्वीकार केला होता, त्यांचा बाप्तिस्मा केला गेला आणि त्याच दिवशी सुमारे तीन हजार लोक त्यांच्यात जोडले गेले (भर पडली). ⁴² ते सर्व प्रेषितांकडून शिकण्यात, सहभागिता करण्यात, भाकर मोडण्यांत व प्रार्थना (आराधना) करण्यात चिकाटीने तल्लीन राहिले. ⁴³ तेथे असणाऱ्या (राहणाऱ्या) प्रत्येक व्यक्तित्वर भयाची छाया पसरली. प्रेषितांच्या हातून बहुत अद्भुत कृत्ये आणि चमत्काराची कृत्ये (चिन्हें) केली जात होती. ⁴⁴ ज्या सर्वांनी येशूवर विश्वास ठेवला होता ते सर्व एकत्र राहात असत. ⁴⁵ ते आपल्या वस्तु आणि संपत्ति विकून, जशी ज्याची गरज होती, तसे सर्वांना वाटून देत असत. ⁴⁶ यहुदी प्रार्थना भवनात ते प्रत्येक दिवशी एकमनाने एकत्र जमत असत. घरोघरी जाऊन येशूंच्या स्मरणार्थ भाकर मोडीत असत. ते मनाच्या खरेपणाने आणि आनंदाने आपले भोजन करीत असत. ⁴⁷ ते परमेश्वराची स्तुति करीत असत. लोकांबरोबर त्यांचे उत्तम संबंध असत. जे लोक तारण प्राप्त करीत जात होते, त्यांना येशू त्यांच्या मंडळीत (चर्च) जोडत जात होते.

3¹ एकदा पेत्र आणि योहान, दुपारी तीन वाजता प्रार्थनेच्या समयी मंदिरात जात होते. ² मंदिरात (प्रार्थना भवन) प्रत्येक दिवशी येणाऱ्या लोकांना भीक मागण्यासाठी एक मनुष्य सुंदर नावाच्या दरवाजाजवळ (फाटक) बसवून दिला जात असे. तो पांगळा जन्मला होता. ³ पेत्र आणि योहान जेव्हा प्रार्थना भवनात प्रवेश करीत होते तेव्हां त्याने त्यांना भीक मागितली. ⁴ पेत्राने योहानाबरोबर त्याकडे टक लावून पाहिले आणि म्हणाला, "आमच्याकडे पाहा". ⁵ त्यांच्यापासून काही मिळविण्याच्या हेतूने त्याने त्यांच्याकडे पाहिले. ⁶ तेव्हा पेत्र म्हणाला, "चांदी आणि सोने माझ्याजवळ नाहीये, परंतु माझ्याजवळ जे कांही आहे, ते मी तुला देतो; येशू ख्रिस्त नासोरी यांच्या नावाने ऊठ आणि चालू लाग." ⁷ पेत्राने आपल्या उजव्या हाताने त्याला धरले आणि उठवून उभे केले. लगेच त्याच्या पायात व गुडघ्यांत बळ आले; ⁸ तो उडी मारून तडकन उभा राहिला आणि चालू लागला, तो उड्या मारीत, धावत आणि परमेश्वराची स्तुति करीत त्यांच्याबरोबर प्रार्थना भवनात गेला. ⁹ सर्व लोकांनी त्याला चालतांना आणि परमेश्वराची स्तुति प्रशंसा करतांना पाहिले. ¹⁰ त्यांना कळले, की हा तोच मनुष्य होता जो प्रार्थना भवनाच्या सुंदर नांवाच्या दरवाजाजवळ बसून भीक मागत होता. हे सर्व पाहून ते आश्चर्यचकित झाले. ¹¹ तो लंगडा बरा झाल्यानंतर पेत्र व योहानाला धरून राहिला होता आणि लोक शलमोनाच्या स्तंभावलीतत्यांच्याकडे धावत आले. ¹² पेत्राने हे पाहून सर्व लोकांकडे पाहून म्हटले, हे इस्त्राएली लोकांनो, तुम्ही आश्चर्य कां करीत आहात? किंवा आम्हांला निरखून एकटक कां पाहात आहात, जसे कांही आम्ही आपल्या सामर्थ्याने किंवा चांगुलपणाने, हा मनुष्य चालाव्या- लायकीचा केला आहे? ¹³ अब्राहाम, इसहाक आणि याकोबाचा परमेश्वर, आपल्या पूर्वजांच्या परमेश्वराने आपल्या पुत्राचे गौरव केले आहे. तुम्ही त्यांना त्या समयी पिलाताच्या स्वाधीन केले आणि त्यांना नाकारले त्यासमयी जेव्हां तो त्यांना सोडून देण्याच्या बेतात होता आणि ¹⁴ तुम्ही त्या पवित्र आणि सज्जन मनुष्याला प्रिय जाणण्याऐवजी, एका खूनीची मुक्तीची मागणी केली. ¹⁵ तुम्ही जीवनाच्या राजकुमाराला (कर्त्याला) मारून टाकले आणि त्यांना परमेश्वराने मेलेल्यांतून जिवंत उठविले. या सत्याचे आम्ही साक्षी आहोत. ¹⁶ तुम्ही ज्या मनुष्याला येथे पाहात आहात आणि ओळखता की येशूच्या नांवाने आणि त्यांच्या नांवावरील विश्वासाने

याला सामर्थ्य दिलेले आहे; होय, जो विश्वास येशूपासून त्याला मिळाला आहे, तुमच्यासमोर त्याच्याद्वारेच तो पूर्णप्रकारे व्यवस्थित उभा आहे. ¹⁷ भावांनो, मला ठाऊक आहे की तुम्ही आणि तुमचे अधिकारी, या दोहोंनी आपल्या अज्ञानामुळे असे केले होते. ¹⁸ परंतु परमेश्वराने ज्या गोष्टी संदेष्ट्याच्या मुखाने पूर्वी सांगितल्या की ख्रिस्त दुःख सहन करतील, ते अशाप्रकारे पूर्ण झाले आहे. ¹⁹ म्हणून आपले मन बदला आणि परत या की तुमचे पाप क्षमा केले जावे, ज्यामुळे येशूजवळून तजेला देण्याचे समय (प्रभूकडून विश्रांतिचे दिवस) यावेत. ²⁰ आणि त्या येशू ख्रिस्ताला पाठवावे जे पूर्वीपासून तुमचे 'ख्रिस्तांना' म्हणून ठरविले गेले आहेत. ²¹ या जगाच्या प्रारंभाच्या समयामुळे, आपल्या पवित्र संदेष्ट्यांच्या मुखाद्वारे परमेश्वराने संदेश दिला होता, तो हा की जोवर सर्व गोष्टींची शेवटची पुर्नःस्थापना (सुधारणा) होत नाही, तोवर येशूंना स्वर्गातच राहावयाचे आहे. ²² कारण मोशे पूर्वजांशी असे बोलला होता की, "प्रभु तुमचे परमेश्वर तुमचा भावांमधून, माझ्याचसारखा एक संदेष्टा उभा करेल आणि तो जे कांही तुम्हांला सांगेल, ते सर्व करा. ²³ परंतु प्रत्येक व्यक्ती, जो त्या संदेष्ट्याचे ऐकणार नाही, तो आपल्या लोकांतून नष्ट केला जाईल. ²⁴ आणि शमुवेलापासून ते नंतर येणाऱ्या सर्व संदेष्ट्यांनी अशाच प्रकारची भविष्यवाणी केली होती. ²⁵ तुम्ही परमेश्वराद्वारे आमच्या पूर्वजांबरोबर केलेल्या कराराचे हिस्सेदार (भागीदार) आणि संदेष्ट्यांचे संतान आहात, ज्याने अब्राहामाला म्हटले होते की, "पृथ्वीची सर्व राष्ट्रं (घराणे) तुमच्याद्वारे आशीर्वादीत होतील. ²⁶ परमेश्वराने आपला पुत्र जिवंत उठवून त्याला आधी तुमच्याकडे पाठविले, यासाठी की तुमच्यापैकी प्रत्येकाला त्याच्या दुष्टाईपासून बाजूला करून त्याने आशीर्वाद द्यावा"

4 ¹ जेव्हां ते लोक शिकवीत होते, तेव्हां परुशी, प्रार्थना भवनाचा प्रमुख आणि सद्की त्यांच्याजवळ आले. ² ते यासाठी संतापले होते कारण ते लोकांना शिकवीत होते की येशू मेलेल्यांतून जिवंत उठले आहेत. ³ या लोकांनी पेत्र व योहानाला दुसऱ्या दिवसापर्यंत तुरूंगांत याकरिता ठेवून घेतले कारण तेव्हा संध्याकाळ झाली होती. ⁴ तरीपण पुष्कळ लोक ज्यांनी त्यांचा संदेश ऐकला होता, त्यांनी विश्वासाने येशूंना ग्रहण केले आणि या लोकांची संख्या

सुमारे पाच हजार होती. ⁵ दुसऱ्या दिवशी त्यांचे अधिकारी, शास्त्री, ⁶ हत्ना प्रमुख याजक, कयफा, योहान, अलेक्सांद्र आणि प्रमुख याजकाचे सर्व नातलग यरूशलेमेत एकत्र जमले. त्या लोकांनी पेत्र व योहानाला आपल्यासमोर उभे राहून विचारले, "कोणत्या सामर्थ्याने किंवा नावाने तुम्ही हे केले आहे?" ⁷ पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण होऊन पेत्र त्यांना म्हणाला, ⁸ अहो लोकांच्या अधिकाऱ्यांनो आणि इस्त्राएलाच्या वडील मंडळीतील वृद्धांनो, हा जो दुर्बळ व कमजोर आहे, त्याकरिता आम्ही केलेल्या चांगल्या कार्याच्या कारणांवरून आमची विचारपूस केली जाते आणि चौकशी होते आहे, की तो कसा बरा केला गेला, ¹⁰ म्हणून तुम्हांला आणि इस्त्राएलाच्या सर्व लोकांना हे कळावे, की येशू ख्रिस्त नासोरी, ज्यांनी तुम्ही क्रूसावर खिळले होते आणि ज्यांना परमेश्वराने मेलेल्यांतून जिवंत उठविले आहे, त्याच येशू ख्रिस्तांच्या नावाने हा मनुष्य एकदम व्यवस्थित उभा होऊ शकला आहे. ¹¹ हाच दगड इमारत बनविणाऱ्यांनी (बांधकाम करणाऱ्यांनी) बेकार व तुच्छ ठरविला होता, तोच आता विशेष महत्वाचा दगड अर्थात कोनशिला ठरला आहे. ¹² इतर कोणत्याही नावाने (व्यक्तिद्वारे) उद्धार मिळू शकत नाही, कारण लोकांच्यामध्ये आणि आकाशाखाली (स्वर्ग) आणखी दुसरें कोणतेही नाव दिलेले नाही ज्याच्याद्वारे आपले तारण होऊ शकेल. ¹³ त्यांनी पेत्र योहानाचे धाडस पाहिले आणि त्यांना हे देखील कळले की ते निरक्षर, अज्ञानी व साधारण लोक आहेत. ते आश्चर्यात पडले आणि त्यांनी जाणून घेतले की ते येशूच्या सहवासात होते. ¹⁴ बरा झालेल्या मनुष्याला उभे असलेले पाहून त्यांच्या विरुद्ध ते काहीही करू शकले नाहीत. ¹⁵ मग जेव्हां त्यांना आज्ञा केली गेली की त्यांनी सभेबाहेर जावे, तेव्हां आपसातच त्यांनी सल्ला केला ¹⁶ ते म्हणाले, "या लोकांचे आपण काय करावे? कारण त्यांनी एक मोठे आश्चर्यकृत्य केलेले आहे, हा चमत्कार यरूशलेमेत राहणाऱ्या सर्व लोकांसमोर घडला आहे म्हणून तो नाकारलाही जाऊ शकत नाही" ¹⁷ ही गोष्ट लोकात पसरू नये म्हणून आपण त्यांना तशी ताकीद (धमकी) देऊ आणि खडसावून सांगू की, या नांवाविषयी त्यांनी कोणाकडेच उल्लेख करू नये, बोलू नये. ¹⁸ त्यांनी पेत्र आणि योहानाला बोलावून आदेश दिला की येशूसंबंधी काही बोलू नका, शिकवू नका. ¹⁹ परंतु पेत्र आणि योहानाने उत्तर देत म्हटले, तुम्हीच सांगा, हे बरोबर आणि योग्य आहे काय की आम्ही परमेश्वराचे

न ऐकून तुमचे ऐकावे? ²⁰ कारण असे होऊच शकत नाही की जे आम्ही पाहिले आणि ऐकले, ते सर्व बोलू नये, सांगू नये." ²¹ यास्तव त्यांनी अधिक ताकीद (धमकी) देऊन जाऊं दिले, कारण तेथे जे लोक एकत्र जमले होते त्यांच्यामुळे ते त्यांना शिक्षा देऊ शकले नाही; कारण जे काही झाले होते, त्या सर्व गोष्टींसाठी लोक परमेश्वराची स्तुति करीत होते. ²² कारण ज्या मनुष्याच्या जीवनांत, बरे करण्याचे चिन्ह दाखविले गेले होते (हा चमत्कार घडला होता) तो जवळजवळ चाळीस वर्षांहून अधिक वयाचा होता. ²³ तेथून सुटल्यानंतर ते आपल्या लोकांत आले आणि जे काही प्रमुख महायाजक आणि वडील मंडळीने त्यांना सांगितले (ताकीद दिली) होते, त्याविषयी त्यांना सांगितले. ²⁴ ज्यावेळी त्या सर्वांनी हे वर्तमान ऐकले त्यावेळी ते एकचित्त व एकमनाने सामूहिक रीतीने मोठया आवाजात म्हणाले, "हे प्रभु, आमच्या स्वामी, तूच सृष्टीकर्ता आहेस ज्याने आकाश, पृथ्वी आणि समुद्र आणि जे काही त्यांत आहे, त्यांची निर्मिती केली. ²⁵ तूच आपला सेवक, आमचा पूर्वज दावीद याच्या मुखानें म्हटलेले आहे, "राष्ट्रांनी संतापाने खवळून विरोध का दाखविला? लोकांनी व्यर्थ योजनांचा (गोष्टींचा) विचार कां केला? ²⁶ पृथ्वीवरचे राजे एकत्र होऊन एक झालेत, शासक एकत्र जमले, प्रभु विरुद्ध आणि ख्रिस्तांविरुद्धही; ²⁷ कारण हेरोद, पंत पिलात गव्हर्नर, गैरयहूदी आणि इस्त्राएली, सर्वचे सर्व तुझा अभिषिक्त आणि पवित्र सेवक येशूच्या विरुद्ध एकत्र झाले. ²⁸ जे काही त्यांनी केले ते सर्व तुझ्या सामर्थ्याने आणि इच्छेने (मति) पूर्वीपासूनच निश्चित असे योजिले गेले होते. ²⁹ आता हे प्रभु, आमचे स्वामी (प्रभु) आपण त्यांच्या धमकावण्यांकडे लक्ष दे आणि असे कर की, तुझा सेवक मोठया धैर्याने व हिंमतीने आणि धाडसाने तू संदेश देऊं शकतील. ³⁰ लोकांना बरे करण्यासाठी आपले हात पुढे कर म्हणजे तुझा पवित्र पुत्र येशू यांच्या नांवाने अद्भुत चिन्हें व आश्चर्य कर्मे केली जावीत." ³¹ ज्याठिकाणी ते सर्व एकत्र जमले होते, ते स्थान त्यांनी प्रार्थना केल्यानंतर हादरले. ते सर्वजण पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण होऊन, परमेश्वराचा संदेश (वचन) अधिक हिंमतीने व धाडसाने देऊं लागले. ³² ज्यांनी विश्वास केला होता, ते सर्वजण एकाच मनाचे व एकजीव होते. त्यांच्यापैकी कोणी असे म्हणत नसे की जे काही त्यांच्याजवळ आहे, ते त्याचे स्वतःचे आहे. सर्व लोकांना सूट होती की, जे सर्वांचे सर्वकाही अर्थात वस्तु, मालमत्ता उपभोगू शकत होते, (वापर करूं

शकत होते). ³³ प्रेषितांचा समूह, येशूच्या जिवंत (पुनरूत्थान) होण्याविषयीची साक्ष प्रचंड सामर्थ्याने व भक्कम धैर्याने देत होता. त्या सर्वांवर मोठ्या कृपेचा जणूकाही वर्षावच झालेला होता. ³⁴ त्यांपैकी कोणीच असा नव्हता, जो गरीब (गरजू) होता, कारण ज्यांच्याजवळ जमीन किंवा घर होते, ते विकून मिळालेले धन आणित होते. ³⁵ विकून प्राप्त झालेली संपत्ती, ते प्रेषितांच्या चरणांशी ठेवित असत आणि जशी ज्याची गरज होती, त्याप्रमाणे लोकांना वांटून दिले जात असे. ³⁶ योसेफ नावाचा कुप्राचा एक लेवी होता. प्रेषितांनी त्याचे नाव वर्णबा (अर्थात शांतीचा पुत्र) असे ठेविले होते. ³⁷ त्याच्याजवळ काही जमीन होती. त्याने ती विकली आणि त्यांपासून मिळालेले रूपये प्रेषितांच्या स्वाधीन करून दिले.

5 ¹ हनन्या नावाचा एक व्यक्ती आणि त्याची पत्नी सप्पीरा यांनी आपली जमीन विकून टाकली. बायकोच्या संमतीने (तिला कळवून) त्याने त्यातील काही पैसे आपल्याजवळ ठेविले. ² वाचलेला (एक भाग) भाग आणून त्यांनी प्रेषितांच्या पायांवर ठेविला. ³ परंतु पेत्र म्हणाला, 'हनन्या, सैतानाने तुझे मन (अंतःकरण) कां भरून टाकिले, की तू पवित्र आत्म्याशी खोटे बोलावे आणि लबाडी करावी की जमिनीच्या पैश्यांपैकी कांही भाग आपल्याजवळ ठेवून घ्यावा, ⁴ जेव्हां ती तुझ्याजवळ होती, तेव्हां तुझ्या स्वतःची नव्हती काय? विकल्यानंतर, या जमिनीचे पैसे तुझ्या मालकीचे नव्हते काय? मग तू आपल्या अंतःकरणात अशी गोष्ट कां येऊं दिली? तू मनुष्यांशी नाही तर परमेश्वराशी खोटे बोलला आहेस." ⁵ हे ऐकताच हनन्या खाली पडला आणि मेला. ज्या लोकांनी हे सर्व ऐकले होते ते खूप भ्याले. ⁶ तरूण उठले, त्यांनी अर्थी तयार केली आणि त्याला नेऊन पुरले. ⁷ तीन तासानंतर त्याची बायको आत आली, परंतु तिला काही ठाऊक नव्हते. ⁸ पेत्राने तिला विचारले, "मला एक सांग, की तुम्ही एवढ्या किंमतीतच जमीन विकली होती काय? सफिरा म्हणाली, "होय, एवढ्यातच", ⁹ तेव्हा पेत्र तिला म्हणाला, "प्रभूच्या आत्म्याला पारखण्याकरिता तुम्ही दोघे 'एकमन' कसे झालात? पाहा, तुझ्या पतिचे शव घेऊन जाणारे आता दाराशीच उभे आहेत आणि ते तुला देखील बाहेर घेऊन जातील. ¹⁰ ताबडतोब ती पेत्राच्या पायावर पडली आणि मेली. तरूण आत

आले आणि त्यांनी तिला मेलेले पाहिले आणि तिच्या पतिच्या कबरेजवळ तिला पुरले. ¹¹ मंडळी (चर्च) आणि जितक्या लोकांनी याविषयी ऐकले त्या सर्वांवर भयाची दाट छाया पसरली. ¹² आणि लोकांमध्ये प्रेषितांच्या हातून अनेक चमत्कारिक चिन्हे आणि अद्भुत कृत्ये केली जात होती. ते सर्व प्रार्थना भवनात (मंदिर) शलमोनाच्या स्तंभावलीत एकमन होऊन एकत्र जमत असत. ¹³ बाकी लोकांपैकी कोणालाही त्यांच्याबरोबर होण्याचे धाडस होत नव्हते, परंतु लोक त्यांना थोर जाणून मोठ्या आदर दृष्टिने पाहात असत. ¹⁴ पुरुष आणि स्त्रिया यांच्यापैकी पुष्कळ लोक येशूवर विश्वास ठेवत असत. ¹⁵ बिछाना व खाटेवर आपल्या आज्ञ्यांना आणून ते रस्त्यावर ठेवून देत असत, यासाठी की निदान (कमीत कमी) पेत्राची सावली तरी त्यांच्यावर पडावी. ¹⁶ यरूशलेमेच्या आसपासच्या शहरांतून एक मोठा लोक समुदाय आपल्या त्या रोग्यांना आणत असे जे अशुद्ध आत्म्यांद्वारे पिडलेले होते. त्यापैकी प्रत्येकाला बरे केले जात असे. ¹⁷ मग प्रमुख याजक आणि जे त्यांच्याबरोबर होते (सदूकी) प्रचंड क्रोधाने पेटून उठले आणि बावचळले. ¹⁸ त्यांनी प्रेषितांना अटक केली आणि सार्वजनिक तुरूंगात घालून दिले. ¹⁹ परंतु रात्रीच्या समयी प्रभूचा देवदूत तेथे आला आणि त्याने तुरूंगाचा दरवाजा उघडला आणि त्यांना बाहेर आणून म्हटले. ²⁰ "जा आणि प्रार्थना भवनांत उभे राहून जीवनाचे वचन सर्व लोकांना सांगा." ²¹ जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते भल्या पहाटे मंदिरात जाऊन शिकवू लागले. ²² परंतु मुख्य याजकाने आणि जे त्यांच्याबरोबर होते, येऊन सभा आणि इस्त्राएली पुढ्यांपुढे त्यांना तुरूंगातून आणण्याची आज्ञा केली, पण जेव्हा अधिकाऱ्यांनी त्यांना तुरूंगात पाहिले नाही तेव्हा येऊन अशी खबर दिली, ²³ तुरूंगाच्या दरवाज्यांना कुलपे होती, ते व्यवस्थित बंद केलेले होते तसेच बाहेर दारांवर पहारेकरी तैनात होते, परंतु आत कोणी आढळले नाही. ²⁴ जेव्हा मुख्य याजक, मंदिर सुरक्षा दलाचा प्रमुख आणि याजकगण या सर्वांना कळले तेव्हा आता काय होईल हे त्यांना कळेनासे झाले. ²⁵ त्याच वेळी कोणीतरी येऊन त्यांना म्हणाला, "एका एका, ज्या लोकांना तुम्ही तुरूंगांत टाकले होते, ते प्रार्थना भवनांत उभे राहून लोकांना शिकवीत आहेत." ²⁶ तेव्हा सुरक्षा प्रमुख आणि त्याचे अधिकारी त्यांच्यावर कोणत्याही बलाचा प्रयोग न करिता, त्यांना तेथून घेऊन आले, कारण त्यांना अशी भीति होती की

लोक त्यांना दगडमार करतील. 27 त्यांना तेथे आणल्यानंतर, सभेसमोर हजर केले गेले आणि मुख्य याजकाने त्यांना प्रश्न विचारला, 28 "आम्ही तुम्हांला अशी कडक आज्ञा केली नव्हती काय की या नावांने काही शिक्षण देऊं नका? आणि पाहा, तुम्ही यरूशलेमेला आपल्या शिक्षणाने भरून टाकले आहे आणि या मनुष्याच्या रक्ताचा दोष आमच्यावर आणू पाहात आहात," 29 मग पेत्र आणि दुसऱ्या प्रेषितांनी उत्तर दिले, "आवश्यक (कर्तव्य) हे आहे की आम्ही परमेश्वराची आज्ञा मानावी, मनुष्यांची नव्हे. 30 आपल्या वाडवडिलांच्या परमेश्वराने येशूंना मेलेल्यांतून जिवंत उठविले ज्यांना तुम्ही क्रूसावर खिळून मारून टाकले. 31 त्यालाच परमेश्वराने प्रभु आणि तारणहार ठरवून त्यांना उजव्या हाताच्या बाजूचे (आदर व गौरव दिला) उच्च स्थान दिले, यासाठी की इस्त्राएलाला (यहूदी) मन परिवर्तन आणि पापांची क्षमा द्यावी. 32 आम्ही आणि पवित्र आत्मा या गोष्टींचे साक्षी आहोत, अर्थात ज्यांना परमेश्वर पवित्र आत्मा देतो, जे त्याचा हुकूम पाळतात. 33 या गोष्टी ऐकून ते संपातले, इतके चिडले की त्यांना मारून टाकण्याची इच्छा केली. 34 तेव्हा सभेत गमलियेल नावाच्या नियमशास्त्राच्या अध्यापकाने, ज्याला लोक सन्मान देत असत, उभे राहून असा हुकूम दिला की प्रेषितांना काही वेळांसाठी बाहेर केले जावे. 35 तेव्हा तो म्हणाला, "हे इस्त्राएली लोकांनो, जे काही तुम्ही या लोकांचे करणार आहात, त्याकडे जरा लक्ष द्या. 36 कारण काही समयापूर्वी थुदासाने आपल्या स्वतःला मोठे ठरवून (मी देखील काही आहे) दावा केला आणि त्याच्याबरोबर चारशे लोक त्याच्या मागोमाग आले. तो तर मेलाच, पण त्याचे साथीदार इकडे तिकडे पांगले आणि विखुरले. अशाप्रकारे सर्व काही संपले. 37 त्यानंतरच गालीलांचा यहूदा, जनगणनेच्या समयी पुढे आला आणि त्याने पुष्कळ लोकांना आपल्या पक्षाचा केले. तो स्वतःतर नाश झालाच आणि ज्यांनी त्याचे ऐकले तेही पांगले. 38 मी आता तुम्हांला म्हणतो की यांच्या मागे लागू नका; त्यांना तसेच सोडा आणि जाऊ द्या, कारण जर त्यांचे कार्य आणि हेतू मानवी (किंवा लोकांकडचा) असेल, तर सर्वकाही संपून जाईल, 39 परंतु जर ते परमेश्वरांकडून आहे तर, तुम्ही ते कार्य कधीही संपवू (नष्ट करू) शकत नाही, पण कदाचित तुम्ही, केवळ परमेश्वराविरुद्ध लढणारे अर्थात परमेश्वर विरोधीच ठराल." 40 हे ऐकून सर्वांनी त्याचे म्हणणे मान्य केले. मग त्यांनी

प्रेषितांना बोलाविले आणि त्यांना मारहाण केली, मग त्यांना अशी आज्ञा करून सोडून दिले की येशूविषयी लोकांना शिकवू नका. ⁴¹ सभेसमोरून जातांना ते खूप आनंदीत होते, की कमीत कमी येशूंच्या नांवाकरिता त्यांना अपमान व लज्जा सहन करण्याची संधी मिळाली. ⁴² आणि मग, प्रत्येक दिवशी मंदिरात (प्रार्थना भवनात) आणि घरोघरी लोकांना येशूविषयी सुवार्ता गाजविण्याचे कार्य थांबविले व सोडले नाही.

6 ¹ त्या दिवसांत जेव्हा शिष्य लोक संख्येने वाढत चालले होते, तेव्हा ग्रीक बोलणारे यहूदी, इब्री बोलणाऱ्या यहूदयांविरुद्ध तक्रार करू लागले. असे यामुळे झाले की प्रत्येक दिवशी जे काही वाटले जात असे, त्यांत ग्रीक बोलणाऱ्या यहूदयांच्या विधवांना काही मिळत नसे, अर्थात त्या वंचित राहून त्यांची उपेक्षा होत असे. ² मग बारा प्रेषितांनी शिष्य समुदायाला एकेठिकाणी बोलावून म्हटले, "ही गोष्ट विचारां-पलिकडची आहे की आपण परमेश्वराचे वचन सोडून लोकांना भोजनाची वाटणी करीत फिरावे; ³ म्हणून भावांनो, आपल्यांतून सात अशा लोकांची निवड करा, ज्यांची प्रतिष्ठा व सन्मान आहे, जे पवित्र आत्मा आणि ज्ञानाने भरलेले आहेत. त्यांनाच हे कार्य सोपवून द्या. ⁴ मग आपण मात्र, आपला संपूर्ण समय निरंतर प्रार्थना आणि वचन शिकविण्यात खर्च करू. ⁵ ही गोष्ट संपूर्ण चर्चला पसंत पडली. त्यांनी स्तेफनाला जो विश्वास व पवित्रात्म्याने भरलेला होता आणि फिलिप्प, प्रखर, नीकानुर, तीमोन, पार्मिना व अत्युंखीयाचा नीकलाव जो यहूदी मतांत आला होता, यांची निवड केली. ⁶ या सर्वांना प्रेषितांपुढे आणले गेले; आणि प्रेषितांनी प्रार्थना करून त्यांच्यावर हात ठेवले. परमेश्वराच्या वचनांचा प्रसार वाढत गेला आणि यरूशलेमेत शिष्यांची गणना विपुल होऊ लागली. ⁷ याजकाच्या एका समूहाने देखील येशूंना ग्रहण केले. ⁸ स्तेफन अनुग्रह आणि सामर्थ्याने भरून लोकांमध्ये मोठी अद्भुत कृत्ये व चिन्हें करीत होता. ⁹ मग त्या आराधनालयातील काही लोक विरुद्ध उठले (विरोध केला) ज्यांना "स्वतंत्र केलेल्या लोकांचे आराधनालय" असे म्हटले जात होते. यांच्यातीलच आलेक्सान्द्रियेकर, किलिकिया व आसीयातील हे लोक स्तेफनाशी वादविवाद करू लागले. ¹⁰ परंतु ज्या ज्ञानाने व आत्म्याने तो बोलत होता, त्यापुढे त्यांचा टिकाव लागला नाही. ¹¹ म्हणून त्यांनी काही लोकांना

असे म्हणण्यासाठी फूस दिली, त्यांनी भाग पाडले की "आम्ही त्याला परमेश्वर यहोवा आणि मोशेविरुद्ध बोलतांना ऐकले आहे" ¹² त्यांनी लोकांना, वडिलांना आणि नियमशास्त्र शिकविणाऱ्यांना चेतविल्यामुळे ते त्याला धरून सभेसमोर घेऊन आले. ¹³ तेव्हा त्यांनी खोटे साक्षीदार बोलाविले, ज्यांनी म्हटले, "हा मनुष्य पवित्र स्थान आणि नियमशास्त्राविरुद्ध बोलण्याविना राहात नाही. ¹⁴ कारण आम्ही त्यांना असे म्हणतांना ऐकले आहे की नासरेथकर येशू हे भवन नष्ट करून टाकतील आणि आपल्याला मोशेकडून मिळालेले रीती-विधी बदलून टाकतील." ¹⁵ मग प्रत्येकजण जो महासभेत बसलेला होता, त्यांनी त्याचे मुख देवदूतांसारखे चमकतांना पाहिले.

7 ¹ मग प्रमुख याजक (महायाजक) म्हणाला, "अशीच गोष्ट आहे काय?" ² त्याने उत्तर दिले, लोकहो, भावांनो आणि वडिलांनो ऐका. हारानांत जाण्यापूर्वी, जेव्हा अब्राहाम मेसोपटेम्यांत होता, त्यासमयी 'महिमामय परमेश्वर' त्यांवर प्रगट झाला. ³ परमेश्वर त्याला म्हणाला, "आपला देश व आपले लोक (नातलग) सोडून नीघ आणि त्या ठिकाणी जा, जे मी तुला दाखवीन." ⁴ मग तो खास्दयांच्या देशांतून बाहेर पडला आणि हारानांत राहू लागला. जेव्हा त्याचा बाप मेला, तेव्हा परमेश्वराने तुम्हांला, या ठिकाणी, जेथे आता तुम्ही आहांत बोलावून घेतले. ⁵ पण त्याला काही वतन दिले नाही म्हणजे पाय ठेवण्याची जागा देखील नाही. परंतु त्याने प्रतिज्ञा केली की तो त्याला आणि त्याच्या वंशाला ही जमीन (देश) देतील. त्यावेळी अब्राहामाला संतान नव्हते. ⁶ परमेश्वर त्याला म्हणाला, की त्याचा वंश, दुसऱ्या देशात परदेशीय होईल. तेथील लोक त्यांना ⁴⁰⁰ वर्षांपर्यंत गुलाम करून ठेवतील आणि त्यांच्याशी वाईट व्यवहार (छळ) करतील. ⁷ ज्या देशाचे ते गुलाम होतील, त्या देशाला मी शिक्षा देईन. नंतर ते बाहेर निघून येतील आणि याठिकाणी माझी सेवा करतील. ⁸ परमेश्वराने त्याला 'सुंतेचा करार' दिला. म्हणून अब्राहामाला जेव्हा इसहाक झाला तेव्हा त्याने आठव्या दिवशी त्याची सुंता केली. इसहाक, याकोबाचा पिता झाला आणि याकोब बारा पूर्वजांचा पिता झाला. ⁹ कुलपती (याकोबाची मुले) ईर्ष्येने व हेव्याने पेटले आणि त्यांनी योसेफाला मिसर देशात जाणाऱ्यांच्या हाती विकून टाकले, परंतु परमेश्वर त्याच्याबरोबर होता.

10 आणि मग परमेश्वराने त्याला त्याच्या सर्व संकटातून सोडवून घेतले आणि फारो राजासमोर अनुग्रह आणि बुद्धि दिली. म्हणून त्याने त्याला मिसर आणि आपल्या कुटुंबावर अधिकारी म्हणून नेमले. 11 मग मिसर आणि कनान देशात दुष्काळ पडला आणि मोठी समस्या निर्माण झाली आणि आपल्या पूर्वजांना अन्नधान्य मिळेनासे झाले. 12 जेव्हा याकोबाने ऐकले की मिसर देशात अन्नधान्य आहे, त्याने पहिल्यांदा आपल्या पूर्वजांना (याकोबाची मुले) तेथे पाठविले. 13 दुसऱ्यांदा, योसेफाने स्वतःला, आपल्या भावांवर प्रगट केले. त्यामुळे फारो राजाला, योसेफाच्या जातीविषयी कळले. 14 मग योसेफाने आपला बाप याकोब आणि त्याचे संपूर्ण घराणे, ज्यात सुमारे पंच्याहत्तर माणसे होती, त्यांना बोलाविले. 15 याकोब मिसर देशात गेला, तेथेच तो व आपले दुसरे पूर्वज मरण पावले. 16 त्या सर्वांचे शव, शखेमांत नेऊन, त्या कबरेत ठेवले जी अब्राहामाने शखेमाचा प्रमुख, हमोरच्या पुत्रांपासून पैश्याने विकत घेतली होती. 17 परंतु जेव्हा अब्राहामाशी केलेली प्रतिज्ञा पूर्ण होण्याची वेळ आली, मिसर देशात त्या लोकांची संख्या भक्कम झाली आणि ते विपुल झाले. 18 तेव्हापर्यंत एक दुसरा राजा गादीवर बसला, जो योसेफाला ओळखत नव्हता. 19 त्याने आपल्या लोकांशी वाईट व्यवहार आणि आपल्या पूर्वजांशी दुष्टाई केली आणि त्यांना भाग पाडले की त्यांनी त्यांची बाळके जगू नयेत म्हणून ती फेकून दयावीत. 20 त्याचसमयी मोशेचा जन्म झाला. परमेश्वराच्या दृष्टीत मोशे अतिशय सुंदर होता. त्याच्या बापाच्या घरी, तीन महिनेपर्यंत त्याचे पालनपोषण झाले. 21 जेव्हा त्याला फेकून दिले, तेव्हा फारोची कन्या त्याला उचलून घेऊन गेली आणि आपल्या मुलासारखे त्याचे पोषण व संगोपन केले. 22 मोशेला, मिसरी लोकांची एकूण एक विदया शिकविली गेली. तो आपल्या संभाषणात व कार्यात बहुत सामर्थी (बलवान) होता. 23 जेव्हा तो चाळीस वर्षांचा झाला तेव्हा त्याच्या मनात आले की, त्याने इस्त्राएली लोकांची म्हणजे आपल्या भावांची भेट घ्यावी. 24 त्यांपैकी एकाचा छळ होतांना पाहून, त्याने त्याला वाचविण्याकरिता आणि सूड घेण्याच्या प्रयत्नात, एका मिसऱ्याला असे मारिले की तो मेलाच. 25 त्याने विचार केला होता की त्याचे भाऊबंद त्याला समजू शकतील की परमेश्वर त्याच्याद्वारे त्यांना सोडवून घेतील, पण ते असे समजू शकले नाही. 26 पुढच्या दिवशी जेव्हा दोन इस्त्राएली आपसात भांडत होते,

त्याने असे म्हणून त्यांना समजाविण्याचा प्रयत्न केला, "तुम्ही लोक आपसांत भाऊ आहांत, एक दुसऱ्याला त्रास कां देत आहात, एकमेकांवर अन्याय करू नका." ²⁷ परंतु जो आपल्या भावांवर अन्याय करित होता, तो त्याला म्हणाला, "आमच्यावर (शेजारी) तुला कोणी अधिकारी व न्यायाधीश ठरविले आहे?" ²⁸ जसे तू त्या मिसऱ्याला मारून टाकले तसेच मलाही मारून टाकशील काय? ²⁹ हे ऐकताच मोशे तेथून पळाला आणि मिदयान देशास निघून गेला आणि तेथे परदेशीयांसारखा राहिला. तेथे त्याला दोन मुलें(पुत्र) झाली. ³⁰ जेव्हा चाळीस वर्षे भरली तेव्हा सीनाय पर्वतांच्या जंगलात एका झुडपाच्या अग्निज्वालेमध्ये त्याला परमेश्वराचा एक देवदूत दिसला. ³¹ हे पाहून मोशे आश्चर्यचकित झाला. ते पाहण्यासाठी तो जवळ गेला; तेव्हा त्याने परमेश्वराची वाणी ऐकली, ³² "मी" तुझ्या पूर्वजांचा, अब्राहम, इसहाक व याकोबाचा परमेश्वर आहे", मोशे घाबरला आणि त्याकडे पाहण्याची त्याने हिंमत केली नाही. ³³ मग परमेश्वर त्याला म्हणाला, "आपल्या पायांतले जोडे काढ, कारण ज्या जागेवर तूं उभा आहेस ती पवित्र जागा आहे. ³⁴ मी पाहिला आहे; होय, मी मिसर देशात, आपल्या लोकांवर होणार अत्याचार व छळ पाहिला आहे आणि कण्हणे मी ऐकले आहे. मी त्यांना सोडविण्यासाठी खाली उतरलो आहे आणि तुला मिसर देशात पाठवित आहे. ³⁵ हा तोच आहे ज्याला असे बोलून इब्री लोकांनी झिडकारले होते की, "आमच्यावर तुला कोणी न्यायाधीश नेमले आहे?" हाच तो मोशे आहे ज्याला परमेश्वराने त्या देवदूताद्वारे, जो त्या झुडपांत दिसला होता, त्याच्या हातांद्वारे, मिसरच्या गुलामीच्या बंधनांतून मुक्ति देण्यासाठी आणि न्यायाधीश होण्यासाठी पाठविले होते. ³⁶ मिसर, तांबडा समुद्र आणि चाळीस वर्षे जंगलातील अद्भुतें आणि चमत्कारिक चिन्हें दाखविल्यानंतर त्याने त्या लोकांना बाहेर काढले. ³⁷ हा तोच मोशे आहे, ज्याने इस्त्राएली लोकांना म्हटले की, तुमच्या भावांतूनच परमेश्वर तुमच्याकरिता माझ्यासारखा एक संदेष्टा उभा करील." ³⁸ हा तोच आहे जो जंगलात मंडळ्यांमध्ये त्या बोलणाऱ्या देवदूतांबरोबर होता, ज्याने सीनाय पर्वतावर त्याच्याशी संभाषण केले आणि आमच्या पूर्वजांबरोबर त्यालाच जिवंत वचन (संदेश) मिळाले की ते त्याने आम्हांपर्यंत पोचता करावे. ³⁹ आमच्या पूर्वजांनी त्याचे ऐकले नाही, त्याला तुच्छ लेखून ते आपल्या अंतःकरणात पुन्हा मिसर देशाकडे वळले.

40 ते अहरोनाला म्हणाले, "आमचे मार्गदर्शन करण्यासाठी आमच्याकरिता देवता तयार कर, कारण आम्हांला ठाऊक नाही, की मोशे ज्याने आम्हांला मिसर देशातून बाहेर काढले होते तो कोठे गेला आहे. 41 त्यासमयी, त्या लोकांनी वासराची मूर्ति बनविली आणि तिच्यापुढे बलिदान करून ते आपल्या हातच्या कामांविषयी खुश होते, जसे संदेष्ट्यांच्या पुस्तकांत लिहिले आहे, 42 "मग परमेश्वर त्या लोकांवर रागावला (पाठ फिरविली) आणि त्यांना आकाशातील ताऱ्यांची उपासना करण्याकरिता सोडून दिले आणि म्हटले, "हे इस्त्राएलाच्या घराण्या, जंगलात चाळीस वर्षे तुम्ही वध केलेले पशु आणि बलिदान, माझ्याकरिता केले होते काय? 43 तुम्ही मोलखाचा तंबू आणि रेफान देवताचा सारा आणि मूर्तीची उपासना करण्यासाठी त्या ठेवून घेतल्या; म्हणून मी तुम्हांला बाबेलापर्यंत घेऊन जाईन." 44 जंगलात आपल्या पूर्वजांजवळ साक्षीचा असा तंबू होता, जसा मोशेला करण्याचा आदेश दिला होता; "जसा तू पाहिला आहेस, त्याच नमून्याप्रमाणे कर." 45 तो (तंबू) प्राप्त करून, आपले पूर्वज यहोशवाबरोबर गैरयहूदीयांच्या देशांत घेऊन आले, जेव्हा परमेश्वराने आपल्या पूर्वजांसमोरून जी राष्ट्रं घालवून दिली होती; त्यावेळी त्यांनी त्यांच्या देशावर ताबा मिळविला आणि तो तंबू दावीदाच्या काळापर्यंत राहिला. 46 परमेश्वराची कृपादृष्टी दावीदावर होती. त्याने अशी प्रार्थना केली की, त्याला याकोबाच्या परमेश्वरांकरिता निवास-स्थान तयार करिता यावे. 47 शलमोन ते निवास-स्थान बांधू शकला. 48 सर्वशक्तीमान, सर्वसामर्थी, हातांनी बांधलेल्या भवनांत राहात नाही, जसे संदेष्ट्याने म्हटले आहे : 49 प्रभु म्हणतो की, स्वर्ग माझे सिंहासन आहे, पृथ्वी माझ्या पायांचे पदासन आहे; माझ्याकरिता तुम्ही कशाप्रकारचे भवन बांधाल आणि माझ्या विसाव्याचे स्थान कोणते असणार? 50 माझ्या हातांनी हे सर्वकाही बनविले नाही काय? 51 तुम्ही हट्टी लोक आहांत, ज्यांचे कान आणि मन यांवर थर जमलेले आहेत, तुम्ही नेहमी पवित्र आत्म्याशी भांडत असता. तुम्ही अगदी आपल्या पूर्वजांसारखे आहात. 52 असे कोण संदेष्टे होते ज्यांना तुमच्या पूर्वजांनी छळले नाही? त्यांनी त्यांना मारून टाकले ज्याने त्या नीतिमान पुरुषांच्या येण्याविषयी भविष्यवाणी केली होती आणि आता तुम्ही देखील त्यांना धरून देणारे व मारून टाकणारे झालात. 53 देवदूतांद्वारे दिले गेलेले (ठरविलेले) नियमशास्त्र तुम्ही प्राप्त केले, परंतु त्या

हिशेबाने त्याचे पालन केले नाही. 54 जेव्हा ऐकणाऱ्यांनी हे सर्व ऐकले तेव्हा ते अस्वस्थ झाले (ईर्ष्या झाली) आणि ते त्याच्यावर दातओठ खाऊ लागले. 55 पण पवित्र आत्म्याने पूर्ण होऊन जेव्हा त्याने वर स्वर्गाकडे पाहिले तेव्हा त्याने परमेश्वराचे गौरव पाहिले, जेथे परमेश्वराच्या उजवीकडे (परमेश्वरीय अधिकाराबरोबर) येशू ख्रिस्त उभे होते. 56 तो म्हणाला, "पहा, मी स्वर्ग उघडलेला आणि मनुष्याचा पुत्र परमेश्वराच्या संपूर्ण अधिकारांसमवेत उभा असलेला पाहतो आहे. 57 तेव्हा त्यांनी आपआपले कान बंद केले आणि मोठ्याने ओरडले व एकजूट होऊन त्याच्यावर धावले. 58 त्याला शहराच्या बाहेर फरफटत ओढत घेऊन गेले आणि दगडमार करू लागले. तेथे शौल नावाच्या एका मनुष्याच्या पायांजवळ साक्षीदारांनी आपले कपडे ठेवले होते. 59 ज्यावेळी तो परमेश्वराचा धावा करून असे म्हणत होता, "येशू स्वामी, माझ्या आत्म्याचा स्वीकार करा" त्यावेळी त्याच्यावर दगड फेकले जात होते. 60 तेथे त्याने गुडघे टेकले आणि मोठ्या उंच आवाजात ओरडला, "स्वामी, हा अपराध त्यांच्या नांवावर लावू नका" असे म्हटल्यानंतर तो मेल्यासारखा झाला (मेला) आणि शौल त्याच्या वधात सामिल होता.

8 ¹ त्या दिवशी यरूशलेमेच्या मंडळीविरुद्ध मोठ्या छळाचा आरंभ झाला. प्रेषित वगळता सर्व विश्वासू यहुदीया व शोमरोनात पांगले. ² काही भक्त स्तेफनाला पुरण्याकरिता घेऊन गेले आणि खूप रडले. ³ शौलाविषयी म्हटल्यास तो मंडळीवर जुलूम करू लागला, करीत राहिला; घरांत जाऊन तो लोकांना ओढून बाहेर आणित असे आणि त्यांना तुरूगांत टाकीत असे. ⁴ या कारणास्तव ते सर्व जे इकडे तिकडे पांगलेल्या दशेत होते, ते सुवार्ता गाजवित चारीं बाजूंना पोंचले. ⁵ त्यावेळी फिलिप्प, शोमरोन शहरात गेला आणि त्याने त्या लोकांना ख्रिस्तांविषयी सुवार्ता सांगितली. ⁶ जो संदेश फिलिप्पाने लोकांना दिला आणि जी अद्भुत कृत्ये त्याने केली ती पाहून लोकांनी एकमन होऊन लक्ष दिले. ⁷ पुष्कळ लोकांतून अशुद्ध आत्में किंचाळीत, मोठ्या आवाजाने ओरडून बाहेर निघाले, जे अपंग व लंगडे होते, त्यांपैकी अनेक माणसे बरी झाली. सर्व शहर आनंदाने भरून गेले. ⁹ शिमोन नावाचा एक मनुष्य त्या शहरांत जादू टोणा करीत असे. तो असा दावा करीत असे की मी कोणी तरी

मोठा आहे, शोमरोनाच्या लोकांना तो आपल्या जादूगिरीने आश्चर्याने थक्क करून सोडीत असे. ¹⁰ लहान आणि मोठे, सर्वच त्याला म्हणाले, "हा मनुष्य परमेश्वराची ती शक्ति आहे जिला महाशक्ती असे म्हणतात." ¹¹ बऱ्याच समयापासून ते त्याचा मोठा आदर सन्मान करित राहिलेले होते, कारण खूप समयापासून त्याने आपल्या जादूने लोकांना मोहित करून ठेवले होते. ¹² आणि मग असे झाले की त्यांनी परमेश्वराच्या राज्याची सुवार्ता ऐकली आणि फिलिप्पाने सांगितलेल्या वचनांवर आणि येशू ख्रीस्तांच्या नांवावर विश्वास ठेवला आणि मग स्त्री-पुरुषांचा बासिस्मा झाला. ¹³ स्वतः शिमोनाने देखील विश्वास धरला, बासिस्मा घेतल्यानंतर तो फिलिप्पाबरोबर वावरू लागला. मोठमोठी महत्कृत्ये (महापराक्रमाची कार्ये) आणि चिन्हें पाहून तो आश्चर्याने भरून जात असे. ¹⁴ ज्यावेळी यरूशलेमेच्या प्रेषितांनी ऐकले की कशाप्रकारे शोमरोनाच्या लोकांनी वचनांचा स्वीकार केला आहे, तेव्हां त्यांनी पेत्र आणि योहानाला त्यांच्याकडे पाठविले. ¹⁵ तेथे पोंचल्यानंतर पेत्र व योहानाने प्रार्थना केली, की त्या लोकांना पवित्र आत्मा मिळावा. ¹⁶ कारण अजूनही त्यांच्यापैकी कोणावरदेखील तो उतरला नव्हता. त्यांचा केवळ येशू ख्रीस्तांच्या नांवात बासिस्मा केला होता. ¹⁷ मग त्यांनी त्या लोकांवर हात ठेवले आणि त्यांना पवित्र आत्मा मिळाला. ¹⁸ शिमोनाने पाहिले होते की प्रेषितांचे हात ठेवल्यामुळे पवित्र आत्मा मिळतो, ¹⁹ तेव्हा तो रूपये घेऊन आला आणि म्हणाला, "मला देखील हा अधिकार द्या, की ज्या कोणावर मी हात ठेवीन त्याला पवित्र आत्मा मिळावा." ²⁰ पण पेत्र म्हणाला, "तुझा पैसा तुझ्याबरोबर नाश होवो कारण तू असा विचार करितोस की परमेश्वराचे वरदान पैश्याने विकत घेतले जाऊ शकते. ²¹ याविषयी, तुझा कोणताच भाग नाहीये कारण तुझे अंतःकरण परमेश्वराच्या दृष्टीत नीट व बरोबर नाहीये. ²² म्हणून आपल्या अंतःकरणाच्या आत असलेल्या या दुष्टाईपासून वळ, पश्चाताप कर आणि परमेश्वराजवळ प्रार्थना कर, कदाचित तुझ्या मनात येणाऱ्या विचारांची तुला माफी मिळून जाईल. ²³ कारण मी पाहतो आहे की, तू पित्तासारखा कडूपणा आणि दुष्टाईच्या बंधनात जखडलेला आहेस" ²⁴ मग शिमोनाने उत्तर दिले, "माझ्याकरिता प्रभूकडे विनंती करा, की ज्या गोष्टी तुम्ही सांगितल्या आहेत, त्या माझ्यावर येऊ नयेत." ²⁵ जेव्हा त्यांनी साक्ष दिली आणि परमेश्वराचे वचन

सांगितले, तेव्हा शोमरोनाच्या पुष्कळ गावात सुवार्ता गाजवीत ते यरूशलेमेत परत आले. ²⁶ प्रभूच्या देवदूताने फिलिप्पाला म्हटले, "ऊठ, दक्षिणेकडे जी वाट यरूशलेमेतून गज्जाकडे जाते आणि जी वाळवंटाच्या ओसाड प्रदेशात आहे, तेथे जा." ²⁷ फिलिप्प उठला आणि तेथून निघाला. त्याने त्या वाटेवर एक इथयोपियन (कुशी) मनुष्य पाहिला. त्याला इथयोपियाच्या राणीकडून अधिकार प्राप्त झाला होता. तो राणीच्या खजिन्याचा मालक (कारभारी) होता आणि आराधना करण्यासाठी यरूशलेमेस आला होता. ²⁸ तो यशया संदेष्ट्याचे पुस्तक वाचीत रथात बसून जात होता, ²⁹ तेव्हां आत्म्याने फिलिप्पाने म्हटले, "या रथांजवळ जा" ³⁰ फिलिप्प त्या दिशेने धावला आणि तो यशया संदेष्ट्याचे पुस्तक वाचीत आहे हे पाहून त्याला म्हणाला, "जे काही तू वाचीत आहेस, ते तुला समजत तरी आहे काय?" ³¹ तो म्हणाला, "जोपर्यंत मला कोणी समजावित नाही तोपर्यंत मी ते कसे समजू शकणार?" मग त्याने फिलिप्पाला आपल्याजवळ येऊन बसावयास बोलाविले. ³² पवित्रशास्त्रमधून (बायबल) तो जे वाचीत होता ते असे होते : "तो वधासाठी जाणाऱ्या मेंढरांसारखा नेला गेला; ज्याप्रकारे कोंकरू ऊल कातरणाऱ्यापुढे गप्प असते, तसेच त्याने (येशूनी) आपले तोंड उघडले नाही. ³³ त्याच्या दैन्यावस्थेत, त्याचा न्याय होऊ शकला नाही आणि त्याच्या पिढीच्या लोकांचे वर्णन कोण करील कारण पृथ्वीवरून त्याचा प्राण घेतला जातो आहे." ³⁴ तेव्हा तो नपुंसक पुरुष त्याला म्हणाला, "मला एक सांग की संदेष्टा याठिकाणी कोणांविषयी म्हणतो आहे, आपल्याविषयी किंवा आणखी कोणा दुसऱ्याविषयी?" ³⁵ मग फिलिप्पाने सांगावयास आरंभ केला आणि त्याच भागातून येशू ख्रिस्ताविषयी सांगितले, ³⁶ वाटेने जातांना ते पाण्याच्या जागेवर आले तेव्हा इथयोपियन त्याला म्हणाला, "पाहा, याठिकाणी खूप पाणी आहे, मी बासिस्मा कां बरे घेऊ शकणार नाही?" ³⁷ फिलिप्प त्याला म्हणाला, "जर तू संपूर्ण अंतःकरणाने विश्वास बाळगतो, तर तुला बासिस्मा दिला जाऊ शकतो." तो म्हणाला, "माझा पुरेपूर विश्वास हाच आहे की येशू ख्रिस्त परमेश्वराचा पुत्र आहे." ³⁸ मग फिलिप्पाने रथ थांबविण्यास सांगितले. फिलिप्प आणि इथयोपियन, दोघे पाण्यात उतरले, आणि फिलिप्पाने त्याला बासिस्मा दिला. ³⁹ ज्यावेळी ते पाण्यातून बाहेर आले, प्रभूचा आत्मा फिलिप्पाला कोठेतरी उचलून घेऊन गेला. यानंतर, इथयोपियन मनुष्याने

फिलिप्पाला कधीच पाहिले नाही आणि तो आनंदाने भरून आपल्या वाटेने निघून गेला. ⁴⁰ परंतु फिलिप्प अजोतच्या भागात आला. त्या क्षेत्रातून जातांना तो कैसरीया येथे पोंहचेपर्यंत तेथील सर्व नगरात सुवार्ता गाजवीत राहिला.

9 ¹ येशू ख्रिस्तांच्या शिष्यांना धमकविल्यानंतर आणि त्यांना जिवें मारल्यानंतर शौल प्रमुख याजकाकडे पोंचला. ² त्याने दिमिष्कातील आराधनालयांकरिताची अनुमति पत्रें मागितली, यासाठी की येशूंचे अनुसरण करणारे स्त्री-पुरुष बांधून त्यांना यरूशलेमेस आणले जावे. ³ तो दिमिष्कांजवळ पोंचला होताच, की इतक्यात अचानक, त्याच्या चारीं बाजूंना आकाशांतून प्रकाश चकाकला. ⁴ तो जमिनीवर पडला आणि त्याने ही वाणी ऐकली, "शौला, शौला, तू मला का पीडा देत आहेस," ⁵ तो म्हणाला, "आपण कोण आहांत प्रभु!" येशू त्याला म्हणाले, "मी येशू आहे, ज्याला तू पीडा देतो आहेस." ⁶ येशू त्याला म्हणाले, "ऊठ आणि शहरात जा आणि तुला सांगितले जाईल की तूं काय करावयाचे आहेस." ⁷ जे लोक त्याच्याबरोबर यात्रा करीत होते ते तोंड बंद करून उभे राहिले. ते आवाज तर ऐकत होते, पण त्यांना काहीहि दिसत नव्हते. ⁸ शौल जमिनीवरून उठला आणि जेव्हा त्याने आपले डोळे उघडिले तेव्हा तो काहीच पाहू शकत नव्हता; त्याच्याबरोबर जे होते त्यांनी त्याचा हात धरून त्याला दिमिष्कांपर्यंत आणले. ⁹ तीन दिवस, तो काहीच पाहू शकला नाही किंवा त्या दिवसात त्याने काही खाल्लेसुद्धा नाही. ¹⁰ दिमिष्कांत हनन्या नावाचा येशूंचा एक शिष्य होता, एका दर्शनात येशू त्याला म्हणाले, "हनन्या!" उत्तर देऊन तो म्हणाला, "हा, मी येथे आहे प्रभु". ¹¹ येशू त्याला म्हणाले, "ऊठ आणि त्या रस्त्याकडे जा, ज्याला 'नीट' असे म्हणतात. तेथे यहूदाच्या घरी, तासांच्या शौलाविषयी विचारपूस कर, तो प्रार्थना करीत आहे. ¹² त्याने दर्शनात, हनन्या नावाचा पुरुष त्याच्यावर हात ठेवून प्रार्थना करीतो आहे, असे पाहिले; यासाठी की त्याला पुन्हा पाहता यावे (डोळस व्हावे). ¹³ मग हनन्याचे उत्तर दिले, "प्रभु या मनुष्याविषयी मी पुष्कळांकडून ऐकलेले आहे. ते हेच की, हा मनुष्य यरूशलेमेच्या संताशी वाईट व्यवहार करितो, ¹⁴ याठिकाणी तो याजकाच्या अधिकारांसमवेत आलेला आहे, की जे लोक आपले नांव घेतात, त्यांना साखळीने बांधावे." ¹⁵ पण येशू त्याला म्हणाले,

"जा, कारण तो माझा "निवड लेला" मनुष्य आहे, यासाठी की त्याने राजे आणि इस्त्राएली लोकांसमोर माझी साक्ष दयावी. ¹⁶मी त्याला शिकवीन की माझ्या नांवाकरिता त्याला किती दुःख भोगावे लागेल." ¹⁷हनन्या निघून त्याने त्या घरात प्रवेश केला आणि आपले हात त्याच्यावर ठेवले, तो म्हणाला, "भाऊ शौला ,प्रभु येशूंनी, जे तुला वाटेने जात असतां दिसले होते, तुला दर्शन दिले होते (त्यांनी) मला तुझ्याजवळ पाठविलेले आहे की तुला पुन्हा दृष्टि यावी (तुझे डोळे उघडावेत) आणि तू पवित्र आत्म्याने भरून जावे." ¹⁸त्याच क्षणी त्याच्या डोळ्यांवरून खपल्यासारखे काही पडले आणि त्याच्या डोळ्यांत पुन्हा प्रकाश आला, तो उठला आणि त्याचा बासिस्मा केला गेला. ¹⁹जेव्हा त्याने अन्न खाल्ले, तेव्हा त्याला शक्ति प्राप्त झाली. मग तो त्या शिष्यांबरोबर थांबला जे दिमिष्कांत होते. ²⁰लगेच तो आराधनालयांत जाऊन, असा संदेश देऊ लागला की येशू ख्रिस्त परमेश्वराचा पुत्र आहे. ²¹पण जितक्यांनी ते ऐकले, ते सर्व आश्चर्याने थक्क झाले आणि म्हणाले, "हा तोच नव्हे काय जो यरूशलेमेत, येशूचे नाव घेणाऱ्यांना (त्यांच्या लोकांना) नाश करित असे. येथे तो याच हेतूने आला आहे ना, की अशा लोकांना मुख्य याजकांकडे साखळीने बांधून नेता यावेवे?" ²²परंतु शौल आणखी सामर्थी होत गेला. तो दिमिष्कांत राहणाऱ्या यहुदयांना प्रमाण देत राहिला की येशूच ख्रिस्त आहेत. ²³बऱ्याच दिवसानंतर यहुदयांनी त्याला ठार मारण्याचा बेत केला. ²⁴पण पौलाला या गोष्टीची खबर मिळाली, ते लोक रात्रंदिवस फाटकाशी पाळत देत असत, संधिच्या शोधात बसलेले असत, की पौलाला कशाप्रकारे संपविले जावे. ²⁵तेव्हा शिष्यांनी रात्री त्याला टोपलीत बसवून भिंतीवरून लटकवून खाली सोडले व त्याला बाहेर केले. ²⁶जेव्हा शौल यरूशलेमेत आला, त्याने पूर्ण (भरसक) प्रयत्न केला की, शिष्यांबरोबर मिसळावे, पण ते सर्वजण त्याला भीत होते. त्यांचा विश्वासच बसत नव्हता की शौल येशूंचा शिष्य झाला आहे. ²⁷परंतु बर्णबा त्याला घेऊन प्रेषितांकडे आला आणि त्यांना सांगितले की कशाप्रकारे शौलाला दिमिष्काकडे जातांना रस्त्यावर येशूचे दर्शन झाले, हे देखील की, येशू त्याच्याशी बोलले आणि त्याने येशूंच्या नावाने दिमिष्कात कशाप्रकारे धाडसाने संदेश दिला. ²⁸तो त्यांच्याबरोबर यरूशलेमेत राहिला आणि त्यांच्याबरोबर येत जात राहिला, ²⁹येशूविषयी तो मोठया हिंमतीने व बहादुरीने बोलत राहिला. तो

ग्रीक बोलणाऱ्या यहूदी लोकांशी वादविवाद करित राहिला, म्हणून ते लोक त्याला मारण्याची योजना करू लागले होते. ³⁰ जेव्हा भावांना याविषयी कळले तेव्हां, ते त्याला कैसरीयात घेऊन आले आणि नंतर त्याला तार्सास पाठविले. ³¹ संपूर्ण यहूदीया, गालील आणि शोमरोनांत मंडळीची (चर्च) शांति स्थिर झाली, मजबूती मिळत गेली आणि प्रभूंच्या भयात व पवित्र आत्म्याच्या शांतीत, मंडळीं (चर्च) संख्येतदेखील वाढत गेली. ³² ज्यावेळी पेत्र देशाच्या त्या भागातून फिरत निघाला तेव्हा तो लोद येथे राहणाऱ्या संतांशी भेटला. ³³ तेथे त्याने एनेयास नावाचा एक मनुष्य पाहिला, जो अपंग होता आणि आठ वर्षांपासून बिछान्याला खिळलेला होता. ³⁴ पेत्राने त्याला म्हटले, "एनेयास, येशू ख्रिस्त तुला बरें करितात, उठ आणि आपला बिछाना नीट कर". तो लगेच उठून बसला. ³⁵ ते सर्व लोक जे लोद आणि शारोनांत होते, त्यांनी त्याला पाहून येशूवर विश्वास ठेवला. ³⁶ यापोमध्ये टबीथा उर्फ दुर्कस नांवाची एक शिष्या होती. ही स्त्री दुसऱ्यांची खूप मदत (कल्याणाची कार्ये आणि दान) करित होती. ³⁷ त्या दिवसांत, आजारी झाल्यानंतर ती मेली. तिला आंघोळ घालून झाल्यानंतर वरच्या खोलीत ठेवले. ³⁸ लोद, यापोजवळ असल्यामुळे शिष्यांना कळले होते की पेत्र तेथे आहे म्हणून त्यांनी तेथे दोन व्यक्ती पाठविले यासाठी की पेत्राने, उशीर न करता लवकर यावे. ³⁹ पेत्र उठला आणि त्यांच्याबरोबर निघाला. जेव्हां तो तेथे पोचला, ते त्याला वरच्या खोलीत घेऊन गेले. सर्व विधवा तिच्याजवळ उभ्या राहून रडत होत्या. दुर्कसने आपल्या जीवनकाळी जे कपडे शिवले होते, ते त्यांनी पेत्राला दाखविले. ⁴⁰ मग पेत्राने त्या सर्वांना बाहेर काढले, गुडघ्यावर येऊन त्याने प्रार्थना केली. त्या शवाकडे पाहून तो म्हणाला, "टबीथे उठ"; तिने आपले डोळे उघडिले आणि जेव्हा पेत्राला पाहिले तेव्हा, ती उठून बसली. ⁴¹ पेत्राने आपले हात तिच्याकडे केले व तिला उठवून उभे केले. ⁴² ही गोष्ट संपूर्ण यापोंत पसरली आणि अनेकांनी येशूवर विश्वास ठेविला. ⁴³ नंतर असे झाले की यापो येथे शिमोन नावाच्या एका कातड्याचे काम करणाऱ्या चांभाराकडे, तो बरेच दिवस राहिला.

10 ¹ कैसरीयांत कर्नेल्य नांवाचा एक पुरुष होता. तो इटलिक रेजिमेण्टचा (पलटन) प्रमुख होता. ² तो नीतिमान भक्त मनुष्य आणि

आपल्या कुटुंबासमवेत परमेश्वराचा आदर सन्मान करणारा व्यक्ती होता. तो यहुदी लोकांना भरपूर दान देत असे. त्याचे जीवन प्रार्थनामय होते. ³दुपारी तीन वाजता त्याने एक दर्शन पाहिले; त्यात एक देवदूत येऊन असे बोलतांना ऐकले, "कर्नेल्या" ⁴त्याला पाहताच तो प्रचंड भ्याला आणि म्हणाला, "काय प्रभु?" त्याने उत्तर देऊन म्हटले, "तुझ्या प्रार्थना आणि चांगुलपणाची कार्ये परमेश्वरासमोर, स्मरण स्वरूपांत पोचली आहेत. ⁵आता यापो येथे काही लोकांना पाठवून शिमोनाला, ज्याला पेत्र म्हणतात, बोलावून घे. ⁶तो समुद्राकाठी राहणाऱ्या कातड्याचा व्यवसाय करणाऱ्या शिमोनाकडे पाहुणा म्हणून आहे." ⁷कर्नेल्याशी बोलणारा देवदूत निघून गेला, त्यानंतर त्याने आपल्या घरच्या दोन नोकरांना आणि एका प्रामाणिक सैनिकाला, जो त्याची सेवा करणाऱ्यांपैकी एक होता, बोलाविले. ⁸सर्व गोष्टी त्यांना सांगून त्याने त्यांना यापो येथे पाठविले. ⁹दुसऱ्या दिवशी जेव्हा ते चालत चालत शहराजवळ पोचणारच होते, दुपारचे ¹²वाजले होते, त्यावेळी पेत्र घराच्या धाब्यावर प्रार्थना करावयास गेला होता ¹⁰त्याला खूप जोराची भूक लागली आणि काही खावेसे वाटले. पण जेव्हा ते जेवण तयार करीतच होते, तेव्हा त्याला सभोवती काय चालले आहे याचे भान नसणारी तंद्री लागली. ¹¹आकाश उघडले आणि त्याने एक मोठी चादर पृथ्वीवर त्याच्याकडे उतरत असतांना पाहिली. ¹²या चादरीत जमिनीवर सरपटणारे चार पायांचे प्राणी, जंगली जनावरें आणि उडणारे पक्षी होते. ¹³तेव्हा एक वाणी झाली, "पेत्रा, ऊठ, मार आणि खा." ¹⁴पण पेत्र म्हणाला, "असे होऊं शकत नाही प्रभु, कारण मी असे काही खाल्ले नाही जे अशुद्ध किंवा अपवित्र आहे." ¹⁵दुसऱ्यांदा त्याने पुन्हा वाणी ऐकली, "जे परमेश्वराने शुद्ध ठरविले आहे, त्याला अशुद्ध म्हणू नको." ¹⁶असे तीनदा झाले आणि ती चादर पुन्हा आकाशात उचलली गेली. ¹⁷ज्यावेळी पेत्र विचार करीतच होता की या दर्शनाचा अर्थ काय असावा. त्याचवेळी कर्नेल्याद्वारे पाठविलेले लोक शिमोनाच्या घरचा पत्ता विचारीत दारासमोर उभे होते. ¹⁸त्यांनी विचारले "शिमोन, ज्याला पेत्र म्हणतात, येथेच पाहुणा म्हणून आहे काय? ¹⁹जेव्हा पेत्र त्या दर्शनाविषयी विचार करीत होता, पवित्र आत्म्याने सांगितले, "पाहा, तीन मनुष्य तुला भेटू इच्छितात, ²⁰म्हणून ऊठ आणि खाली जा. काही एक संकोच न बाळगता त्यांच्याबरोबर जा, कारण मीच त्यांना

पाठविलेले आहे." 21 मग पेत्र त्यांना भेटण्याकरिता उतरला (ज्यांना कर्नेल्याने पाठविले होते). तो म्हणाला, "पाहा, मीच आहे, ज्याच्या शोधात तुम्ही आहात. तुम्ही येथे कां आला आहात?" 22 मग ते लोक म्हणाले, "सुभेदार कर्नेल्य जो एक नीतिमान व्यक्ती आहे आणि परमेश्वराचा आदर करणारा आहे व यहूदी लोकात त्याचे सुनाम आहे, त्यांना देवदूतांद्वारे परमेश्वराने आज्ञा दिली की आपल्याला, त्यांनी आपल्या घरी बोलावून, आपले ऐकावे". 23 तेव्हा त्याने त्यांना आत बोलाविले व त्यांचा पाहुणचार केला. 24 दुसऱ्या दिवशी पेत्र त्यांच्याबरोबर निघाला. यापो येथील काही भाऊ लोक त्यांच्याबरोबर गेले. पुढच्या दिवशी ते कैसरिया येथे पोचले. कर्नेल्य आपले नातलग आणि जवळच्या मित्रांसह त्यांची वाट पाहात होता. 25 ज्यावेळी पेत्र आत प्रवेश करणार होता, त्याचवेळी, आदर स्वरूपात कर्नेल्य पालथा झाला आणि पेत्राला त्याने नमन केले. 26 परंतु पेत्राने त्याला असे म्हणून उठविले की, "ऊठ, उभा हो, मी सुद्धा एक मनुष्य आहे." 27 त्यांच्याशी बोलत बोलत तो आत गेला आणि तेथे त्याने पुष्कळशा लोकांना बसलेले पाहिले. 28 तो त्यांना म्हणाला, तुम्हांला ठाऊक आहे की एका यहूदी मनुष्याने अन्य जातीच्या मनुष्याबरोबर मिसळणे किंवा त्याच्याकडे ये-जा करणे किंवा त्याला काही देणे, रीतिनुसार योग्य नाही. परंतु परमेश्वराने मला दाखविले आहे की मी कोणत्याही मनुष्याला अपवित्र किंवा अशुद्ध म्हणू नये. 29 म्हणून कोणती तक्रार न करिता आणि उशीर न लावता मी येथे आला आहे. म्हणून माझा प्रश्न हा आहे की मला, लोक पाठवून तुम्ही कां बोलाविलेले आहे?" 30 कर्नेल्य म्हणाला, "चार दिवसांपासून आतापर्यंत मी उपास केलेला आहे. तीन वाजता मी आपल्या घरी प्रार्थना करीत होतो आणि पाहा, चमकणारे कपडे घालून एक पुरूष माझ्यासमोर येऊन उभा झाला. 31 तो म्हणाला, "कर्नेल्या, तुझी प्रार्थना ऐकली गेली आहे आणि परमेश्वरासमोर तुझी चांगली कार्ये स्मरण केली जातात. 32 म्हणून यापा येथे शिमोनाला जो पेत्रहि म्हटला जातो, बोलावून घे. तो समुद्राकाठी राहणाऱ्या कातड्याचा व्यापार करणाऱ्या, शिमोनाकडे पाहुणा आहे. 33 म्हणून मी लगेच तुमच्याकडे संदेश पाठविला, बरें झाले की तुम्ही आलात म्हणून आम्ही सर्वजण परमेश्वरासमोर ते सर्व ऐकण्यासाठी बसलो आहोत, जे सांगण्याची परमेश्वराने तुम्हांला आज्ञा केली आहे." 34 मग पेत्राने आपले तोंड उघडिले आणि म्हटले,

35 "हे अगदी सत्य आहे की परमेश्वर कोणाचाही पक्षपात करित नाही. प्रत्येक जातिमध्ये (राष्ट्र) तो सर्वांना ग्रहण करितो, त्या सर्वांना जे त्याचा आदर, सन्मान करितात, त्याला भीतात आणि खरी वागणूक करतात। असे सर्व लोक त्याला आवडतात. 36 परमेश्वराने इस्त्राएली लोकांना वचन दिले होते, जेव्हा त्यांनी येशू ख्रीस्तांद्वारे (जे सर्वांचे प्रभु आहेत) शांतीची सुवार्ता गाजविली. 37 मी म्हणतो की तुम्हांला ते वचन ठाऊक आहे, जे योहानाच्या बाप्तिस्म्याच्या प्रचारानंतर गालीलांपासून आरंभ होऊन संपूर्ण यहूदी लोकांत पसरले; 38 कशाप्रकारे परमेश्वराने येशू नासोरीचा पवित्र आत्मा आणि सामर्थ्याने (अधिकार) अभिषेक केला. कशाप्रकारे ते चांगली कृत्यें करित, त्या सर्वांना बरें करित गेले जे सैतानाद्वारे छळले गेले होते, कारण परमेश्वर त्यांच्याबरोबर होता, 39 यहूदयांची भूमी आणि यरूशलैम या दोंन्हीत जे काही त्यांनी केले, त्या सर्वांचे आम्ही साक्षी आहोत. त्यांनी त्यांना क्रूसावर खिळून मारून टाकले. 40 परमेश्वराने येशूंना तिसऱ्या दिवशी जिवंत केले आणि , त्यांना प्रगट केले. 41 सर्वांना नव्हे, पण त्या साक्षीदारांना, ज्यांना परमेश्वराने पूर्वीपासूनच निवडले होते अर्थात आम्हांला, ज्यांनी त्यांच्या पुनरुत्थानंतर त्यांच्याबरोबर खाणेंपिणे केले. 42 त्यांनी आम्हांला असा आदेश दिला की आम्ही लोकांना संदेश द्यावा आणि साक्ष द्यावी, की तेच आहेत, ज्यांचा जिवंत आणि मेलेल्यांचा न्याय करण्यासाठी परमेश्वराने अभिषेक (नियुक्त) केला आहे. 43 सर्व संदेष्टे त्यांच्याविषयीची साक्ष देतात, ती अशी की जो कोणी त्यांच्यावर (येशू) विश्वास ठेवतो, त्याला त्यांच्या नावाने पापांची क्षमा मिळेल" 44 जेव्हा पेत्र हे सर्व बोलतच होता, तेव्हा पवित्र आत्मा त्या सर्वांवर उतरला, त्या सर्वांवर ज्यांनी वचन ऐकले आणि ते सर्व विश्वासू जे पेत्राबरोबर आले होते, 45 आणि जे सुंता झालेले होते ते आश्चर्याने भरून गेले कारण पवित्रात्मा गैरयहूदी लोकांवर ओतला गेला होता. 46 कारण त्यांनी गैरयहूदयांना अन्य अन्य भाषा (अनेक वेगळ्या भाषा) बोलतांना आणि परमेश्वराची स्तुति-प्रशंसा करतांना ऐकले. 47 तेव्हा पेत्र म्हणाला, "ज्या लोकांनी आमच्यासारखा पवित्रात्मा प्राप्त केलेला आहे, त्यांनी बाप्तिस्मा घ्यावा, याविषयी कोणी मनाई किंवा बंदी लागू करू शकतो काय?" 48 तेव्हा त्याने आज्ञा दिली की येशू ख्रिस्त (परमेश्वर पिता

पुत्र आणि पवित्रात्मा) यांच्या नांवाने त्यांचा बासिस्मा व्हावा. त्यांनी त्यांना विनंती केली की आणखी काही दिवस त्याने त्यांच्याबरोबर राहावे.

11 ¹यहूदीयात राहणारे प्रेषित आणि भावांनी ऐकले की, गैरयहूदी लोकांनी परमेश्वराचे वचन ग्रहण केले आहे. ²जेव्हा पेत्र यरूशलेमेत आला, तेव्हा सुंता झालेल्या विश्वासूंनी त्याचा विरोध केला, असे म्हणून वाद केला की, ³"तुम्ही सुंता न झालेल्या लोकांना जाऊन भेटला आणि त्यांच्याकडे जाऊन खाणेपिणे केले." ⁴पण पेत्राने आरंभापासून सर्वकांही विस्तारपूर्वक त्यांना सांगितले ⁵तो म्हणाला, "मी यापो नावाच्या शहरात प्रार्थना करीत होतो, तेव्हा मी बेभान झालो आणि एक दर्शन पाहिले. चादरीसारखे काहीतरी, चार कोपरे धरून आकाशातून लटकविल्यासारखी माझ्याजवळ आली. ⁶म्हणून जेव्हा मी लक्षपूर्वक पाहिले तेव्हा मला त्यात पृथ्वीवरचे चार पायांचे पशु, जंगली पशु, सरपटणारे जंतु आणि आकाशाचे पक्षी दिसले. ⁷मी एक वाणी असे बोलतांना ऐकली, "ऊठ, पेत्रा, मार आणि खा". ⁸पण मी म्हटले, "नाही प्रभु, असे होणार नाही कारण, कोणतीही अपवित्र किंवा अशुद्ध वस्तु माझ्या तोंडात आजवर गेली नाही. ⁹परंतु आकाशातून पुन्हा एक वाणी आली, जे परमेश्वराने पवित्र केले आहे ते अपवित्र म्हणू नको. ¹⁰असे तीनदा झाले आणि मग ते सर्वकांही आकाशात उचलले गेले. ¹¹आणि पाहा, त्याच क्षणी कैसरीयांतून तीन मनुष्य मला भेटावयास आले. ¹²तेव्हा पवित्र आत्म्याने मला सांगितले की निःसंकोच मी त्यांच्याबरोबर जावे. ¹³त्याने आम्हांला सांगितले की त्याने कसा आपल्या घरी देवदूत पाहिला, जो उभे राहून म्हणाला, "यापो येथे पाठवून शिमोनाला जो पेत्र म्हटला जातो, बोलावून घे. ¹⁴तो तुम्हांला ते सर्वकांही सांगेल, ज्यामुळे तू आणि तुझे संपूर्ण कुटुंब मुक्ति प्राप्त करेल. ¹⁵ज्या क्षणी मी बोलण्याकरिता तोंड उघडिले, त्याच क्षणी पवित्रात्मा त्यांच्यावर तसाच उतरला, जसा प्रारंभी आपल्यावर उतरला होता. ¹⁶त्यावेळी मला प्रभूची तीच गोष्ट आठवली : योहानाने तुमचा पाण्याने बासिस्मा केला, परंतु पवित्र आत्म्याने तुमचा बासिस्मा होईल. ¹⁷म्हणून जेव्हा परमेश्वराने विश्वास करणाऱ्यांना तेच दान दिले, जे आम्हांला दिले, तर मी कोण आहे की परमेश्वराच्या विरुद्ध उभा राहू?" ¹⁸मग जेव्हा त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या, तेव्हां

ते शांत झाले आणि असे म्हणून परमेश्वराची स्तुति करू लागले की, "परमेश्वराने गैरयहूदी लोकांच्या जीवनासाठीदेखील अंतःकरणाच्या पालटाचे (पश्चाताप) दान दिले आहे." ¹⁹ लोक स्तेफनाच्या समयी होणाऱ्या छळामुळे, यात्रा करीत करीत फेनीके, कुप्र व अंत्युखियापर्यंत केवळ यहूदी लोकांना वचन सांगत गेले होते. ²⁰ त्यांच्यापैकी काही लोक कुप्री व कुरेनेकर होते. जेव्हा ते अंत्युखिया येथे आले तेव्हा त्यांनी ग्रीक लोकांना येशूविषयी सांगितले. ²¹ प्रभूचा हात त्यांच्याबरोबर होता, पुष्कळ लोकांनी विश्वास ठेवला आणि येशूचा स्वीकार केला. ²² तेव्हा यरूशलेमेच्या मंडळीच्या कानी ही खबर पोहचली. त्यांनी बर्णबाला अंत्युखियास पाठविले. ²³ त्याने आल्यावर जेव्हा परमेश्वराची असीम कृपा (अनुग्रह) पाहिली तेव्हा त्याला आनंद झाला. त्याने सर्वांना दिलासा आणि उत्तेजन दिले की त्यांनी येशूच्या अतिशय जवळ राहावे. ²⁴ बर्णबा एक चांगला, पवित्रात्मा आणि विश्वासाने भरलेला मनुष्य होता आणि मोठ्या संख्येने लोक येशूचे शिष्य झाले. ²⁵ मग बर्णबा शौलाच्या शोधात तार्सास गेला, ²⁶ जेव्हा त्याला शौल मिळाला, तेव्हा तो त्याला अंत्युखियाला घेऊन आला. पूर्ण वर्षभर ते चर्चमध्ये विश्वासूशी मिळून व मिसळून राहिले आणि अनेकांना शिकवीत राहिले. अंत्युखिया येथे पहिल्यांदा लोकांनी शिष्यांना ख्रिस्ती असे म्हटले. ²⁷ त्याच दिवसात पुष्कळ संदष्टे यरूशलेमेंतून अंत्युखियास आले. ²⁸ त्यांच्यातील एकाने म्हणजे अगवाने उभे होऊन पवित्रात्म्याच्या प्रेरणेने म्हटले की सर्व जगात एक महाभयंकर दुष्काळ पडेल. क्लौदय सीजरच्या समयी असे झाले देखील. ²⁹ मग शिष्यांनी असा निर्णय घेतला की प्रत्येकाने आपआपल्या क्षमतेनुसार, यहूदीयांत राहणाऱ्या विश्वासूंच्या मदतीकरिता काही पाठवावे. ³⁰ त्यांनी असे केले सुद्धा, बर्णबा व शौलाच्या हाती त्यांनी पुढारींकडे (प्राचीन, वडीलवर्ग) मदत पाठवून दिली होती.

12 ¹ त्याच समयी हेरोद राजाने मंडळीच्या काही लोकांचा छळ करण्यासाठी आपला हात टाकला. ² त्याने योहानाचा भाऊ याकोब याला तरवारीने मारून टाकले. ³ कारण असे केल्यामुळे यहूदी खुश झाले, त्याने पेत्रालाही तसेच करण्याची इच्छा बाळगली. ते बेखमीर भाकरीचे दिवस होते. ⁴ त्याने पेत्राला अटक करून तुरूंगात टाकले आणि सैनिकांच्या चार गटांच्या

पहाऱ्यांत ठेवले, असे यासाठी कारण वल्हांडण सणानंतर त्यांना लोकांसमोर आणता यावे. ⁵ म्हणून पेत्र तुरूंगात ठेवला गेला, परंतु मंडळी न थांबता सतत अथक प्रार्थनेत व्यस्त राहिली. ⁶ जेव्हा हरोद त्याला बाहेर आणण्याचा बेतात होता, त्याच रात्री पेत्र दोन साखळ्यांनी बांधलेला असा, दोन शिपाऱ्यांच्यामध्ये झोपलेला होता. दरवाज्याशी बसून पहारेकरी तुरूंगाचा पहारा देत होते. ⁷ अचानक प्रभूचा देवदूत तेथे पोंचला आणि तुरूंगांत प्रकाश चमकला; त्याने पेत्राच्या कुशीवर थाप दिली, त्याला जागे केले आणि म्हटले, "लवकर उठ", त्याचवेळी त्याच्या हातातील साखळी खाली पडली. ⁸ देवदूत त्याला म्हणाला, "आपली कंबर बांध आणि जोडे घाल" आणि त्याने तसेच केले. देवदूत त्याला म्हणाला, "आपले कपडे घाल आणि माझ्या मागे ये." ⁹ पेत्र त्याच्या मागे निघाला, त्याला असा भास होत होता की जे काही तो करित आहे ते केवळ स्वप्नांतच आहे, ¹⁰ जेव्हा ते पहिल्या व दुसऱ्या पहाऱ्यांतून बाहेर पडले, तेव्हा ते एका लोखंडी दरवाजाजवळ आले जो शहराकडे घेऊन जातो आणि तो आपोआप उघडला. ते बाहेर रस्त्यावर आले आणि अचानक देवदूत त्याला सोडून गेला. ¹¹ ज्यावेळी पेत्राला भान आले त्यावेळी तो म्हणाला, "आता मला नीट ठाऊक आहे की येशूंनी आपला देवदूत पाठवून मला हेरोदाच्या आणि यहूदी लोकांच्या हातांतून सोडविले आहे. ¹² जेव्हा त्याला हे सर्व कळले, तेव्हा तो मरीयाचा मुलगा योहान ज्याला मार्क म्हटले जात असे तिच्या घरी गेला, तेथे पुष्कळ लोक प्रार्थना करण्यासाठी एकत्र जमलेले होते. ¹³ ज्यावेळी पेत्राने फाटकाची खिडकी ठोकली, त्यावेळी रूदा नावाची एक मुलगी दाराकडे आली. ¹⁴ तिने पेत्राचा आवाज ऐकला आणि आनंदाच्या भरात, आधी दरवाजा न उघडता की सर्वांना सांगण्यासाठी आत पळाली. तिने सर्वांना सांगितले की पेत्र दरवाजाशी उभा आहे. ¹⁵ ते तिला म्हणाले, "तू वेडी झाली आहेस" पण ती वारंवार तसेच बोलत राहिली; तेव्हां ते म्हणाले, "तो पेत्राचा देवदूत असेल." ¹⁶ इकडे पेत्र दार ठोकित राहिला आणि जेव्हा त्यांनी दरवाजा उघडला तेव्हा त्याला पाहून आश्चर्याने भरून गेले. ¹⁷ त्याने त्यांना इशाऱ्याने शांत राहावयास सांगितले आणि नंतर सांगू लागला की येशूंनी त्याला कशाप्रकारे तुरूंगांतून सोडविले आहे. तो त्यांना म्हणाला, "या सर्व गोष्टी याकोब आणि दुसऱ्या भावांना सांग." मग तो तेथून दुसऱ्या ठिकाणी निघून गेला. ¹⁸ पहाट

झाल्यावर, शिपायात मोठी खळबळ माजली की, पेत्राचे काय झाले, तो गेला तर कोठे गेला. ¹⁹ हेरोदाच्या तपासानंतरही जेव्हा त्यांचा शोध लागला नाही तेव्हा त्याने पहारेकऱ्यांची चौकशी केली आणि त्यानंतर असा हुकूम सोडला की त्यांना ठार मारले जावे. तो यहूदीयांतून कैसरियांत गेला आणि तेथेच राहिला. ²⁰ हेरोद, सोरच्या लोकांवर रागावला होता, नव्हे तो त्यांच्यामुळे फार नाखुश होता, पण ते सर्व एकमताने त्याच्याकडे आले. त्यांनी राजाचा वैयक्तिक सेवक ब्लेस्त याच्याशी मैत्री केली आणि अशी मागणी केली की शांति स्थापित व्हावी, कारण राजाच्या देशामुळे, त्यांच्या देशाला भोजन सामग्री दिली जात असे. ²¹ एका निश्चित आणि नेमलेल्या दिवशी, हेरोद राजसी वस्त्रे घालून मोठ्या डौलाने सिंहासनावर बसला आणि त्यांना भाषण देऊ लागला. ²² लोक मोठी घोषणा करून ओरडू लागले, "ही मनुष्याची नव्हे तर ईश्वराची वाणी आहे". ²³ त्याच समयी परमेश्वराच्या देवदूताने त्याला मारले, कारण त्याने परमेश्वराची स्तुति केली नव्हती. त्याला किडे पडले आणि तो मेलाले. ²⁴ परंतु इकडे, परमेश्वराचे वचन पसरत गेले, त्याचा प्रसार वाढत गेला. ²⁵ जेव्हा बर्णबा आणि शौल यरूशलमेस आपले सेवाकार्य करून परत आले, तेव्हा त्यांनी योहानाला ज्याला मार्कहि म्हणत, आपल्याबरोबर आणले.

13 ¹ अंत्युखियाच्या मंडळीत काही संदेषे आणि शिक्षक होते; बर्णबा, शिमोन निग्र, लूक्य कुरेनेकर आणि मनाएन जो हेरोद टॅटार्क बरोबर वाढला होता आणि शौल. ² जेव्हां ते उपासाबरोबर प्रभूची आराधना करीत होते तेव्हा पवित्र आत्म्याने म्हटले, "माझ्याकरितां बर्णबा आणि शौलाला, त्या कार्यासाठी वेगळे करा ज्यासाठी मी त्यांना बोलाविलेले आहे." ³ उपास व प्रार्थनेनंतर त्यांच्यावर हात ठेवून त्यांनी शौल व बर्णबाला निरोप दिला. ⁴ पवित्र आत्म्याच्या मार्गदर्शनात बर्णबा आणि शौल सलुकीयां येथे गेले आणि तेथून जहाजाद्वारे ते कुप्रासकरितां रवाना झाले. ⁵ जेव्हा ते सलमीना येथे पोचले, त्यांनी यहूदी आराधनालयांत परमेश्वराचे वचन सांगितले. तेथे योहानाने त्यांना मदत केली. ⁶ जेव्हा ते पफेस टापू ओलांडून गेले, तेव्हा त्यांना बर्येशू नांवाचा एक यहूदी जादूगर व लबाड संदेषा भेटला. ⁷ तो देशाचा सुभेदार सिर्ग्य पौल नावाच्या एका बुद्धीमान व्यक्तिबरोबर होता, जो बर्णबा आणि

शौलांकडून परमेश्वराचे वचन ऐकू इच्छीत होता. ⁸ परंतु अलीम जादूगाराने त्यांचा विरोध केला आणि सुभेदाराला विश्वास ठेवण्यापासून दूर ठेवण्याचा प्रयत्न केला. ⁹ तेव्हा शौलाने पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण होऊन त्याच्याकडे कटाक्षाने रोखून पाहिले आणि म्हटले, ¹⁰ सर्वप्रकारच्या धोक्याने, कपटाने आणि चलाखीने भरलेल्या, सैतानाच्या मुला, संपूर्ण नीतिमत्वाच्या वैऱ्या, तू येशूचे सत्य मार्ग, वाईट रीतीने बदलण्याचे आणि भलतीकडे नेण्याचे कार्य बंद करणार नाहीस काय? ¹¹ आता पाहा, येशूचा हात तुझ्याविरुद्ध आहे. तू आंधळा होशील आणि काही समयापर्यंत प्रकाश पाहू शकणार नाहीस". लगेच त्याच्यावर धुकें पडल्यासारखे होऊन त्याच्या डोळ्यांपुढे अंधार झाला आणि तो इकडे तिकडे शोधू लागला की कोणी त्याचा हात धरून त्याची मदत करावी. ¹² सुभेदाराने, जो काही प्रकार झाला ते पाहून आश्चर्यचकित होऊन विश्वास ठेविला व त्याचे साथीदार पफेहून निघाले आणि पंफुल्यांतील पिर्गा पर्यंत गेले. तेथे योहानाने त्यांना सोडले आणि तो यरूशलेमास परत गेला. ¹⁴ पिर्गा येथून निघाल्यावर ते पिसिदियांत असणाऱ्या अंत्युखिया येथे आले. तेथे शब्बाथ दिवशी ते आराधनालयांत जाऊन बसले. ¹⁵ नियमशास्त्र आणि संदेष्ट्यांच्या पुस्तकांतून वाचले गेल्यानंतर, आराधनालय चालविणाऱ्यांनी, त्यांना समाचार पाठविला की, "हे भावांनो, जर तुमच्याजवळ लोकांसाठी काही संदेश आहे तर सांगा". ¹⁶ मग पौलाने उभे होऊन आपल्या हातांनी खुणा करित म्हटले, "हे इस्राएली लोकांनो, तुम्ही जे परमेश्वराचा आदर करितां (त्यांचे भय बाळगता) ऐका; ¹⁷ या इस्राएलांच्या परमेश्वराने आमच्या पूर्वजांना निवडले. जेव्हां ते मिसर देशात, परदेशी होऊन राहात होते तेव्हां त्यांची उन्नति केली; पुढे केलेल्या पराक्रमी भुजानें, त्यांना मिसर देशातून बाहेर आणले. ¹⁸ सुमारे चाळीस वर्षांपर्यंत परमेश्वर जंगलात, त्यांचे गैरआचरण सहन करित राहिला. ¹⁹ जेव्हा कनान देशात त्याने सात राष्ट्रांचा (जातींचा) नाश केला, तेव्हांपासून त्यांची भूमि वाटून दिली. ²⁰ जवळजवळ चारशें पन्नास वर्षांपर्यंत, शमुवेल येईपर्यंत, त्यांनी त्यांना न्यायाधीश दिले. ²¹ त्यानंतर त्या लोकांनी एक राजा मागितला, परमेश्वराने त्यांना किशाचा मुलगा शौल जो बन्यामीन वंशाचा होता, त्यांचा राजा होण्याकरिता दिला, त्याने चाळीस वर्षे शासन केले. ²² जेव्हा त्याला सिंहासनावरून खाली काढले तेव्हां दावीदाला

राजा होण्याकरिता उभा केला. दाविदाविषयी अशी साक्ष दिली गेली, "मला इश्याचा मुलगा दावीद मिळालेला आहे, तो माझ्या मनासारखा आहे आणि जे काही मी त्याला करावयास सांगेन, तो तेच करेल." ²³ परमेश्वराने आपल्या प्रतिज्ञेनुसार, याच पुरुषाच्या वंशातून इस्त्राएलांकरिता एक मुक्तिदाता येशू, यांना पाठविले. ²⁴ येशू येण्यापूर्वी, योहान बासिस्मा करणाऱ्याने, इस्त्राएलाच्या सर्व लोकांना, मनाचा पालट करून बासिस्मा घेण्याचा संदेश दिला होता. ²⁵ जेव्हा योहानाचा समय संपणारच होता, त्याने म्हटले, "तुम्ही जे मला समजता, तो मी नव्हेच, पण पाहा, माझ्यानंतर एक येणार आहेत; मी या लायकीचाही नाही की त्यांच्या पायातील जोडे काढावेत. ²⁶ "हे लोकहो, भावांनो, अब्राहामाच्या घराण्याच्या बाळकांनो, तुमच्यापैकी जो कोणी परमेश्वराला भितो, तुमच्यासाठी हा मुक्तिचा संदेश पाठविला गेलेला आहे. ²⁷ कारण यरूशलेमेंत राहणाऱ्या लोकांनी व त्यांच्या शासकांनी त्यांना ओळखले नाही, त्या संदेष्ट्यांचेही ऐकले नाही, ज्यांची पुस्तके, प्रत्येक शब्बाथ दिवशी वाचली जातात, त्यांना दोषी ठरवून पूर्ण केले आहे. ²⁸ जरी त्यांनी येशूंना मृत्यूच्या शिक्षेचा अपराधी मानिले नाही, (त्यांना कारण मिळाले नाही) तरी त्यांनी पिलाताला विनंती केली की त्यांना मारून टाकले जावे. ²⁹ येशूविषयी सर्व लिहिलेले त्यांनी (लोकांनी) पूर्ण केले आणि त्यांना क्रूसावरून खाली काढून कबरेत ठेवले. ³⁰ परंतु परमेश्वराने येशूंना मेलेल्यांतून पुन्हा उठविले. ³¹ गालीलातून यरूशलेमेत जे लोक येशूंबरोबर आले होते, त्यांनी पुष्कळदिवस त्यांना पाहिले. दुसऱ्यांपुढे ते लोक या सत्याचे साक्षी होते. ³² आम्ही याच सुवार्तेची घोषणा तुम्हांला केली आहे, की जी प्रतिज्ञा पूर्वजांशी केली होती, ³³ ती परमेश्वराने येशूंना पुन्हा जिवंत करून, आमच्याकरिता पूर्ण केलेली आहे. जसे - स्तोत्र ² रा अध्याय यात लिहिले आहे की, तूं माझा पुत्र आहेस, मी तुला आज जन्म दिला आहे". ³⁴ परमेश्वराने येशूंना मेलेल्यांतून जिवंत केले, जे पुन्हा कधीच मरणार नाहीत आणि असे म्हटले, "मी तुला दावीदाचा अटळ आणि पवित्र आशीर्वाद देईन", ³⁵ म्हणून आणखी एका दुसऱ्या स्तोत्रांत त्याने म्हटले, "तू आपल्या पवित्रजणाला कधीच कुजू (सडू) देणार नाही. ³⁶ परमेश्वराच्या इच्छेप्रमाणे आपल्या पिढीची (युग) सेवा केल्यानंतर दावीद मरण पावला, त्याच्या पूर्वजांच्या कबरेजवळ त्याला पुरले गेले आणि तो कुजला. ³⁷ परंतु

ज्यांना (येशूंना) परमेश्वराने जिवंत उठविले, ते मातीत कुजले नाहीत, ³⁸ म्हणून भावांनो आणि बहिणीनो, हे नीट समजून घ्या की या पुरूषाद्वारे पापांच्या क्षमेचा संदेश दिला गेलेला आहे. ³⁹ ज्या सर्वांनी त्यांच्यावर विश्वास ठेवला ते सर्व निर्दोष ठरविले गेले (सोडविले). मोशेच्या नियमान्वये, अशा प्रकारचे निर्दोष ठरविले जाणे शक्य नव्हते. ⁴⁰ म्हणून सावध असा, की जे काही संदेष्ट्यांनी म्हटले होते, ते सर्वकाही तुमच्यावर येऊ नये. ⁴¹ हे बदनामी (निंदा) करणाऱ्यांनो, पाहा आणि आश्चर्याने थक्क होऊन नाहीतसे व्हा, कारण मी तुमच्या समयात, एक असे कार्य करित आहे, ज्याविषयी जर तुम्हांला कोणी सांगितले तरी त्यांचा तम्ही विश्वास अजिबात करणा नाही". ⁴² मग पौल व बर्णबा बाहेर जाऊ लागले तेव्हा लोकांनी विनंती केली की येणाऱ्या शब्दाथ दिनी, याच गोष्टी त्यांना पुन्हा सांगाव्यात. ⁴³ जेव्हा आराधना संपली तेव्हा पुष्कळ यहूदी आणि यहूदी मतांत येणाऱ्या भक्तांतून पुष्कळ लोक पौल आणि बर्णबा यांचे अनुयायी झालेत. त्यां दोघांनी त्यांच्याशी संभाषण करून विनंती केली की त्यांनी परमेश्वराच्या असीम कृपेत टिकून राहावे. ⁴⁴ पुढच्या शब्दाथ दिवशी जवळजवळ संपूर्ण शहर, परमेश्वराचे वचन ऐकण्याकरिता एकत्र जमले. ⁴⁵ जेव्हा यहूदयांनी ही गर्दी पाहिली, तेव्हा ईर्ष्येने भरून गेले. त्यांनी निंदा करित, पौलाच्या गोष्टीविरुद्ध बोलून त्याचा विरोध केला. ⁴⁶ मोठ्या धाडसाने पौल आणि बर्णबा म्हणाले, "हे आवश्यक होते की प्रथम परमेश्वराचे वचन तुम्हांला सांगावयाचे होते, परंतु हे पाहून की तुम्ही त्याचा स्वीकार करित नाही; आणि अनंत जीवन प्राप्त करण्याच्या लायकीचे होत नाही, आता आम्ही गैरयहूदी लोकांना वचन ऐकवू; ⁴⁷ कारण परमेश्वराने अशी आज्ञा दिली आहे : "मी तुला गैरयहूदयांसाठी ज्योती ठरविले आहे की तू पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत तारणाचे (मुक्तिचे) कारण व्हावे." ⁴⁸ ज्यावेळी गैरयहूदीयांनी असे ऐकले, ते खूप हर्षित झाले आणि त्या सर्वांनी मिळून परमेश्वराची स्तुति केली. जे अनंत जीवनाचे नेमलेले हक्कदार होते त्या सर्वांनी विश्वास ठेवला. ⁴⁹ येशूंची सुवार्ता त्या संपूर्ण क्षेत्रात पसरली. ⁵⁰ परंतु यहूदयांनी भक्तांना, उच्च घराण्याच्या स्त्रियांना आणि प्रसिद्ध लोकांना भडकविले. त्यांनी पौल व बर्णबाविरुद्ध बंड करून त्यांना आपल्या सीमेबाहेर हाकून दिले (घालवून दिले). ⁵¹ मग ते त्यांच्याविरुद्ध आपल्या पायांची धूळ त्यांच्यावर झटकून इकुन्या येथे निघून

गेले. 52 आणि शिष्य आनंदीत झाले आणि पवित्रात्म्याने सतत परिपूर्ण होत राहिले.

14 ¹ इकुन्या येथे, यहूदी आराधनालयांत त्यांनी असा संदेश दिला की मोठ्या संख्येने यहूदी आणि ग्रीकांनी विश्वास ठेवला. ² पण अविश्वासू यहूद्यांनी, गैरयहूद्यांना, भावांविरुद्ध भडकविले आणि त्यांचे अंतःकरण विरोधाने (चेतवून) भरून टाकले. ³ म्हणून ते दीर्घकाळ तेथेच राहिले. ते येशूच्या असीमित कृपेविषयी, प्रभूवर विश्वास ठेवून, मोठ्या उत्साहाने व जोमाने साक्ष देत राहिले आणि प्रभु त्यांच्या हातून चमत्कारिक चिन्हें आणि अद्भुत कार्ये करवून आपल्या अनुग्रही वचनाची साक्ष देत राहिला. ⁴ पण इकडे असे झाले की शहराचे लोकांचे दोन गटांत विभाजन झाले होते. अर्धे यहूद्यांबरोबर आणि बाकी सर्व अर्धे प्रेषितांबरोबर होते. ⁵ काही गैरयहूद्यांनी आणि काही यहूद्यांनी आपल्या अधिकाऱ्यांसमवेत, संतप्त होऊन त्यांना दगडमार करण्याची इच्छा केली. ⁶ त्यांना याविषयी कळले आणि लुख व दर्बेच्या नगरात आणि आजूबाजूच्या प्रदेशात ते पळून गेले, ⁷ ते तेथेच सुवार्ता गाजवू लागले. ⁸ लुख येथे पायांनी अशक्त व कमजोर असलेला एक मनुष्य बसलेला होता. तो जन्मांपासूनच लंगडा असल्यामुळे, कधीही चालू फिरू शकला नव्हता. ⁹ तो पौलचे वचन ऐकत होता. पौलाने त्याच्याकडे पाहिल्यावर त्याला कळले त्या लंगडयाजवळ बरें होण्याइतका विश्वास होता. ¹⁰ पौलाने मोठ्याने ओरडून म्हटले, "आपल्या पायांवर सरळ उभा राहा." त्याच वेळी तो लंगडा उडी मारून उभा झाला आणि चालू लागला. ¹¹ पौलाचे हे कार्य पाहून लोकांनी लुकवनी भाषेत मोठ्याने ओरडून म्हटले, "मनुष्याच्या रूपाने, देवता आमच्यामध्ये उतरले आहेत." ¹² त्यांनी बर्णबाला ज्युपितर आणि पौलाला मर्क्युरी म्हटले, पौलच मुख्यत्वे बोलत होता. ¹³ ज्युपितराचे मंदिर शहरासमोरच होते. त्या मंदिराचा पुजारी येथील लोकांबरोबर मिळून बैल व माळा, बर्णबा आणि पौलाकरितां बलिदान करण्यासाठी घेऊन आला. ¹⁴ ही खबर लागताच प्रेषित, बर्णबा आणि पौलाने आपले कपडे फाडले, लोकांच्यामध्ये घुसून ते ओरडून धावले आणि म्हणाले, "तुम्ही लोक हे सर्व काय करित आहात? ¹⁵ तुमच्यासारखी आम्हीही माणसें आहोत आणि तुम्हांला असा

संदेश देतो की, तुम्ही व्यर्थ गोष्टींपासून दूर व्हा आणि जिवंत परमेश्वरांकडे वळा, ज्याने स्वर्ग (आकाश) जमीन, समुद्र आणि जे काही त्यात आहे, त्याची रचना केली आहे." ¹⁶ जुन्या काळी याच परमेश्वराने सर्व राष्ट्रांना आपआपल्या मार्गांनी जगू दिले, ¹⁷ तरीपण त्यांनी स्वतःला साक्षीविना राहू दिले नाही परंतु कल्याण करीत राहिले. त्यांनी तुम्हांला पाऊस आणि फलदायक ऋतु देऊन तुमच्या मनाला खाण्याने तृप्त केले, आनंदाने फळवंत व संतुष्ट करीत राहिले. ¹⁸ असे म्हटल्यानंतरही गर्दीला मोठ्या कठीण प्रयासाने आपल्याकरिता बलिदान करण्यापासून थांबविले. ¹⁹ अंत्युखिया आणि इकुन्या येथून आलेल्या यहूदयांनी लोकांना आपल्या पक्षाचे करून घेतले. पौलाला, दगडमार केल्यानंतर, तो मेला आहे असे समजून त्याला ओढून शहराबाहेर घेऊन गेले. ²⁰ तरीही जेव्हा शिष्य त्याच्या चारी बाजूंना उभे होते, तो उभा झाला आणि नंतर शहरात आला. दुसऱ्या दिवशी तो बर्णबाबरोबर दर्बेला गेला. ²¹ त्या शहरात सुवार्ता सांगून शिष्य केल्यानंतर, ते लुस्र, इकुन्या व अत्युंखियांत परत आले. ²² शिष्यांची हिंमत वाढविली आणि त्यांना विश्वासात दृढ राहणे शिकविले: "मोठ्या समस्या (क्लेश) व संकटांतून जावे लागते, त्यांत टिकावे लागते, असे करूनच आपल्याला परमेश्वराच्या राज्यांत प्रवेश घ्यावयाचा आहे." ²³ त्यांनी प्रार्थना व उपास करून प्रत्येक मंडळीत पुढारी नियुक्त केलेत, त्यानंतर त्यांना त्यांनी, त्या प्रभूच्या स्वाधीन केले, ज्याचा स्वीकार त्या लोकांनी केला होता. ²⁴ त्यानंतर ते पिसिदियामधून पंफुल्यांत पोंचले. ²⁵ त्यांनी पिर्गा येथे संदेश सांगितल्यानंतर, ते अत्तलियाला आले. ²⁶ तेथून ते अंत्युखियाला निघाले, त्याच ठिकाणी जेथे त्यांना परमेश्वराच्या त्या अनुग्रहाप्रति सोपवून दिले होते, ज्याची गरज त्यांना हे कार्य सिद्ध करण्याकरिता लागणार होती. ²⁷ तेथे पोंचल्यानंतर त्यांनी मंडळीला एकत्र जमवले. परमेश्वराने जी मोठी महान कृत्ये केली होती, त्यांनी सूचना त्यांनी त्या सर्वांना दिली. त्यांनी याविषयीहि सांगितले की कशाप्रकारे परमेश्वराने गैरयहूदी लोकांसाठी दरवाजा उघडला आहे. ²⁸ ते शिष्यांबरोबर तेथे बऱ्याच समयापर्यंत राहिले.

15 ¹ काही लोक जे यहूदीयाहून आले होते असे शिकवू लागले की, "जोपर्यंत मोशेच्या प्रथेनुसार तुमची सुंता होत नाही, तुम्ही उद्धार

प्राप्त करू शकत नाही." 2 यास्तव पौल आणि बर्णबा यांच्याबरोबर त्यांचा मतभेद व भांडण झाल्यावर त्यांनी असा विचार केला की या प्रश्नाचे उत्तर मिळविण्यासाठी त्यांनी प्रेषित आणि पुढारी यांच्याजवळ यरूशलेमेस जावे. 3 मंडळीद्वारे पाठविल्यानंतर ते फेनिके व शोमरोन यातून गेले. गैरयहूदी लोकांचा पालट होतो आहे अशी सुवार्ता ऐकवून त्यांनी भावांत एक मोठा आनंद निर्माण केला. 4 जेव्हा ते यरूशलेमेस गेले तेव्हा प्रेषित व पुढार्यांनी त्यांचे स्वागत केले. परमेश्वराने त्यांच्यासाठी जी जी कार्ये केली होती, त्याविषयी त्यांनी त्यांना सांगितले. 5 परुश्यांतून ज्यांनी विश्वास केला होता, ते उभे राहून म्हणाले, "हे गरजेचे आहे की त्यांची सुंता केली जावी आणि त्यांनी मोशेद्वारे दिलेल्या नियमांचे पालन करावे." 6 प्रेषित आणि तेथील वडील वर्ग (प्राचीन) या विषयावर विचार विनिमय करण्यासाठी एका जागी एकत्र जमले. 7 यानंतर, खूप विवाद झाल्यावर, पेत्र उभा राहून त्यांना म्हणाला, "लोकांनो व भावांनो, तुम्हांला ठाऊक आहे की काही समयपूर्वी परमेश्वराने निर्णय केला, तो हा की गैरयहूद्यांनी माझ्या तोंडून सुवार्ता ऐकावी आणि विश्वास ठेवावा. 8 अंतःकरणे जाणणाऱ्या परमेश्वराने, पवित्र आत्मा देऊन त्यांची साक्ष दिली, अगदी त्याचप्रमाणे जसे त्यांनी आपल्याशी केले. 9 त्यांच्या आणि आमच्यामध्ये कोणताहि भेदभाव केला नाही परंतु विश्वासाद्वारे त्यांचे ांदय शुद्ध केले. 10 म्हणून शिष्यांच्या मानेवर ओझे ठेवून, जे आमचे पूर्वज किंवा आम्ही सहन करू शकत नाही, तुम्ही परमेश्वराची परीक्षा का पाहात आहात? 11 परंतु आम्हांला विश्वास आहे की जशी त्यांना अनुग्रहाने मुक्ति मिळाली, आपल्यालादेखील येशू ख्रिस्तांद्वारे मिळेल. 12 मग सभेचे सर्व लोक शांत राहिले आणि पौल व बर्णबाचे म्हणणे, लक्षपूर्वक ऐकत राहिले; त्यांनी त्या सर्व मोठाल्या चिन्हांनी व अद्भुत कृत्याची चर्चा केली जी परमेश्वराने त्यांच्या द्वारे केली होती. 13 जेव्हा ते शांत झाले तेव्हा याकोब म्हणाला, "लोकांनो आणि भावांनो माझे ऐका. 14 शिमोनाने या गोष्टीची घोषणा केली आहे की परमेश्वराने, कशाप्रकारे सर्वप्रथम, गैरयहूदी लोकांवर कृपा करून आपल्या नावांकरिता लोक वेगळे केले. 15 संदेष्ट्यांच्या शब्दांनी, या गोष्टीची पुष्टि होते, जसे लिहिले आहे की : 16 या गोष्टीनंतर मी परत येईन आणि दावीदाचा पडलेला तंबू पुन्हा उभारीन. त्याचे भग्नावशेष पुन्हा बांधून व्यवस्थित करीन

आणि स्थिर करीन. 17 यासाठी की उरलेले लोक आणि गैरयहूदी जे माझ्या नावांने ओळखले जातात, त्या सर्वांनी येशूवर प्रेम करावे. 18 हा तोच प्रभु आहेत जो प्राचीन काळापासून या गोष्टी प्रगट करीत आलेला आहे. 19 म्हणून माझ्या विचाराने जे लोक गैरयहूदीयांतून परमेश्वरांकडे वळले आहेत, त्यांना आपण त्रास देऊ नये 20 परंतु हेच की आम्ही त्यांना लिहून पाठवावे की मूर्तीपासून अशुद्ध केलेले भोजन खाऊ नये, अनैतिक आणि अप्राकृतिक यौन संबंधापासून वांचून (दूर) राहावे, गळा दाबून मारलेल्या पशूंचे मांस आणि रक्त यापासून अलिप्त (वेगळे) राहावे. 21 कारण प्राचीन काळांपासून प्रत्येक नगरात, मोशेचे नियमशास्त्र, शब्बाथ दिवशी प्रार्थना भवनात वाचले जात राहिलेले आहे. 22 मग प्रेषित आणि वडीलवर्ग आणि चर्चच्या विचारानुसार, तेथूनच काही लोकांना निवडून पौल बर्णबाबरोबर, अंत्युखियाला पाठविण्याचा निर्णय घेतला गेला. यांमध्ये यहूदा जो बर्शब्बा सुद्धा म्हटला जातो आणि सीला हे विशेष प्रमुख होते; 23 त्यांनी त्यांच्या हस्ते असे पत्र पाठविले : "प्रेषित, पुढारी आणि भाऊ लोक, अंत्युखिया, सूरिया व किलिकियाच्या गैरयहूदी लोकांतून विश्वासात येणाऱ्या विश्वासूंना सलाम सांगतात. 24 आम्ही ऐकले आहे की आमच्यापैकी कांहीनी आमच्या आज्ञेविना, आपल्या गोष्टींनी तुम्हांला घाबरून टाकले आणि तुमचे अंतःकरणे डळमळीत केली, पण आम्ही त्यांना तसे करण्याचा आदेश दिलाच नव्हता मुळी. 25 म्हणून एकमत होऊन, आम्हांला हे बरें वाटले की, आमचा प्रिय बर्णबा आणि पौल यांच्याबरोबर, काही लोकांना निवडून तुमच्याकडे पाठवावे. 26 हे ते लोक आहेत, ज्यांनी आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्तांच्या नावासाठी आपले जीवन संकटात होते, 27 म्हणून आम्ही यहूदा आणि सीला यांना पाठविले आहे, ते स्वतःच तुम्हांला सांगतील. 28 कारण पवित्र आत्म्याला हेच उत्तम वाटले की आवश्यक गोष्टींशिवाय तुमच्यावर आणखी काही ओझे लादू नये. 29 मूर्तीसमोरील अर्पिलेले पदार्थ, रक्त, गळा दाबून मारलेले पशु आणि व्यभिचारांपासून दूर रहा, स्वतःला वेगळे ठेवा. जर तुम्ही स्वतःला या गोष्टींपासून जपाल तर तुमचे कल्याण होईल. 30 त्यांना पाठविल्यानंतर ते अंत्युखियास आले. जेव्हा त्यांनी मंडळीची सभा एकत्र बोलाविली, तेव्हा ती चिट्ठी त्यांना दिली. 31 ते वाचून त्यांना खूप हर्ष झाला आणि धीरही मिळाला. 32 यहूदा आणि सीला, जे स्वतः संदेष्टे होते, पुष्कळ

गोष्टींनी त्यांना हिंमत दिली आणि मजबूत व स्थिर केले. ³³ काही दिवस तेथे थांबल्यानंतर, भावांनी त्यांना शांतीने, प्रेषितांकडे पाठवून दिले. ³⁴ (तरी सीलाला हे बरें वाटले की त्याने तिथेच थांबून जावे). ³⁵ पौल आणि बर्णबा सुद्धा अंत्युखियास राहिले आणि इतर दुसऱ्यांबरोबर प्रभूंचे शिक्षण आणि संदेश देत राहिले. ³⁶ काही दिवसानंतर पौलाने बर्णबाला म्हटले, "चला, आपण त्या त्या शहरांत जाऊं या, जेथे प्रभूचा संदेश दिला होता आणि पाहू या की आपले भाऊ कसे आहेत". ³⁷ बर्णबाने असा पक्का विचार केलेला होता की मार्क ज्याला योहान म्हणतात त्याला आपल्याबरोबर घ्यावे. ³⁸ या व्यक्तीने (मार्क) प्रेषितांना पंफुल्यातच सोडून दिले होते आणि तो त्यांच्याबरोबर गेला नव्हता. ³⁹ म्हणून पौलाने त्याला आपल्याबरोबर नेण्याची इच्छा केली नाही (विचार केला नाही). ⁴⁰ त्या दोघांमध्ये आपसात इतका मतभेद झाला की ते एकमेकांपासून वेगळे गेले आणि आपआपला मार्ग घेतला. बर्णबा मार्काला घेऊन कुप्र येथे गेला आणि पौलाने सीलाची निवड केली व त्याला आपल्याबरोबर घेतले. भावांनी या दोन्ही दलांना प्रभूंच्या कृपेवर सोंपवून, आशीर्वाद वचन देऊन निरोप दिला. ⁴¹ आणि तो सूरिया आणि किलिकिया यांमधून मंडळ्यांना स्थिर करीत गेला.

16 ¹ मग तो दर्बे व लुस्त्र येथे आला. तेथे त्याची भेट तीमथ्य नावांच्या शिष्याशी झाली. तो येशूंच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या एका विश्वासू स्त्रीचा मुलगा होता, जी आधी यहूदी मताची होती पण त्याचे वडील ग्रीक होते. ² लुस्त्र आणि इकुन्यांतील भावात त्याचे सुनाम होते. ³ त्याला आपल्या बरोबर नेण्याची पौलाची इच्छा होती, म्हणून त्या क्षेत्रातील यहूदी लोकांना खुश करण्यासाठी त्याने त्याची सुंता केली; त्या सर्वांना ठाऊक होते की त्याचे वडील ग्रीक आहेत. ⁴ जेव्हा ते शहरातून जात होते, तेव्हा त्यांनी त्यांना त्या सर्व गोष्टींचे पालन करावयास सांगितले, ज्याविषयींचा निर्णय प्रेषित आणि पुढाऱ्यांनी घेतला होता. ⁵ यास्तव मंडळ्या विश्वासात भक्कम होत गेल्या, प्रचंड मजबूत झाल्या आणि प्रत्येक दिवशी त्यांची संख्या वाढत चालली होती. ⁶ जेव्हा ते फ्रुगिया व गलतिया या क्षेत्रातून जात होते, पवित्र आत्म्याने त्यांना आशिया प्रांतात वचन देण्याची मनाई केली. ⁷ जेव्हा ते मुसिया येथे आले तेव्हा त्यांनी बिथुनियात प्रवेश करण्याचा प्रयत्न केला, परंतु पवित्र आत्म्याने त्यांना

तेथे जाण्यास मनाई केली. मुसियातून जात जात ते त्रोवस येथे पोचले. ⁹ रात्री पौलाने एक दर्शन पाहिले : मासेदोनियाचा एक मनुष्य उभा राहून विनंती करीत आहे की, "मासेदोनियाला येऊन आमचे साहाय्य करा." ¹⁰ पौलाला हा दृष्टांत झाल्यावर आम्ही लगेच मासेदोनियाला जाण्याचा प्रयत्न केला, असे समजून की येशूंनी त्यांना सुवार्ता सांगण्याकरिता आम्हांला बोलाविलेले आहे. ¹¹ म्हणून त्रोवसापासून निघून आम्ही सरळ समथ्राके येथे गेलो आणि दुसऱ्या दिवशी नियापुलीसला. ¹² तेथून आम्ही फिलिप्पै येथे गेलो, जे रोमन कॉलोनीच्या मासेदोनियाच्या, त्या भागातील खास शहर आहे तेथे आम्ही काही दिवस थांबलो. ¹³ शब्बाथ दिवशी आम्ही शहराच्या बाहेर नदीकाठी पोचलो, असा वाटून (विचार करून) की तेथे प्रार्थना करण्याचे एखादे ठिकाण असेल; आम्ही तेथे बसून त्या स्त्रियांशी बोलू लागलो, ज्या तेथे बसलेल्या होत्या. ¹⁴ थुवतीरा शहराची, जांभळी वस्त्रे विकणारी, लुदिया नांवाची एक स्त्री होती जी परमेश्वराची उपासिका होती, ती आमचे बोलणे ऐकू लागली. येशूंनी तिचे अंतःकरण उघडिले, यासाठी की पौलाने जे काही सांगितले होते, त्याचा तिने स्वीकार करावा. ¹⁵ जेव्हा तिला आणि तिच्या कुटुंबाला बासिस्मा दिला गेला, तिने एक विनंती केली, "जर आपण मला येशूप्रति, प्रभूची विश्वासिनी समजत असाल तर माझ्या येथे येऊन राहा." ¹⁶ जेव्हा आम्ही प्रार्थना करीत होतो, आमची भेंट एका अशा गुलाम दासीशी झाली, जी भविष्य सांगणाऱ्या आत्म्याने ग्रसित होती. ती लोकांना भविष्य सांगून, आपल्या मालकासाठी खूप पैसे गोळा करून घेत असे. ¹⁷ ती आमच्या मागे ओरडून ओरडून असे म्हणत होती, "हे लोक महान परमेश्वराचे सेवक आहेत, जे आम्हां सर्वांना मुक्तीचा मार्ग कळवितात" ¹⁸ बरेंच दिवस ती असेच करीत राहिली. पौल खूप दुःखी झाला आणि तिच्याकडे वळून त्या आत्म्याला त्याने म्हटले, "येशू ख्रिस्तांच्या नावाने, मी तुला आज्ञा देतो की, हिच्या आंतून नीघ", त्याच क्षणी तो आत्मा तिच्यातून निघाला. ¹⁹ तिच्या मालकांनी जेव्हा पाहिले की फायदा होण्याची आशा आता संपली तेव्हा त्यांनी पौल व सीला यांना पकडले आणि बाजारपर्यंत अधिकाऱ्यांकडे ओढत घेऊन गेले, ²⁰ मग मॅजिस्ट्रेट पर्यन्त (न्याय देणारा) पर्यंत त्यांना त्याला नेऊन म्हणाले, "हे लोक यहुदी आहेत आणि आमच्या शहरात गडबडी माजवीत आहेत. ²¹ ते अशा गोष्टी शिकवीत

आहेत ज्या आपण रोमन लोकांनी स्वीकारणे किंवा त्यांचे पालन करणे योग्य नाही. ²² लोकांचा समुदाय त्यांच्याविरुद्ध उठला आणि मॅजिस्ट्रेटाने त्यांचे कपडे फाडले, त्यांना बदाडले (मारहाण), ²³ जेव्हा त्यांना बहुत फटके (छड्या) मारले तेव्हा त्यांना तुरुंगात टाकिले आणि जेलरला (तुरुंगाचा मुख्य) हुकूम दिला की त्याने त्यांचा बंदोबस्त करावा, त्यांच्याकडे लक्ष द्यावे, त्यांचे रक्षण केले जावे. ²⁴ असा हुकूम मिळताच त्याने त्यांना आतल्या कोठडीत टाकून दिले आणि त्यांचे पाय लाकडांनी जखडून टाकले. ²⁵ मध्यरात्री असे झाले की, पौल आणि सीला प्रार्थना करीत राहिले, प्रभूंचे गीत गात राहिले आणि कैदी त्यांचे ऐकत होते. ²⁶ अचानक एक असा भूकंप आला ज्यामुळे तुरुंगाचे पाये डगमगले. तुरंत सर्व दरवाजे उघडले आणि प्रत्येक साखळी उघडून खाली पडली. ²⁷ जेलर जागा झाला आणि तुरुंगाचे दरवाजे उघडे पाहून त्याला वाटले की कैदी पळाले असतील; लगेच त्याने आपली तरवार उपसून बाहेर काढली आणि स्वतःला मारून टाकण्याचा प्रयत्न करणार इतक्यात; ²⁸ पौलाने मोठ्या आवाजात ओरडून म्हटले, "आपल्या स्वतःला मारू नको, कारण आम्ही सर्व येथेच आहोत." ²⁹ मग जेलर दिवे घेऊन भीत, कांपत धावत आला आणि पौल व सीला यांच्या पायाशी पडला, ³⁰ त्यांना बाहेर आणून त्याने विचारले, "महोदय, उद्धार प्राप्त करण्यासाठी मला काय करावयाचे आहे?" ³¹ ते म्हणाले, "येशू ख्रिस्तांवर विश्वास ठेव म्हणजे तुला मुक्ति मिळेल आणि तुझ्या कुटुंबाला सुद्धा." ³² त्याला आणि जे लोक (कुटुंबाचे) तेथे होते. त्यांना, त्याने येशूविषयी सांगितले. ³³ रात्रीच्या त्याच वेळी त्याने त्यांचे घाव धुतले (जखमा स्वच्छ केल्या) आणि आपल्या कुटुंबासमवेत सर्वांनी बासिस्मा घेतला. ³⁴ त्यांना आपल्या घरी नेऊन, त्यांना जेवू घातले. परमेश्वरावर विश्वास करून आपल्या घरातील सर्व लोकांसह त्याने आनंदोत्सव साजरा केला. ³⁵ सकाळ होताच मॅजिस्ट्रेटने काही अधिकाऱ्यांना सांगण्यासाठी पाठविले की, "या लोकांना जाऊ दिले जावे." ³⁶ जेलर म्हणाला, "मॅजिस्ट्रेटने अशी आज्ञा दिली आहे की तुम्हां लोकांना सोडून दिले जावे. म्हणून येथून शांतीपूर्वक जा." ³⁷ पण पौलाने उत्तर दिले, "कोणती चौकशी न करिता त्यांनी आम्हांला सर्वासमोर मारलेले आहे. आम्ही रोमन नागरिक आहोत. त्यांनी आम्हांला तुरुंगात टाकलेले आहे, आता गुप्तपणे आम्हांला पाठवू इच्छितात काय? असे होऊ शकत नाही. त्यांनी

स्वतः येऊन आम्हांला बाहेर काढावे हे त्यांना सांगा. ³⁸ अधिकाऱ्यांनी ही गोष्ट मॅजिस्ट्रेटला सांगितली, जेव्हा त्यांना कळले की ते रोमन नागरिक आहेत तेव्हा ते भ्यालेत. ³⁹ येऊन त्यांनी त्यांना समजावले आणि बाहेर काढल्यानंतर, त्यांना शहरातून निघून जाण्याची विनंती केली. ⁴⁰ ते तुरूंगातून निघून लुदियेच्या घरी पोचले. तेथे भाऊ-बहिणींना ते भेटले आणि त्या सर्वांनी त्यांना धीर दिला, हिंमत वाढविली आणि मग ते तेथून पुढे गेले.

17 ¹ ते अंफिपुली व अपुल्लोनिया यातून जाऊन थेस्सलनीका येथे पोचले जेथे एक यहूदी आराधनालय होते. ² पौल आपल्या पद्धतीनुसार, आराधनालयात तीन शब्दाथ दिवशी जात राहिला आणि पवित्रशास्त्रांनुसार (बायबल) त्यांच्याशी संभाषण करित राहिला. ³ त्याने त्यांना नीट समजाविले आणि ही गोष्ट पटवून दिली की ख्रीस्तांचे दुःख सहन करणें आणि मेलेल्यांतून जिवंत उठणे किती आवश्यक होते, तो त्यांना म्हणाला, "मी ज्या येशूविषयी तुम्हांला शिकवीत आहे, तेच 'मशीहा' आहेत. ⁴ त्यांपैकी काही लोकांची निश्चिती झाली आणि ते पौल व सिला यांच्याबरोबर मिळाले. त्यांच्याबरोबरच काही ग्रीक भक्त आणि सन्माननीय स्त्रिया होत्या. ⁵ पण ज्या यहूदी लोकांची खात्री होऊ शकली नाही ते सर्व ईर्ष्येने पेटून निघाले. ते बाजारात गेले, त्यांनी तेथून काही फालतू (गुंड) लोकांची गर्दी जमविली, शहरात घबराट, गदारोळ व गोंधळ माजविला आणि यासोनाच्या घरांत घुसून, त्या लोकांना बाहेर, लोकांच्यामध्ये आणण्याचा खटारोप करू लागले. ⁶ जेव्हा तसे झाले नाही तेव्हा त्यांनी यासोन आणि काही भाऊ-बहिणींना शहराच्या अधिकाऱ्यांसमोर ओढत आणले आणि म्हणाले, "हेच ते लोक आहेत, ज्यांनी जगाची उलटापालट केली आहे, ते येथेदेखील आले आहेत. ⁷ यासोन त्यांची सेवा करितो आहे, ते त्याच्यात घरात आहेत, ते सर्वजण कैसराच्या आज्ञेविरूद्ध जात आहेत; ते म्हणतात की येशू नांवाचे एक दुसरे राजे आहेत." ⁸ जेव्हा अधिकाऱ्यांनी या सर्व गोष्टी ऐकल्या तेव्हा त्यांनी(गुंड) लोकांच्या व शहरी अधिकाऱ्यांच्या भावना चेतविल्या आणि गोंधळ निर्माण केला. यासोन आणि दुसऱ्यांकडून जामीन (जमानत) घेतली आणि त्यानंतर, त्या सर्वांना त्यांनी जाऊ दिले. ¹⁰ भावांनी लगेच त्याच रात्री पौल व सिला यांना बिरूया येथे पाठवून दिले.

तेथे पोंचल्यानंतर ते आराधनालयात गेले. ¹¹ थेस्सलनीकांच्या यहूदयांपेक्षा येथील यहूदी शहाणे व समजंस होते; त्यांनी पूर्ण अंतःकरणीय तयारीने, परमेश्वरांचा संदेश मान्य केला; ते प्रत्येक दिवशी पवित्रशास्त्रात शोध करीत राहिले की जसे पौल सांगतो आहे, ते सर्वकाही तसेच सत्य आहे किंवा नाही. ¹² म्हणूनच त्यांच्यापैकी विपुल प्रमाणात लोकांनी विश्वास ठेवला, त्यात उच्च घराण्यांच्या प्रतिष्ठित ग्रीक स्त्रियांचाही समावेश होता आणि सोबतच बऱ्याच पुरुषांनीही येशूचे वचन स्वीकारिले. ¹³ इकडे, ज्यावेळी थेस्सलनीकातल्या यहूदी लोकांना कळले की पौल बिरूया येथेही परमेश्वर यहोवाचा संदेश देतो आहे, त्यावेळी ते तेथे गेले आणि तेथील लोकांनाही त्यांनी चेतविण्याची खटपट केली. ¹⁴ म्हणून लगेच भावांनी पौलाला समुद्राकाठी पाठविले, पण सीला व तीमथ्य हे तेथेच राहिले. ¹⁵ पौलाला पोंचविणारे त्याला अथेर्नेपर्यंत घेऊन गेले आणि सीला व तीमथ्य यांच्यासाठी अशी आज्ञा देऊन त्यांचा निरोप घेतला की, "होईल तितके लवकरात लवकर या". ¹⁶ पौल अथेर्ने येथे त्यांची वाट पाहात होता, त्या शहराला मूर्तींनी भरलेले पाहून, आतल्या आत तो व्याकुळ झाला, त्याला मानसिक संताप होऊ लागला. ¹⁷ म्हणून यहूदी लोकांबरोबर आणि भक्तांबरोबर, आराधनालयांत आणि बाजारात तो त्यांच्याजवळ येणाऱ्या गैरयहूदी लोकांबरोबर वादविवाद करीत असे. ¹⁸ तेव्हा काही एपिकूर व स्तोयिक पंथाच्या तत्वज्ञानी लोकांनी त्याचा सामना केला. त्यांपैकी काहीजण म्हणाले, "हा बडबडया काय सांगायचा प्रयत्न करीतो?" दुसरे म्हणाले, "कदाचित तो विदेशी (परक्या) ईश्वरांची चर्चा करितो आहे" - असे यासाठी झाले कारण पौल येशूची सुवार्ता आणि येशूच्या पुनरूत्थाविषयी (लोकांना) घोषणा करीत असे. ¹⁹ मग ते त्याला धरून अरीयपगात घेऊन आले, "आम्ही त्या नवीन शिक्षणाविषयी (शिकवण) जाणू शकतो काय, जी तुम्ही आम्हांला देत आहात? ²⁰ तुम्ही आम्हांला काही विचित्र गोष्ट सांगत आहात, म्हणून आम्हांला त्याविषयी जाणून घ्यावयाचे आहे." ²¹ तेथे राहणारे सर्व अथेर्नेकर आणि विदेशी लोक, एक दुसऱ्यांना काहीतरी नवीन गोष्ट सांगण्याशिवाय आणि ऐकण्याशिवाय दुसरे काहीच करीत नसत, किंबहुना तसे केल्याशिवाय त्यांना चैनच पडत नसे. ²² मग पौल अरीयपगाच्या मध्ये उभा राहून म्हणू लागला, "अथेर्नेच्या लोकहो, मला असे वाटते की तुम्ही फारच धार्मिक स्वभावाचे

आहात, ²³ कारण जेव्हां मी येथे फिरत होतो तेव्हा तुमच्या उपासना कण्याच्या एका वस्तूवर असे लिहिलेले मी पाहिले, "अज्ञात परमेश्वरासाठी"; म्हणून मी तुम्हांला त्याच्याविषयी सांगू इच्छितो, मला तुम्हांला त्याविषयी सांगावयास हवे आहे की ज्याला तुम्ही अज्ञानाने पूज्य समजता, ²⁴ ज्या परमेश्वराने हे जग आणि जे काही त्यात आहे, त्याची निर्मिती केलेली आहे, तो स्वर्ग आणि पृथ्वीचा स्वामी (राजे) आहेत आणि हातांनी बांधलेल्या मंदिरात ते राहात नाहीत; ²⁵ तेच सर्वांना जीवन, श्वास आणि सर्वकाही देतो, केवळ याच कारणास्तव त्यांना मनुष्याच्या हाताची सेवा किंवा उणे आहे म्हणून कोणत्याही वस्तूची गरज नाही. ²⁶ त्याने एकाच माणसाद्वारे, सर्व भूमिवर (जगात) राहणाऱ्या सर्व लोकांची निर्मिती व सृष्टि केली आणि त्यांचे नेमलेले समय व राहण्याची सीमा निर्धारित केली. ²⁷ यासाठी की संपूर्ण मानवजातीने आपल्या परमेश्वराला हवेहवेसे करून घ्यावे त्याचा शोध करून त्याच्यापर्यंत पोंचावे, त्यांना मिळवून घ्यावे, कारण ते आपल्यांपैकी एकापासूनराला दूर नाहीये, ²⁸ कारण केवळ त्यांच्याच ठायी आपण चालतो, फिरतो आणि जिवंतही आहोत - तसे तुमच्या काही कवींनी म्हटले आहे की, "आम्हां सर्वांचा प्रारंभ हे परमेश्वरा, तुझ्यापासूनच आहे (आम्ही तर त्याचेच वंशज आहोत)" ²⁹ आणि कारण परमेश्वरानेच आम्हांला रचलेले आहे, आपण असा विचार करता कामा नये की परमेश्वर सोने, चांदी किंवा दगडासारखा आहे, ज्याला एका आकृतिच्या मर्यादित ठेवले जाते. ³⁰ अशा अज्ञानी काळांकडे (समयांकडे) परमेश्वराने दुर्लक्ष केले होते परंतु आता मात्र सर्व ठिकाणच्या, सर्व लोकांना अशी आज्ञा करितो की लोकांनी आपल्या मनाचा पालट करावा, ³¹ कारण परमेश्वराने एक दिवस नेमलेला (निश्चित) आहे, ज्यात तो त्याने नेमलेल्या एका मनुष्याद्वारे धार्मिकता (प्रामाणिकपणा) या जगाचा न्याय करणार आहेत. या मनुष्याला, मेलेल्यांतून जिवंत उठवून, त्याद्वारे त्यांनी (परमेश्वराने) या गोष्टीचे सबळ प्रमाण सर्वांना पटवून दिलेले आहे. ³² जेव्हा तेथे जमलेल्या त्या लोकांनी मेलेल्यांतून जिवंत होण्याविषयीची ही गोष्ट ऐकली, तेव्हा त्यांपैकी काही लोकांनी थट्ट करित म्हटले, "या विषयावर आम्ही पुन्हा कधीतरी तुमचे ऐकू." ³³ म्हणून पौल त्यांच्यामधून निघाला. ³⁴ तरीपण काही लोक त्याच्याकडे झाले आणि त्यांनी

विश्वास ठेवला. या विश्वासू लोकांत दिओनुस्य अरीयपग, दामारी नावाची एक स्त्री आणि त्यांच्याबरोबर काही दुसऱ्या लोकांचा समावेश होता.

18 ¹यानंतर पौल करिंथ येथे गेला. ²तेथे तो अक्विल्ला नांवाच्या यहूदीशी भेटला; हा यहूदी पंत येथे जन्मला होता. काही दिवसांपूर्वी आपली पत्नी प्रिस्किल्ला हिच्याबरोबर इटालीहून नवीनच आलेला होता. असे यासाठी की दोघांचा व्यवसाय एकाच प्रकारचा होता, तो त्यांच्याच घरी राहून काम करीत राहिला. दोघे तंबू बनविण्याचा व्यवसाय करीत होते. ⁴प्रत्येक शब्बाथ दिनी तो आराधनालयात शिकवीत राहिला आणि यहूदी व गैरयहूदी लोकांना समजवून सांगत असे. ⁵जेव्हा सीला व तीमथ्य मासेदोनियाहून आलेत, तेव्हा पौलाने वचन शिकविण्याच्या आवडीमुळे यहूद्यांना असे समजविले होते की येशूच ख्रिस्त(अभिषिक्त) आहेत, ज्याची वाट ते पाहात आहेत. ⁶ज्यावेळी त्यांनी त्याचा विरोध केला, निंदा केली त्यावेळी पौलाने आपले कपडे झाडले आणि म्हणाला, "तुमचे रक्त तुमच्याच माथी येवो, मी निर्दोष आहे, आता यापुढे मी गैरयहूदी लोकांकडेच जाईन." ⁷तेथून निघून तो युस्त नांवाच्या पुरुषाच्या घरी आला, हा युस्त परमेश्वरांवर विश्वास ठेवणारा, विश्वासू होता. त्याचे घर आराधनालयाच्या जवळच होते. ⁸त्या आराधनालयाचा प्रमुख क्रिस्प याने आपल्या परिवारांसमवेत येशूवर विश्वास ठेवला. त्याच्याबरोबरच पुष्कळ करिंथ लोकांनी देखील विश्वास ठेवला आणि त्या सर्वांना बाप्तिस्मा दिला गेला. ⁹रात्री, पौलाने दर्शन पाहिले, त्यात येशू त्याच्याशी बोलले, "भिऊं नको, बोलत जा आणि शांत (गप्प) राहू नको. ¹⁰कारण मी तुझ्याबरोबर आहे म्हणून कोणताही व्यक्ती तुझ्यावर आक्रमण करून तुझे नुकसान करू शकत नाही. कारण या शहरात माझे विपुल लोक आहेत." ¹¹त्याठिकाणी त्यांच्यामध्ये राहून पौल सुमारे दीड वर्षांपर्यंत त्यांना शिकवीत राहिला. ¹²ज्या दिवसांत गल्लियो हा अखयाचा अधिकारी होता, यहूदी लोक एकमत होऊन पौलाविरुद्ध उभे राहिले आणि त्याला त्यांनी न्यायासनापुढे (न्याय जागा) आणले, ¹³ते असे म्हणत होते की, "हे लोक दुसऱ्यांना, अशाप्रकारे परमेश्वराची उपासना करण्याकरिता उत्तेजित (चिथवीत) करीत आहेत, जी नियमशास्त्राविरुद्ध आहे." ¹⁴आता ज्यावेळी पौल

आपले तोंड उघडणारच होता, तेवढ्यात गल्लियो यहुदी लोकांना म्हणाला, "अहो यहुद्यांनो, जर ही वाईट कार्ये किंवा दुष्टाईची कृत्यें याविषयीची गोष्ट राहिली असती तर, मी तुमच्याबरोबर सहमत झालो असतो. ¹⁵ परंतु हा विषय, शब्द, नांव आणि तुमच्या नियमशास्त्राचा आहे, म्हणून तुम्हीच काय ते पाहून घ्या. मी या सर्व बाबींविषयी तुमचा न्याय करणार नाही." ¹⁶ असे बोलून त्याने त्यांना न्यायासनापुढून काढून (हाकून) लाविले. ¹⁷ तेव्हा सर्व ग्रीक लोकांनी सोस्थनेस याला घेतले, जो आराधनालयाचा प्रमुख होता आणि त्याच जागेवर त्याला मारहाण केली, परंतु गल्लियोने या गोष्टींची काहीच पर्वा केली नाही. ¹⁸ त्यानंतर पौल तेथे पुष्कळ दिवस राहिला. भावांचा निरोप घेऊन त्याने किंख्रियांतात आपल्या डोक्याचे केस काढून घेतले (मुंडण) कारण त्याने नवस केला होता, मग तो जहाजांत बसून सूरियांत आला, यावेळी प्रिस्किल्ला व अक्विल्ला ही देखील त्याच्याबरोबर गेली. ¹⁹ इफिसांत आल्यावर त्याने त्यांना तेथेच सोडले, पण स्वतः तो आराधनालयांत जाऊन यहुदी लोकांशी वादविवाद करू लागला. ²⁰ जेव्हां त्यांनी त्याला काही दिवस थांबण्याकरिता सांगितले, तेव्हां त्याने त्यांचा सल्ला घेतला नाही, ²¹ पण असे म्हणून त्यांचा निरोप घेतला आणि त्यांना सोडले की, "आवश्यक आहे की मी पुढे येणारा सण यरूशलेमेंत साजरा करावा, पण जर परमेश्वराला हवे (इच्छा) असेल, तर मी तुमच्याकडे परत येईन." तेथून तो इफिसकडे निघाला. ²² कैसरिया येथे पोचल्यावर त्याने मंडळीला भेट दिली आणि मग अंत्युखियाला गेला. ²³ तेथे काही दिवस राहिल्यानंतर तो गलतिया आणि फुगियाच्या क्षेत्रांतील सर्व शिष्यांचा धीर वाढवत राहिला आणि त्यांना स्थिर राहावयाचा उपदेश केला. ²⁴ आलेक्सांद्रियाचा निवासी यहुदी अपुल्लो, जो बोलण्यात योग्य वक्ता आणि शास्त्राचे उत्तम ज्ञान बाळगणारा होता, इफिसात आला. ²⁵ या व्यक्तिला येशूच्या मार्गाविषयी शिकविले गेलेले होते. तो प्रचंड आवेशी आणि कळकळीची भावना असणारा असून नीट-नीट शिकवीत असे. परंतु त्याला केवळ योहानाच्या बाप्तिस्म्याविषयीच ठाऊक होते. ²⁶ तो आराधनालयांत मोठया हिंमतीने आणि न भिता बोलू लागला. ज्यावेळी अक्विल्ला आणि प्रिस्किल्लाने त्याचे बोलणे ऐकले तेव्हा परमेश्वरीय मार्गाविषयी त्याला त्यांनी आणखी उत्तम प्रकारें शिकविले. ²⁷ ज्यावेळी तो अखयांतून जाण्याचा बेत

करीत होता, भावांनी शिष्यांवर भर घातला की त्यांनी त्याचे स्वागत करावे, त्याचा स्वीकार करावा. जेव्हा तो तेथे पोचला, त्याने त्या सर्वांचे साहाय्य केले, ज्या सर्वांनी अनुग्रहाद्वारे विश्वास केलेला होता. ²⁸ तो मोठ्या प्रबळतेने यहूदी लोकांशी तर्क करीत होता आणि ते देखील सर्वापुढे सार्वजनिक रूपाने. तो यहूदी शास्त्रांतून दाखवून त्यांचे खंडण करीत असे की येणारे "ख्रिस्त" येशू हेच होते.

19 ¹ जेव्हा अपुल्लो करिंथात होता, तेव्हां पौल वरच्या भागांतून यात्रा करीत इफिस येथे पोचला, तेथे त्याची भेट काही शिष्यांशी झाली. ² तो त्यांना म्हणाला, "विश्वास करीत असतांना तुम्ही पवित्र आत्मा प्राप्त केला होता काय?" ते त्याला म्हणाले, "आम्ही पवित्र आत्म्याविषयी काही ऐकले नाही." ³ त्याने त्यांना विचारले, "तुम्ही कोणता बासिस्मा घेतला?" त्यांनी म्हटले, "योहानाचा बासिस्मा". ⁴ मग पौल म्हणाला, "यांत काही शंकाच नाही की योहानाने तुम्हांला मन-पालटाचा (पश्चाताप) बासिस्मा दिला होता", पण त्याने हे देखील म्हटले होते की, "येशू ख्रिस्त जे येणार आहेत, त्यांच्यावरच तुम्ही विश्वास ठेवावा". ⁵ हे ऐकल्यानंतर त्यांना प्रभु येशूंच्या नावाने बासिस्मा दिला गेला. ⁶ ज्यावेळी पौलाने त्यांच्यावर हात ठेवले, त्यावेळी पवित्र आत्मा त्यांच्यावर उतरला आणि ते वेगवेगळ्या भाषा बोलून, संदेश (परमेश्वरीय) देऊ लागले. ⁷ ते सगळे सुमारे बारा लोक होते. ⁸ आराधनालयांत जाऊन तो तीन महिन्यापर्यंत बेधडक व निर्भय होऊन बोलत राहिला. तो परमेश्वराच्या राज्याविषयी मोठ्या धाडसाने वादविवाद करीत आणि लोकांना समजावित राहिला. ⁹ परंतु काही लोकांनी आपल्या मनाला कठोर केले आणि विश्वास करण्यास नकार दिला. लोकांच्या मोठ्या समुदायासमोर येशूंच्या नावाची निंदा देखील केली गेली. पौल त्यांच्यामधून निघाला आणि मग त्याने शिष्यांना वेगळे केले आणि दररोज तो तुरन्नाच्या पाठशाळेंत शिकवीत राहिला. ¹⁰ असे सुमारे दोन वर्षे चालत राहिले आणि आशिया प्रांतात राहणाऱ्या यहूदी आणि ग्रीक लोकांनी प्रभु येशू ख्रिस्तांविषयी ऐकून घेतले. ¹¹ परमेश्वराने विशेष अद्भुत सामर्थ्याची कार्ये पौलाच्या हातून केलीत. ¹² ते अशाप्रकारे, की रूमाल आणि फडकी त्याच्या अंगाला लावून आजारी लोकांवर ठेवली जात असत. या कपड्यांच्या स्पर्शानेच आजार बरे झाले आणि दुष्ट आत्मा त्यांच्यातून निघून

जात असत. ¹³ काही यहूदी मांत्रिक, दुष्ट आत्म्यांना काढित असत. येशूंच्या नांवाचा उपयोग करून दुष्टात्मा ग्रस्ताकडे पाहून म्हणत असत, "ज्या येशूंचा संदेश पौल देतो, त्यांच्याच नावाने आम्ही तुला आज्ञा करतो." ¹⁴ तेथे एक यहूदी याजकाचा प्रधान स्कीवा होता, त्याला सात मुलगे होते, जे असेच करीत असत. ¹⁵ दुष्टात्म्याने उत्तर दिले, "येशूंना मी जाणतो आणि पौलही मला ठाऊक आहे, पण तू कोण आहेस?" ¹⁶ ज्या व्यक्तित दुष्टात्मा होता, त्या दुष्टात्म्याने त्याच्यावर उडी घातली, आपले बळ दाखविले; आणि म्हणून ते त्या घरातून नागडे व घायाळ अशा अवस्थेत पळाले. ¹⁷ इफिसांत राहणाऱ्या सर्व यहूदी आणि ग्रीक लोकांना ही गोष्ट कळली आणि ते फार घाबरले. येशूंच्या नावाचे गौरव झाले. ¹⁸ ज्यांनी येऊन विश्वास केला, त्यांनी आपल्या वाईट कृत्यांचा अंगीकार केला, ती मान्य केली आणि त्यांचा खुलासा केला. ¹⁹ पुष्कळ लोक जे जादू करीत होते त्यांनी आपली पुस्तके आणली आणि सर्वासमोर जाळून टाकिली. जेव्हा त्यांची किंमत मोजली गेली तेव्हा ती पन्नास हजार चांदीची नाणी इतकी झाली होती. ²⁰ अशाप्रकारे प्रभूचे वचन मोठ्या सामर्थ्याने वाढत गेले आणि प्रबळ होत गेले. ²¹ या सर्व गोष्टींनंतर पौलाने आत्म्यांत हा निश्चय केला की तो मासेदोनिया व अखयातून निघून यरूशलेमेस जाणार. ²² तो म्हणाला, "तेथे गेल्यानंतर मला रोमलाही गेले पाहिजे." म्हणून आपले साहाय्यक तीमथ्य आणि एरास्त यांना त्याने मासेदोनियाला पाठविले परंतु तो स्वतः काही समयाकरिता आशिया प्रांतात थांबला. ²³ त्याचसमयी या मताविषयी मोठा उपद्रव झाला, खळबळ माजली. ²⁴ देमेत्रिय नावाचा एक सोनार होता, जो अर्तमीकरिता (डायना) चांदीचे मंदिर करीत होता आणि खूप कमाई करीत असे. ²⁵ त्याने आपल्याच व्यवसायातील लोकांना बोलाविले आणि म्हटले, "लोकांनो, तुम्हांला ठाऊक आहे की हा व्यवसाय आपल्याला पैसे मिळवून देतो, ते पैसे कमविण्याचे एक माध्यम आहे; ²⁶ तसेच तुम्ही पाहात आणि ऐकत आहात की केवळ इफिसातच नव्हे तर संबंध आशिया प्रांतात या पौलाने, लोकांना आपल्याकडे ओढले आहे. त्याने त्यांची खात्री करून दिली आहे; लोकांच्या मनात ही गोष्ट भरून दिली आहे की जे ईश्वर हातांनी केलेले आहेत ते ईश्वरच नाहीत. ²⁷ म्हणून हा धंदा आता धोक्यात आहे (येईल) आणि तसेच महान देवी अर्तमीचे मंदिरदेखील तुच्छ लेखिले जाईल आणि ज्या देवीची संपूर्ण आशिया आणि जगात पूजा

केली जाते. तिचे अवघे महत्त्व नष्ट होईल." 28 जेव्हां त्यांनी हे सर्व ऐकले तेव्हा क्रोधाने भरून ओरडू लागले की, "इफिसकरांची अर्तमी महान आहे". 29 सबंध शहरांत गोंधळ व खळबळ माजली. पौलाचे यात्री-सहयोगी गायस व अरिस्तार्ख जे मासेदोनियाचे होते त्यांना पकडले आणि एकत्र मिळून ते नाटकगृहात धावत गेले. 30 मग पौलाने तेथे आत जाण्याचा प्रयत्न केला, तेव्हा शिष्यांनी त्याला असे करू दिले नाही. 31 आशियाचे काही अधिकारी, जे त्याचे मित्र होते, त्याला अशी विनंती केली की त्याने नाट्यगृहांत जाऊ नये. 32 काही लोक एक गोष्ट बोलत होते, तर दुसरे आणखी काही. तेथे खूपच गोंधळ होता आणि बहुतेक लोकांना हेच ठाऊक नव्हते की ते तेथे कां होते. 33 त्यांनी अलेक्सांद्राला गर्दीतून ओढून बाहेर काढले कारण यहुदयांनी त्याला धक्का मारून पुढे केले होते. आलेक्सांद्र हात हालवून लोकांना समजवण्याचा व स्वतःच्या बाजूने काही बोलण्याचा इशारा करित होता. 34 ज्यावेळी त्यांना कळले की तो यहुदी आहे, जवळजवळ दोन तास ते एका आवाजात मोठ्याने ओरडत राहिले की, "इफिसकरांची अर्तमी महान आहे". 35 जेव्हा शहराच्या मंत्र्याने लोकांना शांत केले तेव्हा तो म्हणाला, "इफिसच्या लोकांत असा कोण आहे ज्याला हे ठाऊक नाही की इफिस शहर, महान देवी अर्तमी आणि तिच्या मूर्तिचा उपासक आहे, तिलाच जी आकाशातून पडली होती. 36 हे सर्व पाहून की या गोष्टीं नाकारल्या जाऊ शकत नाहीत, तुम्ही कृपया शांत राहावे आणि आवेशी होता कामा नये, उतावीळ होऊन काहीहि करू नये. 37 कारण तुम्ही ज्या लोकांना येथे आणले आहे ते मंदिर लुटणारे नाहीत किंवा तुमच्या देवीला बरेवाईट (निंदा) म्हणणारे नाहीत. 38 म्हणून जर देमेत्रिय व त्याचे सोबती कारागीर व मूर्तिकारांची काही तक्रार आहे, तर न्यायालयाचे दार उघडें आहे आणि न्यायाधीश उपलब्ध आहेत, तेथे यांच्याविरुद्धचे आरोप प्रमाणित केले जाऊ शकतात. 39 जर याशिवाय, तुमची आणखी काही मागणी (विषय) असेल तर, कार्यदेशीरपणे सभेत त्याचा निकाल लावला जाऊ शकतो. 40 आजच्या उपद्रवाविषयी उत्तर दिले तर धोका होण्याचे भय आहे. पण आपण याचे उत्तर देणार तरी काय?" 41 हे सर्व बोलून त्याने सभा बरखास्त केली.

20 ¹जेव्हा गोंधळ थांबला, पौलाने शिष्यांना आपल्याजवळ बोलाविले, त्यांना समजाविले आणि त्यानंतर तो मासेदोनियाला निघून गेला. ²त्या सर्व ठिकाणांतून जात असतांना तो लोकांची हिंमत वाढवीत गेला आणि शेवटी ग्रीस येथे आला. ³तेथे तो तीन महिने राहिला. जेव्हा तो सूरियांत जाणार होता तेव्हां यहुदी लोकांनी त्याच्याविरुद्ध एक योजना आखली, तेव्हां त्याने मासेदोनियातून परत जाण्याचा बेत केला. ⁴बिरूयातील सोपत्र, त्याच्याबरोबर आशिया यात्रेत सामिल झाला. तसेच थेस्सलनीकातील अरिस्तार्ख आणि सकूंद, दर्बेचा गायस, तीमथ्य, तुखिक आणि आशियाचा त्रफिम, ⁵पुढे जाऊन हे लोक त्रोवसांत आमची वाट पाहू लागले. ⁶बेखमीर भाकरीच्या दिवसांनंतर आम्ही फिलिपैहून निघालो. पाच दिवसांनंतर आम्ही त्रोवसांत त्यांना भेटलो, येथे आम्ही सात दिवसा थांबलो. ⁷आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, शिष्य भाकर मोडण्यासाठी एकत्र जमले. पौल दुसऱ्या दिवशी तेथून जाण्याच्या तयारीत तर होताच, परंतु त्यांना तो मध्यरात्रीपर्यंत शिकवीत राहिला. वरच्या खोलीत जेथे ते सर्व एकत्र जमले होते बरेच दिवे जळत होते. ⁹तेथे खिडकीत बसून एक तरुण मनुष्य युतुख याला खूप जोराने झोप आलेली होती. पौलाचे शिकविणे खूप रात्रीपर्यंत चालले होते, या दरम्यान तो मनुष्य झोपेच्या गुंगीमुळे, तिसऱ्या मजल्यावरून खाली पडला आणि मेला. ¹⁰खाली जाऊन पौल त्याच्यावर पालथा पडला, त्यावर पसरला; त्याने आपले हात त्याच्या चारीं बाजूंना घातले, त्याला कवटाळून धरिले आणि म्हणाला, "अस्वस्थ होऊ नका, कारण अजून त्याच्यात प्राण आहे, तो जिवंत आहे. ¹¹जेव्हा तो पुन्हा वर आला त्याने भाकर मोडली आणि खाल्ली; तो पहाटेपर्यंत त्यांच्याशी बोलत राहिला आणि त्यानंतर तेथून निघाला. ¹²या दरम्यान त्या तरुणाला जिवंत असा त्याच्या घरी पोंचविले गेले, त्यामुळे प्रत्येकाला खूप बरें वाटले आणि ते संतुष्ट झाले. ¹³आम्ही जहाजाने पुढचा प्रवास केला आणि अस्साकडे गेलो त्याचठिकाणी त्याने आमच्याशी भेटण्याचा प्रबंध केला. ¹⁴तेथे भेट झाल्यानंतर आम्ही सर्वजण मितुलेना येथे गेलो. ¹⁵पुढच्या दिवशी आम्ही खिया टापू समोर पोंचलो त्याच्या पुढच्या दिवशी आम्ही सामास गेलो, त्रोगुल्यांत थांबलो आणि मिलेतास आलो. ¹⁶पौलाने या यात्रेत, इफिसांत थांबवण्याचा प्रयत्न केला नाही कारण तो आशिया प्रांतात आपला समय

व्यतीत करुं इच्छीत नव्हता, कारण कोणत्या ना कोणत्या प्रकारे, जर शक्य झाले तर, पेन्टेकॉस्टच्या दिवसापर्यंत आपण यरूशलेमेत राहावे असे पौलाला हवे होते. 17 मिलेतावरून त्याने इफिसात खबर पाठविली आणि मंडळीच्या पुढाऱ्यांना बोलाविणे पाठविले. 18 जेव्हा ते तेथे आले तेव्हां तो त्यांना म्हणाला, "तुम्हांला ठाऊक आहे की जेव्हा मी आशियात आलो तेव्हा पहिल्या दिवसापासून, मी तुमच्याबरोबर होतो आणि तुम्ही माझे जीवन पाहिले. 19 हेच की मी कशाप्रकारे ंदयाच्या दीनतेने आणि यहूदयांच्या षडयंत्रामुळे अशू गाळीत, येशूंची सेवा केली. 20 जे काही तुमच्या हिताचे व फायद्याचे होते ते सर्व तुम्हांला सांगत राहिलो. मी घोरोघरी जाऊन आणि उघडपणे लोकांना शिकविले. 21 यहूदी व ग्रीक लोकांचे परमेश्वराकडे मनाचा पालट करून वळणे आणि येशू ख्रीस्तांवर विश्वास करणे किती गरजेचे आहे, यावर गंभीरतापूर्वक मी भरपूर भर देत राहिलेला आहे. 22 "आता पाहा, मी पवित्रात्म्याने बांधलेला असा यरूशलेमेत जातो आहे. मला याविषयी काहीही ठाऊक नाही की माझे काय होईल. 23 प्रत्येक शहरात, पवित्रात्मा केवळ हीच साक्ष देतो आहे की साखळ्या आणि त्रास, झळ व संकटे माझी वाट पाहात आहेत. 24 परंतु या सर्व गोष्टी मला अजिबात अस्वस्थ करीत नाहीत आणि मी आपले जीवन देखील प्रिय जाणीत नाही किंवा माझ्याकरिता त्याचे काही मोल नाही, असे यासाठीच की मी परमेश्वराच्या कृपेच्या सुवार्तेची साक्ष देऊ शकण्यास समर्थ व्हावे आणि येशूपासून मिळालेली सेवा करून आनंदाने आपली धाव पूर्ण करावी. 25 आणि आता पाहा, मला ठाऊक आहे की ते सर्वजण ज्यांच्यामध्ये मी परमेश्वरीय राज्याविषयी शिकवीत राहिलो, माझे तोंड पुन्हा पाहू शकणार नाहीत. 26 म्हणूनच आज मी तुम्हांला याविषयी साक्षी ठरवून म्हणतो की, मी सर्वांच्या रक्तासंबंधी निर्दोष आहे. 27 कारण मी कधीही परमेश्वराच्या संपूर्ण योजनेची घोषणा करण्यात विलंब केला नाही किंवा कचरलो नाही. 28 यास्तव तुम्ही आपले रक्षण करा आणि त्या कळपाचीही ज्याची निगा राखण्यासाठी, काळजी वाहण्यासाठी पवित्र आत्म्याने तुम्हांला परमेश्वराच्या मंडळीचा मेंढपाळ म्हणून ठरविले आहे, ही मंडळी येशूंनी आपल्या रक्ताने विकत घेतली आहे. 29 कारण मला ठाऊक आहे की, मी गेल्यानंतर फाडून खाणारे लांडगे तुमच्यामध्ये शिरतील आणि ते कळपाला सोडणार नाहीत.

30 तसेच तुमच्यामधूनच लोक उठतील आणि शिष्यांना आपल्याकडे ओढून घेण्यासाठी लबाड्या करतील. 31 म्हणून सावध असा आणि लक्षात ठेवा की तीन वर्षे मी दिवसरात्र तुम्हांला अश्रूंनी भरून, सावध करित राहणे सोडले नाही. 32 आणि आता, भाऊ-बहिणींनो, मी तुम्हांला परमेश्वर आणि त्याचे कृपावचन यांच्याकडे सोपवून देतो, ते तुम्हांला बळ देतील आणि सर्व पवित्र आणि वेगळे केलेल्या लोकांना तो वेतन देण्याच्या लायकीचा व समर्थ आहे. 33 मी कोणाच्याही चांदी-सोन्याचा लोभ धरिला नाही किंवा वस्त्रांचा मोह धरिला नाही. 34 तुम्ही स्वतः ही गोष्ट जाणता की, माझ्या याच हातांनी माझ्या आणि माझ्या सोबत्यांच्या आवश्यकता पूर्ण केल्या. 35 मी तुम्हांला सर्वकाही करून दाखविले, की अशाच प्रकारे परिश्रम करून दुर्बळांना सांभाळणे आणि प्रभु येशूच्या वचनाचे स्मरण करणे आवश्यक आहे कारण त्यांनी स्वतःच म्हटले होते की घेण्यापेक्षा देणे धन्य आहे. 36 असे बोलून त्याने गुडघे टेकले आणि त्या सर्वांबरोबर मिळून प्रार्थना केली. 37 आणि ते सर्व खूप रडले आणि पौलाच्या गळ्यात गळा घालून, त्याला कवटाळून त्याचे बहुत मुके घेतले. 38 विशेष करून ते या गोष्टीचा शोक करित होते, जी त्याने म्हटली होती की, तुम्ही माझे तोंड पुन्हा पाहणार नाही आणि त्यानंतर त्यांनीच त्याला जहाजापर्यंत पोचविले.

21 ¹ मग त्यांचा निरोप घेतल्यानंतर आणि तेथून निघाल्यानंतर आम्ही कोस येथे आलो; पुढच्या दिवशी रूदा आणि तेथून पातऱ्यास गेलो. ² एक जहाज फेनीकेहून जाणार होते, आम्ही त्यांत चढलो. ³ जेव्हा आम्ही कुप्र पाहिले तेव्हा ते आम्ही डावीकडे सोडून, सूरियाकडे जाऊन सोरास थांबलो. तेथे जहाजांतून सामान उतरावयाचे होते. ⁴ शिष्यांची भेट झाल्यावर आम्ही तेथे सात दिवस थांबलो. पवित्रात्म्याच्याद्वारे त्यांनी पौलाला ताकीद दिली की त्याने यरूशलेमेस जाता कामा नये. ⁵ आमचे दिवस पूर्ण झाल्यावर, आम्ही तेथून निघालो आणि आपला मार्ग घेतला तेव्हा सर्व स्त्रियांनी आणि मुलांनी आम्हांला नगराबाहेर पोचविले आणि आम्ही समुद्राकाठी गुडघे टेकून प्रार्थना केली. ⁶ जेव्हा आम्ही एकमेकांचा निरोप घेतला, तेव्हा आम्ही जहाजात चढलो आणि ते सर्व आपआपल्या घरी पतरले. ⁷ जेव्हा आम्ही सोरापासूनची जल यात्रा पूर्ण करून चुकलो, आम्ही पलमैस येथे आलो; भावांचे अभिवादन करून आम्ही

एक दिवस त्यांच्याचबरोबर थांबलो. ⁸ पुढच्या दिवशी आम्ही, जे पौलाबरोबर होतो, कैसरिया येथे आलो आणि सुवार्ता गाजविणाऱ्या फिलिप्पाच्या घरी गेलो. तो सातांपैकी एक होता; आम्ही त्याचाच घरी मुक्काम केला. ⁹ याच्याकडे चार अविवाहित मुली होत्या, त्या भविष्यवाणी करीत असत. ¹⁰ जेव्हा आम्ही तेथे बरेच दिवस थांबलो, तेव्हा अगब नांवाचा एक संदेष्टा यहुदीयांतून आला. ¹¹ जेव्हा तो आमच्याजवळ आला तेव्हा पौलाचा पट्ट (बेल्ट) घेऊन, आपले हात-पाय बांधून म्हणाला, "पवित्र आत्मा असे म्हणतो : ज्या माणसाचा हा पट्ट आहे, त्याला यहुदी, यरूशलेमेंत बांधतील आणि गैरयहुदीयांच्या हातात सोपवितील." ¹² ज्यावेळी आम्ही या गोष्टी ऐकल्या, त्यावेळी आम्ही आणि तेथील लोकांनी त्याला विनंती केली की त्याने यरूशलेमेंस जाऊ नये. ¹³ त्यावेळी पौलाने उत्तर दिले, "तुम्ही रडून मला दुःखी कां करीत आहात? मी येशू ख्रिस्तांच्या नावाकरिता यरूशलेमेत केवळ बांधले जाण्यासाठीच नव्हे तर मरण्यासाठीही तयार आहे." ¹⁴ जेव्हा पौलाला डळमळीत करिता आले नाही तेव्हा त्याचा निर्धार पाहून आम्ही शांत झालो आणि म्हणालो, "परमेश्वराची इच्छा पूर्ण होवो". ¹⁵ त्या दिवसानंतर आम्ही तयारी केली आणि यरूशलेमेस गेलो. ¹⁶ कैसरियातील काही शिष्य आमच्याबरोबर आले आणि आपल्याबरोबर म्नासोनच्या एका वृद्ध (जुन्या) शिष्याला घेऊन आले ज्याच्या घरी आम्ही पाहुणे म्हणून राहणार होतो. ¹⁷ जेव्हा आम्ही यरूशलेमेस पोचलो, भाऊ-बहिणींनी आनंदाने आमचा स्वीकार केला. ¹⁸ पुढच्या दिवशी पौल आमच्याबरोबर याकोबाजवळ गेला तेथे सर्व पुढारी हजर होते. ¹⁹ त्या सर्वांना अभिवादन केल्यानंतर त्याने त्या सर्व कार्याविषयी त्यांना सांगितले, जे परमेश्वराने त्यांच्यामध्ये, त्यांच्याद्वारे केले होते. ²⁰ त्यांनी जेव्हा ऐकले तेव्हां परमेश्वराची स्तुति केली आणि पौल म्हणाला, "आपणच पाहा भाऊ, किती हजार यहुदी लोकांनी विश्वास ठेवला. ते सर्व नियमशास्त्राविषयी स्फूर्तिदायक आणि प्रचंड उत्साही आहेत. ²¹ तुमच्याविषयी त्यांना सांगितले गेले आहे, की जे यहुदी लोक, गैरयहुदी लोकांमध्ये राहतात, त्यांना तुम्ही मोशेचा त्याग करावयास सांगता आणि असे देखील सांगता की त्यांनी आपल्या मुलांची सुंता करू नये आणि रीती-विधींचेहि पालन करू नये. ²² या गोष्टींचा काय परिणाम होईल? आता त्यांना कळले आहे की तुम्ही येथे आला आहात, ²³ म्हणून तुम्ही

तसेच व तेच करा जे आम्ही तुम्हांला सांगतो आमच्यांत चार लोक असे आहेत ज्यांनी शपथ वाहिलेली आहे. ²⁴ त्यांना धरा आणि त्यांना घेऊन आपल्या स्वतःला शुद्ध करा, त्यांना खर्च द्या यासाठी की त्यांनी आपले मुंडण करावे. मग ज्या गोष्टी तुमच्याविषयी पसरल्या होत्या, त्या सर्व खोट्या आहेत हे लोकांना कळेल. हे देखील की तुम्ही व्यवस्थित जीवन जगत आहात आणि नियमशास्त्राचे पालन करीत आहात. ²⁵ गैरयहूदयांच्या बाबतीत म्हटले तर, आम्ही हा निर्णय घेतलेला आहे की त्यांना या सर्व गोष्टींचे पालन करण्याची गरज नाही, केवळ हेच की मुर्तिसमोर अर्पिलेले पदार्थ, रक्त आणि गळा दाबून मारलेल्या जनावरांचे मांस आणि यौन अनैतिकतेपासून त्यांनी जपून राहावे. ²⁶ मग पौलाने पुढच्या दिवशी लोकांना आपल्याबरोबर घेतले आणि त्यांच्याबरोबर स्वतःला शुद्ध केले. तेथे त्याने सांगितले की शुद्ध होण्याचे दिवस केव्हां पूर्ण होतील अर्थात आमच्यापैकी प्रत्येकजणांसाठीचे बलिदान केव्हा अर्पिले जाईल. ²⁷ जेव्हा सात दिवस जवळजवळ संपणारच होते, आशिया प्रांतातील यहूदयांनी त्याला मंदिरात पाहिले आणि लोकांना भडकवून त्यांना पकडले. ²⁸ आणि ओरडून म्हणाले, "इस्त्राएलांच्या लोकांनो, मदत करा! हाच तो मनुष्य आहे जो सर्व ठिकाणी, लोकांना नियमशास्त्र व या जागेविरुद्ध शिकवीतो, त्याबरोबरच याने ग्रीक लोकांना या प्रार्थना भवनात आणून हीपवित्र जागा प्रदूषित (घाणेरडी) केली आहे. ²⁹ त्यापूर्वी शहरात त्यांनी इफिसातील त्रिफिमाला त्याच्याबरोबर पाहिले होते. त्यांचा विचार होता की पौल त्यांना प्रार्थना भवनात घेऊन आला होता. ³⁰ संपूर्ण शहर प्रचंड खवळले आणि लोक त्यांच्याविरुद्ध गजबजून जणूकाहीआंदोलन केल्यासारखे एकत्र जमू लागले. त्यांनी पौलाला प्रार्थना भवनाबाहेर ओढले आणि लगेच दरवाजा बंद केला. ³¹ ते त्याला मारून टाकणार इतक्यात, रोमी सेनेच्या प्रमुखाकडे ही खबर पोचली की संबंध यरूशलेमात वादळी परिस्थिती आणि गदारोळ उडाला आहे. ³² लगेच त्याने शिपायांना आणि सुभेदारांना बरोबर घेतले आणि त्यांच्याकडे धावले. जेव्हा त्यांनी कप्तानाला आणि शिपायांना पाहिले तेव्हां पौलाला घात करण्याचे थांबविले. ³³ तेव्हा प्रमुख पुढे आला, त्याने दोन साखळ्यांनी त्याला बांधण्याची आज्ञा केली आणि विचारले तो कोण आहे आणि त्याने काय केले आहे. ³⁴ गर्दीतून कोणी काही तर कोणी काही ओरडत होते. जेव्हा गोंधळामुळे

त्याला सत्य काय आहे ते समजले नाही, तेव्हा त्याने त्याला बैरेक (सैनिकांच्या इमारती) येथे घेऊन जाण्याचा हुकूम दिला. ³⁵ जेव्हा तो पायऱ्यांपर्यंत पोचला, लोकांच्या उपद्रवामुळे शिपायांनी त्याला उचलून नेले. ³⁶ लोकांची गर्दी ओरडत राहिली, "याला मारून टाका". ³⁷ जेव्हा पौलाला बैरेकमध्ये घेऊन जाणार होते त्याचवेळी पौल प्रमुखाला म्हणाला, "मी आपल्याशी काही बोलू शकतो काय? त्याने म्हटले, तुला ग्रीक भाषा येते काय? ³⁸ तू तोच मिसरी नाहीस काय, ज्याने काही दिवसांपूर्वी बंड केले आणि चार हजार लोकांना जंगलात घेऊन नेले होते? ³⁹ परंतु पौल म्हणाला, "मी किलिकियांतील तार्साचा जे एक प्रसिद्ध शहर आहे, तेथील रहिवाशी असून यहूदी आहे. मला लोकांशी बोलण्याची परवानगी द्यावी." ⁴⁰ जेव्हा त्याला परवानगी मिळाली तेव्हा शांतता झाल्यानंतर तेथेच पायरीवर उभे राहून त्याने आपल्या हातांनी खुणा करून, इब्री भाषेत संभाषण केले.

22 ¹"लोकांनो, भावांनो, बहिर्णीनो आणि वडीलांनो, आपल्या बचावादाखल मी तुम्हांला जे प्रत्युत्तर करितो ते ऐका." ² जेव्हा त्या लोकांनी त्याला इब्री भाषेत बोलतांना ऐकले तेव्हा आणखी शांत व स्तब्ध झाले. ³ किलिकियाच्या तार्स शहरात मी राहणारा आहे. परंतु गमल्लिएलाच्या चरणांजवळ याच शहरात माझ्या पूर्वजांचे नियम आणि रीती-विधी मला शिकविले गेले आणि आपण सर्वजण, परमेश्वराकरिता ज्याप्रकारे उत्साहाने व जोमाने भरलेले आहात, तसाच मी देखील होतो. ⁴ या मताचे पुरुष व स्त्रिया जिवें मारून, बांधून आणि तुरूंगात घालण्याद्वारे मी त्यांचा छळ करित राहिलो. ⁵ या गोष्टीचे साक्षी महायाजक आणि वडीलांची सभा देखील आहे. त्यांच्याचद्वारें मला भावांसाठी चिठ्ठ्या (पत्रें) मिळाल्या होत्या, याकरिता की जे लोक दिमिष्कांत बांधले गेले होते, त्यांना यरूशलेमात दंड देण्याकरिता घेऊन जावे. ⁶ आपल्या यात्रेत, जेव्हा मी दिमिष्कांत पोचणारच होतो, तेव्हा अचानक आकाशातून एक मोठा प्रकाश उतरला आणि त्याने मला वेढून घेतले. ⁷ जेव्हा मी जमिनीवर पडलो तेव्हा आपल्या कानांनी ऐकले, शौला, शौला, तू मला कां पीडा देत आहेस. ⁸ मी उत्तर दिले, "आपण कोण आहांत प्रभुजी?" त्यांनी मला म्हटले, "मी नासरेथाचा येशू आहे, ज्याला तू पीडा देत आहेस."

9 जे लोक माझ्याबरोबर होते, ते तो प्रकाश पाडून घाबरले परंतु ज्या व्यक्तिके माझ्याशी बोलणे केले होते, त्यांचा आवाज ते ऐकू शकले नाहीत. 10 मी म्हटले, "प्रभु मी काय करूं?" येशू म्हणाले, "ऊठ आणि दिमिष्कांत जा, तेथे तुला त्या सर्व गोष्टी सांगितल्या जातील, ज्या तुला करावयाच्या आहेत". 11 प्रकाशाच्या चकाकणाऱ्या उजेडामुळे मी काहीच पाहू शकत नव्हतो, माझ्या सोबत्यांनी माझे हात धरून मला दिमिष्कांस आणले. 12 हनन्या नांवाचा एक यहूदी भक्त, तेथील यहूदी लोकांमध्ये बराच आदरणीय पुरुष होता. 13 तो येऊन तेथे उभा झाला आणि मला म्हणाला, "भाऊ शौला पाहू लाग" त्याच समयी मला दिसू लागले. 14 त्याने मला असेहि म्हटले, "आपल्या पूर्वजांच्या परमेश्वराने तुला निवडले आहे, यासाठी की तू त्यांची इच्छा जाणून घ्यावी आणि त्या नीतिमानास पाहावे आणि त्यांच्या तोंडाने त्यांची वाणी ऐकावी. 15 कारण जे तुम्ही पाहिले आणि ऐकले आहे, त्या सर्वाविषयी तू त्यांचा साक्षी ठरशील. 16 आता तू कां उशीर करीत आहेस? ऊठ आणि बासिस्मा घे आणि त्यांचे (येशूंचे) नाव घेऊन आपले पाप धुवून टाक. 17 तेव्हा मी यरूशलेमेस आलो आणि मंदिरात प्रार्थना करू लागलो, तेव्हा बेभान असा झालो. 18 मग त्यावेळी मी येशूंना माझ्याशी असे बोलतांना ऐकले, "घाई कर आणि यरूशलेमेतून लवकर पळ काढ, कारण येथे लोक तुझ्या गोष्टीं स्वीकार करणार नाहीत, 19 मी म्हटले, "येशू त्यांना ठाऊक आहे की आपल्यावर विश्वास करणाऱ्या लोकांना मी मारीत होतो त्यांना तुरूंगात घालीत होतो. 20 ज्यावेळी आपला हुतात्मा (शहीद) स्तेफन, याला दगडमार केला जात होता, त्यावेळी मी तेथेच उभा होतो आणि त्याला मारणाऱ्या लोकांच्या वस्त्रांचा सांभाळ करीत होतो आणि स्तेफनाच्या हत्येत सहभागी देखील होतो. 21 ते मला म्हणाले, "जा, कारण मी तुला येथून, दूरवर असलेल्या गैरयहूदी लोकांकडेही पाठविणार आहे". 22 हे सर्व ऐकल्यानंतर त्या लोकांनी आपला आवाज बुलंद केला आणि ओरडून म्हणाले, "अशा मनुष्याला तर या जगात जिवंत ठेवले जाऊ नये" 23 ज्यावेळी ते असे किंचाळीत चालले होते आणि आपले कपडे फेकीत, हवेत धूळ उधळीत गेले, 24 त्यावेळी प्रमुखाने हुकूम दिला की त्याला किल्ल्यांत नेण्यात यावे. तो असे म्हणाला, चाबुक मारून, त्याला जाणून घ्यावयाचे आहे की हे लोक त्याच्या विरुद्ध इतक्या जोराने का ओरडत होते. 25 ज्यावेळी त्यांनी त्याला

कातडी पटद्याने बांधले तेव्हां त्याच्या जवळ उभ्या असलेल्या सुभेदाराला पौल म्हणाला, "एखाद्याचा अपराध न जाणून घेतां, एखाद्या रोमन नागरिकाला फटके मारणे योग्य आहे काय?" ²⁶ हे ऐकून सुभेदाराने प्रमुखाला जाऊन म्हटले, "सांभाळून राहा कारण हा पुरुष रोमन नागरिक आहे." ²⁷ प्रमुखाने येऊन पौलाला विचारले, "मला सांग, तू रोमन नागरिक आहेस काय?" त्याने उत्तर दिले, "होय" ²⁸ प्रमुख म्हणाला, "मी पुष्कळ कींमत चुकती करून हे स्वातंत्र्य मिळविलेले आहे". पौल म्हणाला, "मी तर स्वतंत्र असाच जन्मलो होतो". ²⁹ तेव्हा जे लोक त्याची विचारपूस करणार होते, त्यांनी लगेच त्याला सोडून दिले. प्रमुखही घाबरला, कारण त्याला कळले होते की, त्याने एका रोमन नागरिकाला बांधण्याचा हुकूम दिला होता. ³⁰ पुढच्या दिवशी प्रमुखाला जाणून घ्यावयाचे होते की, यहुदी त्याच्यावर दोष का लावित होते. म्हणून त्याने त्याला स्वतंत्र (मोकळे) केले आणि महायाजक व त्यांची सभा बोलाविली. त्याने पौलाला त्यांच्यासमोर आणून उभे केले.

23 ¹ सभेकडे एकटक पाहून पौलाने म्हटले, "भावांनो, आजवर मी चांगल्या मनाने (विवेक) परमेश्वरासमोर जीवन जगत आलो आहे." ² हनन्या महायाजकाने जवळ उभ्या असलेल्या लोकांना आज्ञा केली की त्यांनी त्याच्या गालावर मारावे. ³ त्यावेळी पौल म्हणाला, "अरे! चूना लावलेल्या भिंती, परमेश्वर तुला शिक्षा देईल, कारण तू नियमशास्त्रांप्रमाणे माझा न्याय करावयास बसला आहेस परंतु नियमशास्त्रांविरुद्ध, मला मारण्याचा हुकूम देत आहात." ⁴ तेव्हां जे लोक जवळ उभे होते ते म्हणाले, "तू महायाजकाशी असा का वागत आहेस?" ⁵ त्यावेळी पौल बोलला, "भावांनो मला ठाऊक नव्हते की ते महायाजक आहेत, कारण असे लिहिले आहे की तुम्ही आपल्या पुढाऱ्यांशी दुर्व्यवहार करू नका. ⁶ ज्यावेळी पौलाला कळले की त्याठिकाणी काही परूशी होते आणि काही सदूकी, त्यावेळी तो सभेत उंच वाणीने बोलू लागला, "भावांनो मी परूशी आहे आणि परूशीचा मुलगा देखील. मेलेल्यांची आशा आणि मेलेल्यांतून जिवंत उठयाविषयीची चौकशी करण्याकरिता मला येथे उभे केलेले आहे" ⁷ त्याने असे म्हटले आणि परूशी व सदूकी यांच्यात आपसात मतभेद व असहमति झाली आणि पूर्ण सभा दोन भागात विभागली

गेली. ⁸ कारण सदूकी म्हणतात की मेलेल्यांचे पुनरुत्थान नाहीच मुळी, ते असेही म्हणतात की देवदूत किंवा आत्मा असे काहीही नाही, परंतु परूशी दोन्ही गोष्टी मान्य करितात. ⁹ तेथे एकच गोंधळ उडाला आणि जे विद्वान परूश्यांच्या पक्षाचे होते, त्यांनी उभे राहून विरोध करित म्हटले की, "आम्हांला या माणसात कशाही प्रकारचा वाईटपणा (खोट) दिसत नाही. जर एखादया आत्म्याने किंवा देवदूताने त्याच्याशी संभाषण केलेही असेल तर आम्ही परमेश्वरांशी लढणारे कोण आहोत?" ¹⁰ मग जेव्हा आपसातील भांडण खूप वाढत गेले, तेव्हा प्रमुखाने सैनिकांना हुकूम दिला की कसेही करून त्याला लोकांमधून काढून बैरेकमध्ये न्यावे कारण प्रमुखाला ही भीति होती की लोक पौलाला फाडून टाकतील. ¹¹ पुढच्या रात्री येशू त्याच्याजवळ येऊन उभे राहिले आणि म्हणाले, "पौला, हिंमत सोडू नको, धीर बाळग; यरूशलेमेत जशी तू माझी साक्ष दिली, तशीच तुला रोम शहरातदेखील दयावयाची आहे." ¹² पहाट होताच, काही यहुदी लोकांनी एक गट तयार केला आणि शपथ वाहिली की, जोपर्यंत ते पौलाला जिवें मारीत नाहीत तोपर्यंत ते खाणार नाहीत किंवा पाणीहि पिणार नाहीत. ¹³ ज्या लोकांनी ही वाईट योजना तयार केली होती, त्यांची संख्या सुमारे चाळीस इतकी असेल. ¹⁴ त्यांनी महायाजक आणि वडील मंडळीकडे येऊन म्हटले, "आम्ही एक जोरदार (मोठा) प्रण केला आहे; जोपर्यंत आम्ही पौलाला मारून टाकत नाही, तोपर्यंत आम्ही उपाशी राहू." ¹⁵ म्हणून तुम्ही सभेबरोबर एकमत होऊन प्रमुखाला इशारा करावा की त्याने पौलाला तुमच्याकडे उदया पुन्हा आणावे. त्याच्याविषयी अधिक चौकशी करण्याचे हे एक निमित्त असेल. तो येथपर्यंत येण्याआधीच आम्ही त्याचा जीव घेण्याकरिता तयार राहू. ¹⁶ ज्यावेळी पौलाच्या भाच्याने, दबा धरून बसण्याविषयीचे प्रकरण आणि पौलाचा घात करण्याच्या योजनेविषयी ऐकले, त्यावेळी तो बैरेकमध्ये गेला आणि त्याने पौलाला ही खबर (बातमी) सांगितली. ¹⁷ तेव्हा पौलाने सुभेदाराला बोलावून म्हटले, "या तरुणाला प्रमुखाकडे घेऊन जा, त्याला काही सांगायचे आहे." ¹⁸ यास्तव तो त्याला प्रमुखाकडे घेऊन गेला आणि म्हणाला, "कैदी पौलाने, मला बोलावून म्हटले आहे की मी या तरुणाला तुमच्याकडे आणावे, कारण याला काही बोलावयाचे आहे". ¹⁹ तेव्हा प्रमुखाने त्याचा हात धरला, त्याला एका बाजूला नेऊन ते एकटे असतांना विचारले,

"तुला, मला काय सांगावयाचे आहे". 20 तो म्हणाला, "यहूदयांनी असा ठाम विचार केला आहे की उदया पौलाला सभेसमोर, या निमित्ताने बाहेर आणले जावे की त्यांना आणखी काही जास्तीची विचारपूस करावयाची आहे. 21 परंतु त्यांचे काहीही ऐकू नका, कारण त्यांच्यातील सुमारे चाळीस लोक घात लावून तयार बसले आहेत की बारीक तपासणीकरिता ज्याक्षणी पौल बाहेर येईल त्याचक्षणी त्याला जिवें मारण्याकरिता हल्ला करावा. त्यांनी अशी शपथ वाहिली आहे की जोपर्यंत ते पौलाला ठार करीत नाही तोपर्यंत खाणार- पिणार नाहीत. आता ते आपल्या आदेशाची वाट पाहात आहेत." 22 म्हणून प्रमुखाने त्या तरुणाला असा हुकूम देऊन निरोप दिला की, "जे काही तू मला सांगितलेले आहे, ते आणखी कोणालाच सांगू नको." 23 त्याने दोन सुभेदारांना बोलावून म्हटले, "200 सैनिक (शिपाई) सत्तर घोडेस्वार आणि दोनशे भालेकरी, रात्री नऊ वाजता कैसरीयास पाठवा. 24 पौलाला एखादया घोडयावर बसवून गव्हर्नर फेलिक्सकडे सुरक्षित पोहचवून द्या." 25 त्याने अशाप्रकारचे एक पत्र लिहिले. 27 या मनुष्याला यहूदी लोकांनी धरलेले होते आणि त्याला जिवे मारण्याच्या बेतात होते. तेव्हा मी आपल्या फौजेबरोबर तेथे पोचलो आणि त्याला वाचविले कारण मला असे कळले की तो रोमन नागरिक आहे. 28 मी त्याचे आरोप जाणून घेण्याच्या हेतूने त्याला सभेसमोर आणले. 29 मला हे देखील आढळले की यहूदी लोकांच्या धर्मपुस्तकांविषयी उद्धवणाऱ्या पुस्तकांशी संबंधित, प्रश्नांच्या संदर्भातच, त्याला दोषी मानले जात होते. पण मृत्युदंड किंवा शिक्षा किंवा अटक करण्याजोगा अपराध मला त्याच्याठायी आढळला नाही. 30 ज्यावेळी मला कळले की काही यहूदी त्याला घात करण्याच्या हेतूने संधिची वाट पाहात तयार बसलेले आहेत म्हणून मी त्याला आपल्याकडे पाठवून दिलेले आहे. आरोप लावणाऱ्यांना मी असा निर्देश दिलेला आहे की त्यांनी आपल्या उपस्थितीत त्याचा आरोप सिद्ध करावा. 31 मग ते शिपाई, आज्ञेनुसार, पौलाला घेऊन रात्रीच्या रात्रीच अंतिपत्रिसाजवळ नेले. 32 पुढच्या दिवशी त्याच्याबरोबर जाण्यास त्यांनी घोडेस्वार तेथेच सोडून दिले आणि परत बैरेकाकडे परतले. 33 ज्यावेळी ते घोडेस्वार कैसरीयास पोचले, त्यांनी गव्हर्नरला पत्र देऊन, पौलाला त्याच्यासमोर प्रस्तुत केले. 34 गव्हर्नरने पत्र वाचले आणि पौल कोणत्या प्रांताचा आहे याविषयी विचारले. 35 जेव्हा त्याला

कळले की तो किलिकियाचा आहे, तेव्हा तो म्हणाला, "जेव्हा तुझ्यावर आरोप ठेवणारे येतील तेव्हा मी तुझे म्हणणे ऐकेन." तो असेही म्हणाला की त्याला हेरोदाच्या सरकारी निवासस्थानी ठेविले जावे.

24 ¹ पाच दिवसानंतर हनन्या महायाजक, काही पुढारी (वडील) आणि एक वकील तितुल्ल यांना आपल्याबरोबर घेऊन आला. या लोकांनी गव्हर्नरसमोर पौलाविरुद्ध आरोप ठेवले. ² मग जेव्हा पौलाला समोर आणले गेले तेव्हा तितुल्याने त्याच्याविरुद्ध आरोप ठेवित गव्हर्नरला असे सांगितले : "महामहिम फेलिक्त महाराज, आपल्यामुळे आम्ही पूर्ण शांतीने राहात आहोत. आपल्या ईश्वरकृत दूरदर्शीपणामुळे आणि विवेकशील प्रबंधामुळे या राष्ट्रांसाठी सर्वप्रकारची उत्तम व्यवस्था उपलब्ध आहे. ³ सर्व ठिकाणी आणि सदैव आम्ही या सर्व गोष्टींकरिता आपले साँदयाने आभारी आहोत. ⁴ मी, आपला अधिक वेळ न घेतां, मी एवढी विनंती करितो की कृपाकरून, आमचे ऐकण्याकरिता आपण आम्हांला थोडा समय दयावा. ⁵ आम्ही पाहिले आहे की हा मनुष्य सर्व जगात, यहुदी लोकांच्यामध्ये बंड भडकवीत आहे. हा एक उपद्रवी मनुष्य आहे आणि नासोरीच्या कुपंथाचा हा नेता आहे. हा नासोरी समुदायाचा प्रमुख (पुढारी) देखील आहे. ⁶ याने प्रार्थना भवनाला अशुद्ध करण्याची हिंमत केलेली आहे. आम्ही याला धरिले आणि नियमशास्त्रांनुसार याचा न्याय देखील करून टाकला असता. ⁷ परंतु प्रमुख लुसिया यांनी जबरदस्तीने येऊन त्याला आमच्या हातून सोडवून घेतले. ⁸ त्याने आरोपींना अशी आज्ञा केली की त्यांनी येऊन आपणास भेटावे. आपण स्वतः त्याची चौकशी करून समजू शकता की आमच्या आरोपात किती वजन आहे." ⁹ यहुदी लोकांनीहि या गोष्टीविषयी आपला होकार दिला. ¹⁰ गव्हर्नरचा इशारा मिळताच पौलाने उत्तर दिले, "मला ठाऊक आहे की आपण पुष्कळ वर्षांपासून या देशाचे न्यायाधीश आहात, म्हणूनच आता मी स्वतः आनंदाने आपली बाजू मांडतो. ¹¹ आपल्याला ते कळेलच की आता बारा दिवससुद्धा झाले नाहीत, जेव्हा मी आराधना करण्यासाठी यरूशलेमेस गेलो होतो. ¹² त्याठिकाणी आराधनालयांत किंवा शहरात त्यांनी मला कोणाशी वादविवाद करतांना किंवा बंडाचा प्रारंभ करतांना पाहिले नाही. ¹³ आणि ते या गोष्टींचे प्रमाणसुद्धा देऊ शकत नाहीत, ज्याविषयी ते मला गुन्हेगार

ठरविण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. 14 पण मी ही गोष्ट पूर्ण दाव्याने म्हणू शकतो की ज्या मताला हे लोक कुपंथाचे नांव देत आहेत, मी त्याच पंथाच्या रीतीवर नियमशास्त्र आणि संदेष्ट्यांच्या पुस्तकातील वचनें मानतो आणि आपल्या पूर्वजांच्या परमेश्वराची उपासना करितो. 15 मला परमेश्वरांकडून जी आशा प्राप्त आहे त्यावर त्यांचाही विश्वास आहे; ती अशी की मेलेले जिवंत होतील, मग ते नीतिमान असोत की अनीतिमान! 16 मी परमेश्वर आणि मनुष्य संबंधाने एक शुद्ध विवेक बाळगण्याचा प्रयत्न (कष्ट) करीत असतो. 17 पुष्कळ वर्षांनंतर मी गरीबांसाठी दान व अर्पण आणण्यासाठी आपल्या देशी आलो होतो. 18 त्याच वेळी जर माझ्याविरुद्ध एखादी बाब होती, तर त्यांनी आज याठिकाणी ती बाब आपल्यासमोर मांडायला हवी होती. 19, 20 किंवा जे याठिकाणी आहेत, त्यांनी सांगावे की ज्यावेळी मी सभेसमोर उभा होतो, त्यावेळी यांना माझ्याठायी कोणता दोष आढळला होता. 21 होय, केवळ एकच गोष्ट असू शकते जी मी ओरडून ओरडून सांगितली होती : ती म्हणजे, मेलेल्यांच्या पुनरुत्थावरचा (जिवंत होण्याचा) माझा विश्वास कदाचित याकरिताच आज माझा न्याय होतो आहे." 22 मग फेलिक्साने सर्व गोष्टींचा खराखरा खुलासा ऐकला, तेव्हा त्याने असे म्हणून सभा टाळली "की जेव्हा लुसिया प्रमुख येथे हजर असेल तेव्हा मी उत्तम प्रकारे या विषयांशी संबंधित सत्य परिस्थितीचे योग्य व समर्पक निदान करीन." 23 त्याने एका सुभेदाराला असा हुकूम केला की त्याने पौलाला पहाऱ्यात ठेवावे तरीपण त्याला काही अंशी स्वतंत्र असू द्यावे; त्याचे मित्र बंधू त्यांची सेवा करावयास किंवा अर्पणें द्यावयास आले तर त्यांना मना केले जाऊं नये. 24 काही दिवसानंतर फेलिक्स आपली पत्नी द्रुसिल्ला हिच्यासह तेथे आला. त्याने पौलाला बोलावून घेतले आणि त्याचा जो येशूवरील विश्वास होता त्याविषयी ऐकले. 25 पौलाने नीतिमान ठरविले जाणे, आत्मसंयम व भविष्यकाळी येणाऱ्या न्यायाविषयी त्यांना (फेलिक्स व द्रुसिल्ला) सांगितले. भीत व थरथर कापत फेलिक्स म्हणाला, "आता तू परत जा, ज्यावेळी मला समय लाभेल त्यावेळी मी तुला बोलावीन." 26 पौलाला सोडण्याचा मोबदला म्हणून फेलिक्स पौलाकडून काही धनाची अपेक्षा देखील करीत होता, म्हणूनच त्याला वारंवार बोलावून त्याच्याबरोबर बोलून तो वेळ घालवीत असे. 27 दोन वर्षांनंतर पुर्क्य फेस्त हा फेलिक्साच्या जागेवर नियुक्त केला गेला. फेलिक्स

यहूदी लोकांना खुश करू पाहात होता म्हणून त्याने पौलाला तुरुंगातच राहू दिले.

25 ¹तीन दिवसानंतर फेस्त प्रांतात आला. तो कैसरीयाहून यरूशलेमेस गेला. ²तेव्हा महायाजक आणि यहूदी पुढाऱ्यांनी त्याला पौलाविरूद्ध तक्रार केली आणि विनंती केली. ³"कृपया आपण पौलाला यरूशलेमेस बोलावून घ्यावे", कारण वाटेत दबा धरून ते त्याच्यावर वार करण्याच्या बेतात होते. ⁴पण फेस्त म्हणाला, "त्याला कैसरीयातच राहू दिले जावे, कारण तो स्वतः लवकरच तेथे जाणार आहे." ⁵म्हणून त्याने उत्तर दिले, तुमच्यापैकी जो प्रमुख आहे, त्याने माझ्याबरोबर यावे आणि जर त्याची काही चूक आहे तर, ती सिद्ध करावी". ⁶तो तेथे त्यांच्याबरोबर आठ-दहा दिवस राहिला आणि मग कैसरीयास गेला. पुढच्या दिवशी न्यायासनावर बसताच त्याने पौलाला आपल्यासमोर प्रस्तुत करण्याची आज्ञा दिली. ⁷जेव्हा त्याला तेथे आणले गेले तेव्हा यरूशलेमेंतून पुष्कळ यहूदी आले आणि त्याच्या भोवती वेढा घालून उभे झाले, इतकेच केवळ नव्हे तर, त्याच्यावर असे आरोप ठेवले ज्यांचे काही प्रमाणदेखील त्यांच्याजवळ नव्हते. ⁸पौलाने म्हटले, मी कोणत्याही प्रकारे यहूदी लोकांच्या धार्मिक आस्था दुखाविल्या नाहीत किंवा मी मंदिर व कैसराविरूद्धही काही बोललो नाहीये". ⁹परंतु यहूदी लोकांना खुश करण्यासाठी फेस्ताने पौलाला उत्तर देऊन म्हटले, "तू यरूशलेमेस जाऊन माझ्यापुढे न्यायाकरिता उभा राहण्यास तयार आहेस काय?" ¹⁰मग पौल म्हणाला, "मी आज कैसराच्या न्याय आसनापुढे उभा आहे, येथेच माझा न्याय व्हावा. तुम्हांला ठाऊकच आहे की मी यहूदी लोकांचे काही वाईट केलेले नाही. ¹¹जर मी काही चुकीचे वागलो असेल किंवा मृत्युदंडाजोगा अपराध केलेला असेन, तर मी मरावयास तयार आहे; पण जर माझ्याविरूद्ध ठेवलेल्या आरोपात काही वजन (महत्व) नाही, तर त्यांच्या हाती मला सोपविण्याचा हक्क कोणालाही नाहीये" ¹²मग सभेबरोबर सल्ला मसलत केल्यानंतर फेस्ताने उत्तर दिले, "तू कैसराजवळ न्यायाची मागणी केली आहेस काय? तुला कैसरापुढे उभे व्हावे लागेल" ¹³काही दिवसानंतर राजा अग्रिप्पा आणि बर्णीका, फेस्ताला भेटण्यासाठी कैसरीयास आले. ¹⁴पुष्कळ दिवस झाल्यानंतर, फेस्ताने पौलाचा

विषय राजासमोर प्रस्तुत करतांना म्हटले, "फेलिक्साने एक मनुष्य तुरुंगात ठेवलेला आहे. ¹⁵ जेव्हा मी यरूशलेमेत होतो, त्या समयी महायाजक व यहूदी वडील मंडळीने त्याच्याविरुद्ध निर्णय देण्याचे कार्य मला दिले होते, ¹⁶ मी त्यांना सांगितले की रोमन लोकांची अशी पद्धत नाहीये की जोपर्यंत आरोपीला आपल्या विरोधकांसमोर, आपला निर्दोषीपणा सिद्ध करावयाची संधी मिळत नाही तोपर्यंत कोणत्याही आरोपीला मृत्यूदंडाची शिक्षा ऐकविली जावी. ¹⁷ म्हणून जेव्हा ते येथे आले होते, तेव्हा उशीर न लावता मी दुसऱ्याच दिवशी न्यायासनावर बसलो आणि त्या माणसाला आत आणण्याचा हुकूम केला. ¹⁸ जेव्हा आरोपी उभे झाले तेव्हा, जसा विचार मी केला होता तसा आरोप ते त्याच्याविरुद्ध लावू शकले नाहीत. ¹⁹ त्यांच्या स्वतःच्या धर्माशी संबंधित, त्याच्या विरुद्ध काही प्रश्न होते तसेच येशू नावांच्या व्यक्तिच्या मेलेल्यांतून जिवंत होण्याविषयी पौलाच्या विश्वासाशी संबंधित प्रश्न देखील होते. ²⁰ कारण या सर्व प्रश्नांविषयी मला शंका होती, म्हणून मी त्याच्याकडून माहित करून घेतले की याविषयीचा न्याय करण्याकरिता तो यरूशलेमेस जावयास तयार असेल किंवा नाही. ²¹ पण जेव्हा पौलाने म्हटले की, महाराज अगस्तुंचा निर्णय त्याला मंजूर होईल, मी आज्ञा केली की जोपर्यंत मी त्याला कैसराकडे पाठवीत नाही तोपर्यंत त्याला येथेच ठेवले जावे." ²² मग अग्रिपाने फेस्ताला म्हटले, "मी या मनुष्याच्या तोंडून सर्व काही ऐकू इच्छितो". ²³ पुढच्या दिवशी जेव्हा अग्रिप्पा व बर्णिका मोठ्या वैभवाने मिखीव आले आणि त्याला ऐकण्यासाठी कमांडर आणि शहरातील गणमान्य लोकांबरोबर महालात दाखल झाले तेव्हा फेस्ताच्या आज्ञेप्रमाणे पौलाला तेथे आणले गेले. ²⁴ फेस्त म्हणाला, "राजा अग्रिप्पा आणि येथे उपस्थित प्रत्येकाने पाहून घ्यावे की यहूदी लोकांनी माझ्याकडे या मनुष्याची तक्रार केलेली आहे. यरूशलेम आणि येथील लोकांची अशी मागणी आहे की या मनुष्याला जिवंत राहू देऊ नये ²⁵ परंतु मला असे आढळले की त्याने मृत्यूची शिक्षा मिळण्याजोगा कोणता अपराध केलेला नाहीये. त्याची इच्छा होती की महाराजा अगस्तुंपुढे त्याची मागणी न्यायाकरिता सादर केली जावी. म्हणून मी त्याला तेथे पाठविण्याचा विचार केला. ²⁶ पण माझ्याजवळ (त्याच्याविरुद्ध) असे कोणतेच प्रमाण नाहीये, जे मी आपल्या महाराजांना सांगावे. म्हणून राजा अग्रिप्पा मी त्याला आपल्यासमोर

सादर करितो आहे, यासाठी की चौकशी झाल्यानंतर माझ्याजवळ लिहून पाठविण्याकरिता काहीतरी असावे. ²⁷ कारण एखादया कैदीचे आरोपपत्र दाखल केल्याशिवाय त्याला आपल्याकडे पाठवावे, हे मला शहाणपणाचे कार्य वाटत नाही."

26 ¹ मग अग्रिप्पाने पौलाला म्हटले, "तुला परवानगी आहे की आपल्या बचावादाखल तू काही बोलावेस". तेव्हा पौलाने आपले हात पसरून म्हटले : ² "यहूदी लोकांच्यातर्फे जे काही आरोप माझ्यावर ठेवले गेलेले आहेत त्यांच्याविषयी आज मला जी संधी दिली गेली आहे त्याविषयी राजा अग्रिप्पा मी आनंदीत आहे. ³ विशेष करून यासाठी की मला ठाऊक आहे की आपण यहूदी लोकांच्या चालीरीती आणि प्रश्नाविषयी विपुल आहात. म्हणून माझी विनंती आहे की आपण धीराने व शांतपणे माझे ऐकून घ्यावे. ⁴ माझ्या तरुणपणापासून सर्व यहूदी, माझ्या जीवनाविषयी जाणतात, हे देखील की माझी सुरवातीची वर्षे यरूशलेमेत राहण्यातच गेली होती. ⁵ सुरवातीपासूनच लोक अशी साक्ष देत होते की आमच्या धर्माच्या सर्वाधिक कट्टर पंथाचा अर्थात "परुश्यांचा" मी एक हिस्सा होतो. ⁶ आज मी येथे उभा आहे आणि त्या प्रतिज्ञेसाठी माझा न्याय होतो आहे, जी परमेश्वराने आमच्या पूर्वजांशी केली होती आणि हा करार पूर्ण होण्यासाठी आमचे बारा वंश दिवस रात्र आराधना करीत असत. राजे अग्रिप्पा, याच आशेकरिता मला आज दोषी म्हटले जात आहे, माझ्यावर आरोप ठेवले जात आहेत. ⁸ आपल्याला या गोष्टीचे आश्चर्य कां वाटते की परमेश्वर मेलेल्यांना जिवंत करितो? ⁹ खरोखरच, माझा असा विचार होता की मला नासोरी येशूच्या नांवाविरुद्ध खूप काही करावयाचे आहे. ¹⁰ आणि मी यरूशलेमेत असे केले सुद्धा. महायाजकांची अनुमति (परवानगी) प्राप्त करून मी येशूच्या पुष्कळ लोकांना तुरुंगात टाकले देखील. जेव्हां त्यांचा घात होत असे तेव्हा त्यांच्या विरुद्ध मी सुद्धा सामिल होत असे. ¹¹ खूपदा मी आराधनालयातच त्यांना पीडा देत असे, त्यांनी येशूची निंदा करावी अशी जबरदस्ती मी त्यांना करीत असे, क्रोधाने संतापून मी मोठ-मोठया शहरात त्यांचा छळ करीत असे. ¹² एकदा जेव्हा मी महायाजकांकडून परवानगी मिळवून अधिकारांसह दिमिष्कांस जात होतो, ¹³ दुपारी, हे राजे, रस्त्यावर

आकाशातून एक प्रकाश आला, हा प्रकाश सूर्याच्या प्रकाशापेक्षाही प्रखर होता. हा प्रकाश माझ्या व माझ्याबरोबर असलेल्या लोकांभोवती होता.

14 जेव्हा आम्ही सर्वजण जमिनीवर खाली पडलो, मी इब्री भाषेत कोणाला तरी असे बोलतांना ऐकले, "शौला, शौला, तू मला का पीडा देत आहेस? तुला एखादयाला चिथावणी (राग) देऊन अंकुश लावणे फार जड व कठीण जाईल."

15 मी उत्तर दिले, "आपण कोण आहात प्रभु? ते म्हणाले, "मी येशू आहे ज्याला तू दुःख (यातना) देत आहेस. 16 ऊठ, आपल्या पायांच्या बळावर उभा हो, काही गोष्टी तू पाहिल्या आहेत आणि आणखी पुष्कळ काही मी तुला दाखवीन. हे सर्व यासाठी की 17 तू या सर्व गोष्टींचे साक्षी आणि माझा सेवक व्हावे. 18 यासाठी की तू लोकांचे डोळे उघडावे; त्यांना अंधारातून प्रकाशाकडे आणि सैतानाच्या सामर्थ्यातून, परमेश्वराकडे वळवावे. हे सर्व यासाठी की त्यांनी पापांची क्षमा आणि माझ्यावर विश्वास करून शुद्ध झालेल्या लोकांबरोबर वतन मिळवून घ्यावे. 19 म्हणून हे राजे अग्रिप्पा, "मला स्वर्गातून जे दर्शन (दृष्टांत) प्राप्त झाले त्याच्याविषयी मी आज्ञा भंग केला नाही. 20 परंतु मी दिमिष्क यरूशलेम, यहूदीयांच्या सर्व प्रदेशात राहणारे आणि मग गैरयहूदी लोकांना सांगितले की त्यांनी आपल्या मनाचा पालट (पश्चाताप) करावा आणि त्यानंतर त्यांना ज्याप्रकारे योग्य जगायचे आहे तसेच त्यांनी जगावे देखील. 21 याच कारणांमुळे यहूदीयांनी मला प्रार्थना भवनात धरले आणि मिळून माझा घात करण्याचा प्रयत्नही केला. 22 म्हणून परमेश्वराचे साहाय्य प्राप्त करून मी आजपर्यंत लहान थोरांना साक्ष दिलेली आहे. ज्या गोष्टींची भविष्यवाणी संदेष्ट्यांनी आणि मोशेने केली होती, त्याशिवाय मी काहीच म्हटलेले नाहीये. 23 हेच की येशू ख्रिस्त दुःख सहन करतील आणि ते पहिले (प्रथम) मनुष्य असतील जे मेलेल्यांतून जिवंत होतील. तेच आमच्या लोकांना व गैरयहूदीयांना प्रकाश देतील."

24 अशाप्रकारे जेव्हा पौलाने आपली बाजू मांडली तेव्हा उंच आवाजात फेस्त म्हणाला, "पौला तू वेडा झाला आहेस, असीमित ज्ञानाने तुझे डोके ठिकाणावर ठेवलेले नाही, तुझे डोके फिरले आहे" 25 पण पौल म्हणाला, महाराजाधिराज महोदय, मी वेडा नाहीये, परंतु सत्य आणि समजसंपणाच्या गोष्टी बोलतो.

26 राजे, ज्यांच्यासमोर मी मोठ्या स्वतंत्रपणे बोलतो आहे, या सर्व गोष्टी त्यांना नीट-नीट ठाऊक आहेत. मला पूर्णप्रकारे ठाऊक आहे की या गोष्टी त्यांच्यापासून

लपलेल्या नाहीत कारण हे सर्व गुप्तपणे कानाकोपऱ्यांत झालेले नाहीये. ²⁷ हे राजे अग्रिप्पा, आपण संदेष्ट्यांवर विश्वास ठेवता काय? होय, मला ठाऊक आहे की आपण त्यांच्यावर विश्वास ठेवता" ²⁸ तेव्हा अग्रिप्पा पौलाला म्हणाला, "तू मला आपल्या मनात मिळवू इच्छीतोस काय" ²⁹ पौल म्हणाला, आपण आणि माझे-झे ऐकणाऱ्या सर्वांनी, आज या मतांत सहभागी व्हावे, असे परमेश्वर करोत". ³⁰ त्याच्या या गोष्टी ऐकून राजा, गव्हर्नर, बर्णीका आणि जे सर्व बसलेले होते, उठून उभे राहिले. ³¹ तेथून बाजूला जाऊन ते एकमेकाला म्हणाले, "तुरुंगात ठेवण्याजोगा आणि मृत्यूदंडाची शिक्षा देण्याजोगा कोणताच अपराध (काही याने केलेला नाहीये)" ³² तेव्हा अग्रिप्पा, फेस्ताला म्हणाला, "जर या मनुष्याने कैसराजवळ अपील (न्याय मागितला नसता) केली नसती तर हा सुटला असता."

27 ¹ ज्यावेळी आम्ही असे ठरविले की आम्ही इटाली देशास जावे, त्यावेळी त्यांनी पौलाला आणि दुसऱ्या कैद्यांना राजाच्या सैन्यांचा सुभेदार, यूल्य याच्या स्वाधीन केले. ² अद्रमुत्तियाचे एक जहाज, आशिया प्रांताच्या किनाऱ्यांवरील ठिकाणांहून जाण्याच्या तयारीत होते. आम्ही त्यावर बसलो आणि समुद्री यात्रेकरितां निघालो. त्यासमयी अरिस्तार्ख नावांचा थेस्सलनीकाचा एक मासेदोनियांतील व्यक्ती आमच्याबरोबर होता. ³ पुढच्या दिवशी आम्ही सीदोनास पोचलो. यूल्य, पौलाबरोबर नरमार्ईने वागला, त्याच्याशी सलोख्याने वागून, त्याच्या मित्रांनी त्याचा पाहुणचार करावा म्हणून त्यांच्याकडे जाण्याची त्याला परवानगी दिली. ⁴ तेथून जलयात्रेसाठी जेव्हा आम्ही समुद्रांत शिरलो, तेव्हा कुप्राच्या जवळून गेलो, कारण वारा विरुद्ध दिशेचा होता. ⁵ आम्ही किलिकिया आणि पंफुल्याच्या समुद्रांतून चालून, लुक्याच्या मुर्यांत उतरलो. ⁶ तेथे सुभेदाराला आलेक्सांद्रियाचे एक जहाज, इटालीला जाणारे असे मिळाले आणि त्याने आम्हांला त्यावर चढविले. ⁷ जेव्हा आम्ही लोक पुष्कळ दिवसपर्यंत हळूहळू कनिदासमोर पोचलो, यासाठी की वारा आम्हांला पुढे जाऊ देत नव्हता, आम्हीसलमोना-समोरून क्रेतांकडे जाऊ लागलो. ⁸ त्याच्या काठाकाठाने मोठया कठीण परिस्थितीत, खूप प्रयत्न करून आम्ही एका ठिकाणी पोचले ज्याला सुंदर बंदर असे म्हणतात. तेथून लसया

नगर जवळ होते. ⁹ पुष्कळ दिवस गेल्यावर जलयाना आणखीच जास्त कठीण व संकटमय झाली, इतकेच केवळ नव्हे तर उपासाचे दिवसदेखील होऊन गेले होते. म्हणून पौलाने त्यांना ताकीद देऊन म्हटले, ¹⁰ "हे माझ्या भावांनो, मला असे वाटते की या समुद्र यात्रेत केवळ माळ किंवा जहाजाचीच नव्हे तर आपल्या प्राणांचीदेखील हानि होऊ शकते" ¹¹ तरी प्रमुख जहाज चालक आणि जहाजाचा मालक यांच्याकडेच सुभेदाराचे अधिक लक्ष होते, त्याने पौलाच्या बोलण्याकडे दुर्लक्ष केले होते. ¹² आणि याच कारणास्तव की हिवाळ्यात बंदरावर थांबणे सोयीस्कर व शहाणपणाचे नव्हते, पुष्कळ लोकांनी तेथून पुढे जाण्याचा सल्ला दिला, याकरितां की फैनिके बंदरात पोचून तेथेच हिवाळा घालवावा. हा क्रेताचा टापू आहे आणि दक्षिण-पश्चिम व उत्तर-पश्चिमेकडे आहे. ¹³ जेव्हा दक्षिणेचा वारा मंद वाहू लागला तेव्हा असे समजून की त्यांचे लक्ष्य पूर्ण झाले आहे, नांगर उचलून ते क्रेताच्या जवळवळ जाऊ लागले. ¹⁴ पण काहीच वेळानंतर युरकुलोना नावाचा वारा, जहाजाच्या विरुद्ध दिशेने वाहू लागला. ¹⁵ मग जहाज तुफानी वाऱ्यात फसले आणि वाऱ्याचा सामना करू शकले नाही, तेव्हा आम्ही जहाज वाऱ्याच्या स्वाधीन करून पुढे जाऊ लागलो. ¹⁶ कौदा नावाच्या टापूच्या जवळून जाता-जाता, जीवन-नौका वाचविण्याकरिता आम्हांला खूप परिश्रम करावे लागलेत. ¹⁷ जेव्हा त्यांनी ते वर घेतले तेव्हा पुष्कळ युक्त्या करून ती जहाजाच्या खाली बांधली. पण बाजूच्या वाळूच्या किनाऱ्यावर आम्ही आदळू अशी भीति वाटल्यामुळे त्यांनी शीड उतरून घेतले आणि ते तसेच वाहवत पुढे गेले. ¹⁸ आणि जेव्हा आम्ही तुफानी वाऱ्याने धक्के लागून हेलकाव्यांनी बेजार झालो तेव्हा त्यांनी जहाजाचे अवजार फेकावयास सुरवात केली. ¹⁹ तिसऱ्या दिवशी आपल्या हातांनी आम्ही जहाजाचे सामान फेकले. ²⁰ पुष्कळ दिवस जेव्हा सूर्य व तारे दिसले नाहीत आणि प्रचंड तुफानाचा मारा वाहू लागला तेव्हा आम्ही आपल्या वाचण्याची आशा सोडून दिली. ²¹ पुष्कळ दिवस उपाशी राहिल्यानंतर, पौल त्यांच्यामध्ये उभा राहून म्हणू लागला, "हे भावांनो, तुम्ही माझे ऐकून घ्यावयाचे होते आणि या हानिपासून वाचून राहण्यासाठी क्रेताहून निघावयाचेच नव्हते. ²² परंतु आता धीर धरा आणि हिंमत असू द्या, कारण केवळ जहाजाचा नाश होईल पण कोणाच्याही जिवाचा नाश होणार नाही. ²³ कारण गेल्या रात्री

ज्या परमेश्वराचा मी आहे आणि ज्यांची सेवा मी करितो, त्यांचा एक देवदूत माझ्याजवळ येऊन उभा राहिला. ²⁴ त्याने म्हटले, पौला भिऊं नको, तुला कैसरापुढे उभे व्हावयाचे आहे, होय, जे लोक तुझ्याबरोबर प्रवास करित आहेत, ते परमेश्वराने तुला दिले आहेत, ²⁵ म्हणून भावांनो, धीर धरा; ²⁶ कारण मी विश्वास करितो की ज्याप्रमाणे मला सांगितले गेले आहे, अगदी तसेच होईल. ²⁷ तरीपण हे आवश्यक आहे की आपण एखादया बेटाला जहाज लावावे."

²⁸ चौदाव्या रात्री जेव्हा आम्ही अद्रिया समुद्रात हेलकावे खात होतो तेव्हा आम्हांला मध्यरात्री असा आभास झाला की आम्ही जमिनीजवळ पोंचत आहोत. ²⁹ जहाज खडकावर आपटू नये या भीतिने, त्यांनी जहाजाच्या मागच्या भागात चार नांगर सोडले आणि प्रकाशाची वाट पाहत राहिले. ³⁰ ज्याक्षणी खलाशी जहाजांतून पळ काढण्याच्या बेतात होते, ³¹ पौल सुभेदाराला आणि सैनिकांना म्हणाला, "जर ते जहाजात थांबले नाहीत तर आपण वाचू शकणार नाही." ³² म्हणून सैनिकांनी होडीचे दोर कापले आणि ती पडू दिली. ³³ जेव्हा दिवस उगवणार होता, तेव्हा पौलाने या गोष्टीवर भर दिला की सर्वांनी भोजन खावे. आणि म्हणाला, "आज वाट पाहून पाहून चौदावा दिवस झाला आहे, तुम्ही काही खाल्लेही नाही, ³⁴ म्हणून मी तुम्हांला विनंती करितो की आपले स्वास्थ्य नीट राहावे म्हणून तरी खा. तुमच्या केसालाही धक्का लागणार नाही". ³⁵ त्याचे बोलणे झाल्यावर, त्याने हातात भाकर घेतली, सर्वापुढे परमेश्वराचे आभार मानले आणि ती मोडून तो खाऊ लागला. ³⁶ मग सर्वांनी धीर बाळगून भोजन केले. ³⁷ जहाजात आम्ही सर्व सुमारे दोनशे शाहत्तर जण होतो. ³⁸ पुष्कळ भोजन खाल्ल्यानंतर, धान्य समुद्रात टाकले आणि जहाज हलकें करू लागले. ³⁹ जेव्हा सकाळचा प्रकाश चमकला तेव्हा त्यांना कोरडी जमीन दिसली नाही, पण त्यांनी एक खाडी पाहिली जी चौरस आकाराची होती. त्यांनी विचार केला की शक्य असेल तर जहाज त्याच काठावर लावून घ्यावे. ⁴⁰ त्यांनी नांगर कापले व समुद्रांत सोडले आणि त्याच समयी दिशा नियंत्रणाची धातुपट्टी ढिली केली, पुढचे मुख्य शीड वाऱ्यावर सोडले आणि सपाटीकडे निघाले; ⁴¹ परंतु दोन समुद्र एका ठिकाणी मिळण्याच्या जागी त्यांनी जहाज लावले आणि त्याचा पुढचा भाग असा रूतून बसला की हालू शकलाच नाही आणि मागचा भाग लाटांच्या जोराने फुटू लागला. ⁴² सैनिक

असा विचार करीत होते की, कैद्यांना जिवे मारावे म्हणजे कैदी पोहून पळून जाणार नाहीत. ⁴³ परंतु पौलाचा जीव वाचविण्याकरिता सुभेदाराने त्यांना तसे करू दिले नाही आणि असा हुकूम दिला की ज्यांना पोहता येते त्यांनी आधी उडी टाकून किनाऱ्यावर पोंचावे, ⁴⁴ बाकी लोकांनी त्यांच्यानंतर कोणी लाकडी फळ्यांवर आणि जहाजाच्या दुसऱ्या तुकड्याच्या आधारे निघून जावे. अशाप्रकारे ते सर्वचे सर्व कोरड्या जमिनीवर सुरक्षित पोंचले.

28 ¹ जेव्हा ते तेथून निभावले (वाचले) तेव्हा त्यांना कळले की त्या बेटाचे नांव मिलिता आहे. ² तेथील आदिवासी लोक आमच्याबरोबर नम्रतेने वागले, त्यांनी आमचे स्वागत केले तसेच पाऊस व थंडी पासून आम्हांला उष्णता देण्यासाठी लाकडांचा जाळ लावला (अग्नी पेटविला). ³ जेव्हा पौलाने लाकडी मोळी आगीवर ठेवली, तेव्हां एक विषारी साप त्याच्या हाताला घट्ट चिकटला. ⁴ त्या लोकांनी जेव्हां तो साप त्याच्या हाताला चिकटलेला पाहिला तेव्हा म्हणाले, "हा मनुष्य हत्यारा आहे, तो समुद्राच्या संकटातून वाचला असला तरी, न्याय त्याला जिवंत राहू देणार नाही." ⁵ पौलाने साप झटकला आणि तो विस्तवांत पडला. ⁶ लोकांना वाटले की त्याचे शरीर सुजेल किंवा तो खाली पडेल आणि मरेल पण त्यांनी पाहिले की पुष्कळ वेळ झाल्यानंतरही त्याचे काही नुकसान झाले नाही; हे पाहून त्यांना वाटले की पौल कोणी ईश्वर आहे. ⁷ त्या प्रदेशात, बेटाच्या एका प्रसिद्ध माणसाची शेतजमीन होती, त्या माणसाचे नाव होते पुब्ल्य. त्याने आमचे स्वागत केले आणि तीन दिवस आमचा पाहुणचार केला. ⁸ पुब्ल्यचे वडील ताप व आवरत्ताने आजारी पडले होते. पौलाने त्यांच्या घरी जाऊन त्यांच्यावर हात ठेवले आणि त्याला बरें केले. ⁹ या घटनेनंतर टापूचे (बेट) इतर रोगी देखील आले आणि त्यांना बरें केले गेले. ¹⁰ त्यांनी आमचा खूप आदर केला. जेव्हा आम्ही तेथून निघालो तेव्हां आमच्या गरजेनुसार, आवश्यक वस्तु त्यांनी जहाजावर भरून दिल्या. ¹¹ तीन महिन्यांनंतर आम्ही आलेक्सांद्रियाच्या जहाजाने निघालो, जे हिवाळ्यात तेथेच राहिले होते, त्याचे चिन्ह दयस्करै असे होते. ¹² सुराकूस पोंचल्यानंतर आम्ही सतत तीन दिवस तेथेच घालविले. ¹³ तेथून वळसा घेऊन आम्ही रेगियोनास पोंचलो. एका दिवसानंतर दक्षिणेचा वारा सुटला आणि पुढच्या दिवशी आम्ही

पुत्युला येथे पोंचलो. 14 तेथे आम्हांला काही भाऊ भेटले, ते आम्हांला म्हणाले की सात दिवस आमच्याबरोबर राहा. मग आम्ही रोम शहराकरिता निघालो. 15 भावांनी आमच्याविषयी ऐकले तेव्हां ते अप्पिया व तीन धर्मशाळेपर्यंत आम्हांला भेटावयास आले. पौलने त्यांना पाहिले आणि परमेश्वराचे आभार मानले आणि धीर बाळगला. 16 जेव्हा आम्ही रोम शहरात पोंचलो तेव्हा सुभेदाराने कैदी, सुरक्षा दलाच्या स्वाधीन केले. परंतु पौलाला एका शिपायाच्या पहाऱ्यात एकटे ठेवले गेले. 17 तीन दिवसानंतर पौलाने यहूदीयांच्या पुढाऱ्यांना बोलावून घेतले. जेव्हा ते एकत्र जमले, तो त्यांना म्हणाला, "हे भावांनो, मी लोकांविरुद्ध किंवा आपल्या पूर्वजांच्या रीती विधींविरुद्ध काही केले नाही तरी, यरूशलेमेतच मला एका गुन्हेगारासारखे रोमन लोकांच्या स्वाधीन केले गेले. 18 मला पारखल्यानंतर त्यांनी मला सोडून द्यावयाचे होते, कारण मरणदंडाचे कोणतेच कारण माझ्या नांवी नव्हते. 19 पण जेव्हा यहूदी लोकांनी मृत्यूदंडावर भर दिला तेव्हा कैसरपुढे न्याय मागणे मला भाग पडले, हे यासाठी नव्हते की मला माझ्या राष्ट्रविषयी एखादी तक्रार होती. 20 म्हणून याच कारणाने मी तुम्हांला बोलावून घेतले आहे की मिळून तुमच्याशी विचार विमर्श करावा, कारण इस्त्राएलाच्या आशेसाठी मी या साखळदंडाने बांधलेला आहे. 21 ते त्याला म्हणाले, तुझ्याविषयी आम्हांला यहूदीयांतून कोणतेही पत्र मिळालेले नाही. जे लोक येथे आले त्यांनी तुझ्याविषयी काही वाईट खबर सांगितली नाही. 22 पण तुझा विचार काय आहे, हे आम्हांसर्वांना ऐकावयाचे आहे; या मताविषयी म्हटल्यास, प्रत्येक ठिकाणी त्याच्याविरुद्ध म्हटले जाते, असे आपण म्हणू शकतो." 23 आणि जेव्हा त्यांनी, त्याच्यासाठी एक दिवस नेमला तेव्हा पुष्कळ लोक त्याला भेटावयास आले. त्याने परमेश्वर राज्याविषयी स्पष्ट-स्पष्ट सांगितले. सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत मोशेच्या नियमशास्त्रांतून आणि संदेष्ट्यांच्या पुस्तकातून, तो मोठ्या प्रभावी पद्धतीने येशूविषयी शिकवीत राहिला. 24 काही लोक हे ऐकून चिडले पण काहींनी त्यावर विश्वास ठेवला. 25 जेव्हा आपसात त्यांचे विचार एक नव्हते तेव्हा पौलाने काही म्हटले, तेव्हा ते त्याला सोडून निघून गेलेत. पौल म्हणाला होता, "आपल्या पूर्वजांशी पवित्रात्म्याने यशया संदेष्ट्याद्वारे असे म्हटले होते की 26 तुम्ही ऐकत राहाल, पण तुम्हांला समजणार नाही, पाहात राहाल, पण तुमच्या लक्षात येणार नाही

आणि समजणार नाही. ²⁷ कारण तुमचे अंतःकरण लठ्ठ झाले आहे, कान बहिरे झाले आहेत. त्यांनी आपले डोळे बंद केले आहेत, यासाठी की त्यांनी कधी पाहू नये आणि कानांनी ऐकू नये; अंतःकरणात समजू नये त्यांच्या अंतःकरणाचा पालट होऊं नये आणि मी त्यांना बरे करू नये. ²⁸ तुम्ही ही गोष्ट नीट समजून आणि जाणून घ्यावी की ही मुक्ति, गैरयहूदी लोकांकडे पाठविली गेली आहे आणि ते हे ऐकतील." ²⁹ जेव्हा त्याने असे म्हटले तेव्हा यहूदी आपसात वादविवाद करू लागले आणि मग तेथून निघून गेलेत. ³⁰ पौल भाडयाच्या घरात पूर्ण दोन वर्षे राहिला. ³¹ जे लोक त्याच्याकडे येत असत, त्या सर्वांची भेट तो घेत असे आणि कोणत्याही अडथळ्यांशिवाय आणि निर्भय राहून तो परमेश्वर राज्याची सुवार्ता गाजवीत राहिला आणि येशू ख्रिस्तांविषयी (वचनें) शिकवीत राहिला.